

העולם הזה

מס' 1013
"אדר ב' תשי"ז
13.3.1957
גליון פורים
המחיר 450 פרי

הלהבות שאכלו את שארית הציוד שזו קץ ל-126 ימי שלטון ישראל

בחזרה מעיראן

קים שן ומחרישים, את הרוגיהם מוטסים צפונה, לקבורה במשקיהם. כמוהם, הייתי שטוף חרדת קודש והתרוממות, כאשר תם האפוס הגדול ומיצרי טיראן השתרעו תחת דגל ישראל. השבוע הגעתי שוב למיצרי טיראן. חיילי צה"ל עסקו בו בהכנות האחרונות לעזיבת המקום שנכבש על-ידיהם בדם, בלי שתהיה, למעשה, ערובה, כי קרבנם לא היה לשוא.

לפני שלושה חודשים הגעתי לשארם אל-שייך ולטיראן, עם ראשוני הכובשים. במשך חמשות הימים שארך המסע ההירואי הייתי שותף לקשיים, למאמצים ולסבל של חיילי חטיבה 9, שיצאו לנפץ את ההסגר על מבואות אילת. ליוויתי אותם בחום המדברי הלוהט, בקור המקפיא של לילות סיני, תחת פגזי המצרים ומול כדורי צלפיהם. ראיתי את פצועיהם חור-

- מאת שלום כהן -

לאחר שנפגע עליי פגזי המוצב הגדול בראס נצראני, כאן, תחת אפם של המצרים, צנח גם טייס המיסטירי שנפגע באותה התקפה אחרית, ואשר שימש דמות מרכזית בפעולת ההצלה הנועזת, כאשר טייס פיפר הצליח לנחות ולהוציא, תחת חישוי של מטוסי-קרב, הדייל מודיע: "אנחנו נבצע הקפה מעל לראס נצראני, כדי שתוכלו לראות את עמדות התותחים המצריים."

הכתבים והצלמים נדחקים ליד החלונות. מתחתנו משתרעת גבעה שטוחה, שפניה מצולקות בתריסרי עיגולים, מלבנים ושוחות ארוכות. מישלט צבאי מבוצר ומתוכנן מונח כעל כף היד — ואין בו כל סימן חיים. הוא כבר פונה על-ידי צה"ל, ומחכה ליושביו החדשים. מי יודע בעוד כמה זמן ישובו אליו המצרים ויאכלסו שוב את תפירותיו? המרחק בין ראס נצראני לבין שארם אל-שייך הוא 29 קילומטרים. כביש אספלט מצויץ מקשר ביניהם. המטוס טס מעל לכביש, מעל למוצבים העזובים, מעל לחגורת העמדות והבונקרים המצריים, בהם התחולל קרב 17 השעות שסיים את מיבצע סיני. המטוס מטה כנף וחג מעל לשארם אל-שייך, מוכן לנחיתה. שני המיפצים, אחד קטן ולא עמוק, השני גדול ועמוק מאד, מבצעים בין הרי הגראניט, כמו נוף של עולם פלאים. הם משחים ליבשה צורה של כף רגל מעוקמת, דומה מאד לקצה של חצי האי האיטלקי. במיפץ הגדול, אשר מחר שוב לא ייקרא מיפץ שלמה כי אם שארם אל-שייך, עוגנות שלוש אניות: שתי הפריגטות של חיל הים מיבשה ומיונק, ואניית המשא מזלכת שבא, הנראית כאזו שנמנן, ליד אניות המלחמה הדקיקות.

★ ★ ★

האמבולנס הפך לאוטובוס

לדגלי המטוס נוגעים בקרקע, המטוס מקפץ טעמיים-שלוש ואנחנו נמצאים בשדה ההמראה של שארם אל-שייך. המסלול הארוך עשוי מאדמה כבושה היטב ומטוסים כבדים ביותר יכולים לנחות ולהמריא במישור הרם, בדיוק מעל למיפצים הקטנים. המיתקנים שהוקמו כאן על-ידי המצרים עומדים עדיין, ופועלים כהלכה.

בשולי המסלול, ניצב ארוך-קודש. אלוף-משנה שלמה גורן, הרב הראשי של צה"ל, מסביר לכתב הודי מצילון כי ארון זה הגיע לכאן עם ראשוני הכובשים ועתה הוא חוזר עם אחרוני הנסוגים. הוא שולף מכיסו תנ"ך קטן ומקריא פרקי תהילים, שעה שהצלמים מנציחים את התמונה. "המקום נתקדש על-ידי כיבוש צה"ל", מכריז הרב. "אנו מקבלים עלינו ועל זרענו שלא לחתור על המקום הזה, ואם כי אנו חייבים לעזוב אותו עכשיו, אנו נשוב ונשחרר אותו!"

חיללים מוחאים כף, הצלמים מוסיפים לצלם כמה תמונות של הארון העומד בין ערימת

הפנים, הדרך היא קצרה מאד. בסך הכל שעתיים, בין ההמראה מלוד לנחיתה בקצה הדרומי של חצי האי סיני. מטוס ארקיע חולף על פני הנגב, חג מעל לאילת, מטיל את צלו על המים הרגועים של המיפץ הצר. נדמה כאילו כנפי המטוס משתרעות מן החוף הסעודי ועד לחוף המצרי.

בין הגשת סנדיץ לבין מציגת כוס תה, מסב הדייל את תשומת לב הנוסעים לנקודות המעניינות, החולפות מתחתינו. הנה אי-האלמוגים, גיזירת פרעון. כאן התבצרו הצלבנים לפני 800 שנה, הטילו את מוראם על השייט המוסלמי במיפץ זה. הצלבנים נעלמו מזמן, אך מיבצרים עודנו קיים: צללית חומה על הרקע החום של האי הקטן — בסך הכל גקודה זעירה על שטיח התכלת. במשך שנים חלמו ישראלים רבים על ביקור באי הנוכחי. עתה שוב נכנס האי לתחומי החלומות.

המטוס ממשיך בדרכו. צוקי הגראניט המשוגעים מתנשאים בערבובית גהינום משני הצדדים. כלפי אלה שמצד ימין אני מרגיש קירבה, ומנסה להתנתח בלב השימון את הדרך בה התקדמה חטיבה 9. הדייל מודיע: "בעוד כמה דקות, נראה את דהב". בתוך החום האדומים של ההרים, מסתמן פס צהוב בהיר. מכאן הוא נראה כשינוי צבעים נאה, על הרקע החרגוני. קשה להאמין כי זהו חארי החולות הנורא, שעייב את ההתקדמות במשך יממה שלמה.

ואז — דהב. נקודת נוי נפלאה, פס ירוק, הנלחץ בין זהב החולות לבין תכלת הים. לצד הדקלים, משתרע מיפץ קטנטן, כחול יותר מהים הגדול. הכל שומם: רק עקבות מסושטשים שהשאירו אחריהן מכוניות צה"ל כחול. בעוד שתיים-שלוש סופות ייעלמו גם עקבות אלה, והחול יכסה להלוטין את כתמי הדם של ההרוגים והפצועים, שהרוחה את האדמה הצמאה ביום כיבושה.

★ ★ ★

שלוש אניות במיפץ

ציפור הפלדה גומעת את המרחקים. אך הספקנו להיפרד מדהב, ואנו כבר חגים מעל לחוף נאבק. בפעם הקודמת, ארכה הדרך 18 שעות. גם כאן נראים רק כמה עקבות של גלגלים, בשטח התואדי הרחב. בפעם הקודמת, לא הספקתי להתבונן היטב בנוף; מיהרנו להגיע למוצבי המצרים. עתה פרוש הנוף מתחת, כעל מגש.

נאבק היא נחה מדבר קטן, זרוע דקלים תמירים, ממש על שפת הים. המצרים החזיקו כאן יחידת משמר קדמית, אשר שמרה על מבואות ראס נצראני מדרום. כאן, על המישטח החולי חרטב, התרסס מטוסו של סגן יונתן אשקם, השפוי הישראלי היחיד ממערכת סיני,

בחזרה מסייראן

שני סגורים שמספריהם העידו כי נלקחו כשלל מלחמה מהמצרים. הוא בדק את המנועים המקולקלים, את הגלגלים השבורים והחליט: "לא כדאי לקחת". מיד ניגשו למכוניות תריסר חילים, הציבו אותן בדיוק על שפת הרצף, ובדחפות עליונות הטילו אותן אל תוך מי המיפרץ הרגועים, לבהלת הדגים הצבעוניים המופלאים. עד שהמצרים או האויב יביאו למקום מנופים שיהיו מסוגלים להרים את המכוניות, לא יהיה כדאי להתעסק בגרוטאותיהן החלודות. גורל דומה נפל בחלקם של וחילי הברן-קארייר המצרים, שאינם מתאימים שוב ללחימה ממונעת רצינית.

אני ניגש למזח ויורד אל תוך אחת הנחתות של חיל הים, הקשורות לצידו. אני כבר הפלגתי פעם באותו הכלי בעל הצורה המשונה. היה זה למחרת כיבוש שארם אל-שייך וההפלגה היתה הפלגה היסטורית — ההפלגה הראשונה של כלי מלחמה ישראלי לאי טיראן.

על הסיפון האחורי הקטן של הנחתת ישבה או קבוצה של לוחמים פרוץ-מראה, מאובקים ועייפים עדיין מהמסע הארוך. על אחד הארגונים ישב גבר צנום, בעל פנים שחומות, מצחיית שדה של הצבא המצרי על ראשו ועל כתפיו הנשר והכוכב של סגן-אלוף מצרי. היה זה חנא נגיב, מפקד גדוד הרגלים ה-21, שהגן על מרחב ראס-נצראני ושארם אל-שייך.

לקחנו אותו אתנו כמורה דרך אל האיים. הוא נראה מבולבל במצאת, ולא ידע אם לשמוע על הטיל הנאה אל האי שלא ביקר בו מימיו, או לבכות על העובדה שהוא ניגש לאי שהיה נתון לפיקודו, וחקא כשבו בידי הישראלים. הוא סיפר כי הצבא המצרי החזיק רק חוליה קטנה של 15 איש על האי טיראן, שתפקידם היחידי היה לקיים תצפית לעבר הצד הסעודי של המיצרים. "בצד ההוא אניות גדולות אינן יכולות לעבור. אבל חששנו שאחם תנסו להגביש משם סירות-נחיתה או טרפדות קטנות", סיפר לי המצרי.

הוא ניסה לשכנע את מפקד המיבצע הקטן שלא כדאי לגשת לאי, מכיוון שאין עליו נפש חיה. "היו שם 15 סודאנים ואני נתתי להם פקודה לעזוב את המקום. זה היה לפני שלושה ימים, כשאתם רק הופעתם באופק", אמר. הוא גם סיפר כי הסודאנים היו יושבים על האי השומם לתקופות של 45 יום, בין החלפה להחלפה. "הם אנשי מדבר פראיים והם רגילים לחיות בתנאים קשים כאלה", סיים.

בבטן הסירה הגדולה עסקו כמה חברה בייצור דגל ישראלי, תחת השגחתו הוועמת של הצלם. הרגשתי רגש אשמה, כי באשמתי נשאר על החוף הרגל הישראלי שהובא אתנו מתלאביב, במיוחד לצרכי הרגע ההיסטורי הזה. החברה נטלו מגבת רחצה כמעט-לבנה.

המייג'ר הקנאדי: החארד פורסט, נציג האו"ם ליד הפלוגה חפנית של כוח החירום, (במרכז) דקה לאחר שהגיע לשארם אל-שייך, כדי לקבל את המקום מידי צה"ל, בחרגשת בטחון של בעל בעמיו המרוצה מסעמדו.

הרב הראשי: אלוף-משנה שלמה גורן, במרכז קבוצת חיילים בשדה התעופה של שארם אל-שייך. הרב ערך תפילה אחרונה במקום לפני פינוי ארון הקודש, ונראה מנופף יד בהתלהבות, ומבטיח: "עוד נשוב ונשחרר את המקום הקדוש הזה".

העתונאי המצרי: דויד ביסאע, נוצרי יליד קהיר, היה המצרי הראשון שחדר לשארם אל-שייך, תחת חסות האו"ם, עוד לפני שצה"ל פיה את המקום. הוא ניצל את החוזמנות כדי לצלם עשרות צילומים.

ביקשו סליחה מהערכים הציוניים המקודשים ביותר, אספו את כל העטים הנובעים שנמצאו על הסירה, וציירו דגל תכלת-כמעט-לבן. חנא נגיב התבונן בכל הפעולה בעניין רב.

★ ★ ★

כך נכבש האי

ממלונ, הלכו צוקי טיראן ועצמו. הם עלו ישר מתוך המים הכחולים, כמו אבן ענקית שהופלה עלידי מלאך בלתי-רוחני אל תוך הרצועה הכחולה הדקה. מטוס חפייפר, שליחה לצרכי סיור, חג מעל לסלעים ובדק כל נקיק לפני שניגש לטחן יריה. הוא סס ממש אל תוך הצוקים וכל רגע נדמה היה כאילו יתרסק לחתיכות. אך הטיס חזר שוב וחג מעלינו בשלום.

היה לו גם תפקיד נוסף: למצוא את נקודת הנחיתה ששימשה למצרים לפני כן, על מנת שסירתנו לא תעלה על האלמוגים המכסים את תחתית הים כמרכז מסחר. הטיס גילה את שרידי המחנה המצרי, יצא אל הים והתקרב לחוף בקו ישר: זהו מסלול הנחיתה.

לא האמנו לדברי הקצין המצרי ומפקד הפעולה נתן פקודה לאנשיו להתכונן לפעולה. "יתכן מאד שישנם עוד מצרים על האי. היכינו לנחיתה מול התנגדות", ציחה. הנחתת הגבירה את סיבובי מנועיה ובתנופה אדירה התקדמה עד לחוף. הדפנה הקדמית הורדה אל תוך המים הרדודים וחיל-הנחיתה הועיר הסתער לחוף, במיטב מסורת המארינס של הליבור. במהירות מופלאה התפרסו החיילים, החלו מתקדמים בקרשרת החוף, לכיוון ההרים המכסים את לב האי. המקלעים כיסו את האנפים והתקדמו בקפיצות מעמדה לעמדה.

חיל הנחיתה עבר את המאהל העזוב, שנותרו בו רק שתי סככות פח עלובות וסימני ריבועים על החול, שציינו את מקום האוהלים המצריים. הקחים הלבנים עשו רושם כאילו צויירו מאבנים לבנות רגילות. אך עד מהרה התברר כי האבנים הלבנות לא היו אלא מאות קונכיות ואלמוגים נפלאים, שנודו ונוקו עלידי הסודאנים בימי הבטלה האינסופיים שלהם.

ואז בא תורו של טכס הנפת הדגל. אלא שהתברר כי אין על האי כל תורן. הפתרון נמצא בצורת רובה מכודן, אליו נקשר הדגל-המגבת, כשחיל נושא אותו פעל לראשו ורק לאורך החוף, כדי שיתנופף ברוח.

חיל הנחיתה התארגן במהירות על החוף, בדק את מיכלי המים המלאים שהושארו עלידי המצרים, והחל מתמקם על האי הגורלי. הנחתת הרימה את דפנתה והתרחקה מן החוף.

השונות, שלדי מכוניות פזורים לצדי הכביש. מצד ימין מתחוללת תכורה רצינית בין שורות של מכוניות וצמיגים. כך בדיוק נראה המוסך בשעת הכיבוש, לאחר הפצצות חיל האוויר שלנו. כעת מבעירים בו חיילים ישראלים את כל הציוד אשר לא כדאי להובילו צפונה. כיתת חיילים עוברת מכוניות למכונית, שופכת עליה בנוין ומציתה אותה.

אנחנו ממשיכים בדרכנו, אל הנמל. מול מורד הכביש, על החוף ממש, עומד בנין צהבהב מרובע, בעל חלונות מזרחיים מקושטים. תחילה קשה להכירו: כי בפעם הקודמת הוזרק מעליו צריח תמיר של מיסגד, ששיחה אופי רומנטי ומיסטורי לכל המיפרץ. בחזיתו, על האדמה, מונחת ערימה של בגדים וציוד, מוכנים לפינוי.

גם אז הוערמה לפני המסגד ערימה של בגדים וציוד. המפקד עמד בפתח וחיליו ניגשו אחד אחד לערימה, פתחו את ילקוטיהם והוציאו מתוכם כל מיני חפצים, שצורפו לערימה הגדולה. היו אלה מזכרות וחפצי מלבוש, שהחברה אספו למזכרת מעמדות המצרים. אלא שהוראת הפיקוד היתה נוקשה וברורה: איש לא יקח שלל, ויהיה זה נחשף הפעוט ביותר.

בפנים המסגד, עסקו אז שני חיילים בניקוי האולם הרחב, מכוסה המחצלות. אחד מהם ניגש אלי ושאל אם אני יודע לקרוא ערבית. הוא הגיש לי ספר בעל כריכת-עור מהודרת, ביקש לדעת אם זהו הקוראן. שכן אם זהו ספר קדוש, לא היה רוצה שיתגלגל באשפה. הספר היה יצירה ספרותית קלאסית, של אחד מגדולי המשוררים של האיטלאם. בתוכו היו כמה צילומים משפחתיים של קצין מצרי ובני משפחתו. העברתי את הספר ואת התמונות לאותו קצין, סגן-משנה צעיר, שישב עם יתר הקצינים השבויים, בבניין בית-החולים וקודם. הוא נטל את הספר בהתרגשות עמוקה ולחץ את ידי. "אינך יודע כמה שהתמונות האלה חשובות לי עכשיו. הן היו הקשר היחידי שלי עם עולם החיים במשך תקופת השבי המחכה לי".

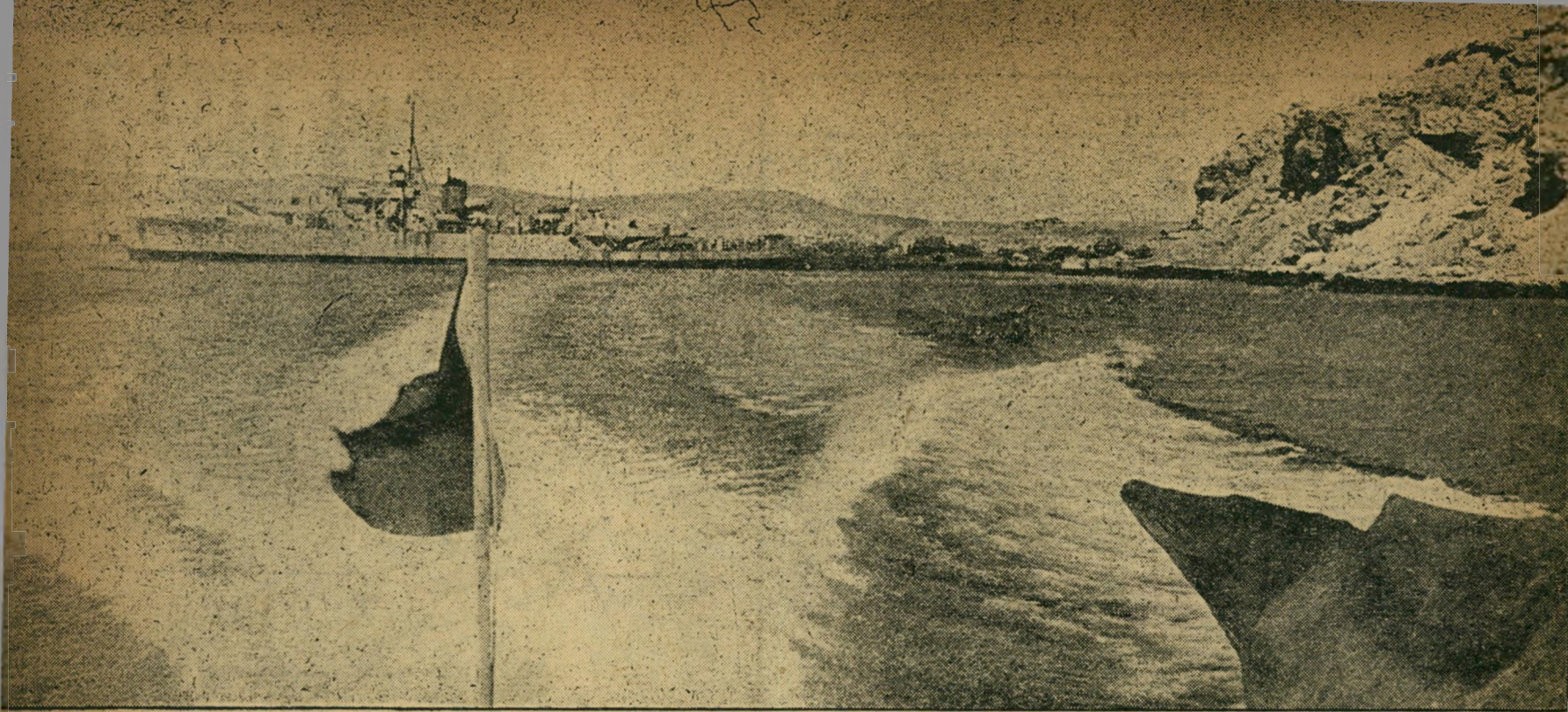
★ ★ ★

הפלגה בנחתת

המספר עד למזח ההמטענה משתרע רצף בטון רחב. לכל אורכו עמדו עתה משאיות עמוסות, וחלים, תותחים, טנקים, מיכליות, ארגוני תחמושת ומטעני מזון, שהיכו לתורם לפינוי. ליד המזח הקטן עגנה פריגטת חיל הים מיבסח, כשירכתיה אל המזח, ושני קרשים מהמים מסלול נסיעה מהמזח אל הסיפון הנמוך. הסיפון היה כבר מלא רכב וארגונים, עד אפס מקום.

האניה האפורה השמיעה צפירה קצרה, עובדי הנמל המומחים, שגויסו לביצוע המלאכה, הרידו את שני הקרשים, הכבל שקשר את האניה הותר ואח"י מיבסח נעה באיטיות מלכותית לעבר פתח המיפרץ, בכיוון לאילת. ברקע עגנה האניה האחות, אח"י מיזנס, שהחלה עתה מתקרבת אל המזח, כדי להמשיך בהטענת הציוד.

הקצין האחראי לפעולות הפינוי ניגש לשורת המכוניות שעמדו על המזח, התעכב ליד

מבט אחרון: כך נראתה הכניסה אל מיפרץ שלמה, סירת טורפדו של חיל חים, כשבמרכז מתנופף דגל חיל אח"י מיונק, כשירכתיה קשורים למזח, טוענת על ביום האחרון לפני הפינוי. התמונה צולמה מעל סיפון הים ומימין ניצב תותח מכוסה ברונזה. ברקע נראית טיפונת את הציוד האחרון, אותו תוביל לנמל אילת.

על שום מחנה צבאי בקירבת העיר. הם התרכזו במיוחד על מחנה עבסיה הענקי. כאשר התברר כי האנגלים והצרפתים ינחתו בפורט סעיד, עליית על הרכבת הראשונה לאימפריה. למזל, אחרתי. כאשר הגעתי לאימפריה, כבר אי אפשר היה להמשיך, כי צבאות הפלישה היו בפורט סעיד. מי יודע מה היה קורה לי אילו הייתי מגיע לשם לפני הפלישה, עם כל הפצצות שהוטחו על הרובע הערבי?

דויד בישאעי נכנס לפורט סעיד ביום שפונתה עליית הבריטים והצרפתים. רובעים שלמים היו הרוסים לגמרי, בעיקר מהפגזות הישירה של אניות המלחמה הבריטיות-צרפתיות. הוא סיפר בהתלהבות על הרגע בו הועף פסל פרדינאנד דהילסמס, עליית חבלי הצבא המצרי. ומה בקשר לישראל? מה חושבים במצרים על כיבוש סיני בידי צה"ל?

"ההמון לא מבין שום דבר. מה שאומרים לו, הוא מאמין. אבל מי שקצת חושב, יודע שהיה מפקד מחסירה. וזה מחייב את עבד אלנאצר להיראות מקימליה. לכן הוא גם איננו יכול לעשות כל ויתור כלפי ישראל. הוא יודע שאם ירשה לאניות ישראליות לעבור בטווח או דרך המצרים האלה — יהיה זה הסוף שלו כמנהיג ערבי. והעתונאי ומצרי מוסיף: "מיד כשאנחנו כאן, אחזור לאזור הסואץ. שם תיפתח החזית החדשה."

האם הוא רואה פתרון כלשהו באופק? "ביני ובינך, הוא מודה, "זה לא יכול להימשך כך. הרי אנחנו שנינו עתונאים ומותר לנו לדבר בלי להתרגש. אני בטוח כי בעתיד תהיה מצרים מוכנה לבוא לידי הסכם עם ישראל. אני לא יודע אם או יהיה עבד אלנאצר בשלטון; אבל זהו תהליך שמוכרח להתבצע. אני יודע שרוב הנוצרים במצרים חושבים כך."

תוך כדי שירה, חזרנו למרפסת בניין המפקדה. אחד הצלמים לחש לי כי כל רגע עומד להגיע הרמטכ"ל, לפגישה קצרה עם אנשי האו"ם. אחרי הפגישה, יערוך המפקד וזקנאוי מסיבת עיתונאים. כעבור כמה דקות הופיע משה דיין, מוקף קציני מטה גבוהים. הצלמים צילמו, אנשי האו"ם הצדיעו. ואילו דויד בישאעי נתקף בהלה. עורו השחום נעשה אפור חלונני, הסגירה שהיתה תקועה בין שפתיו ניטלה מעוצמת ההתרגשות. הוא הוציא את מנסקו ורשם, בערבית: "ראיתי את מוסה דיין". "אתה יודע מה זה?" הוא מסביר, "לחזור למצרים ולומר שהגנרל דיין עמד במרחק חצי מטר ממני?"

★ ★ ★

"אין תשובה..."

בתוך חדר קטן, אשר שימש עד כה כמשרד המפקד הישראלי של האזור, קיבל הקצין הקנאדי את העתונאים לראיון. מייצרי האזור פורסו, קצין הקשר של האו"ם עם היחידה הפינית של כוח החירום, ישב בכורסה בסוהה חדרות הבטחון של בעל-בית מרוצה. שעה קלה לפני כן ישב כך המפקד הישראלי, לפניו בדואי השתרע על אותה כורסה קאמקאם חנא נגיב, מפקד שארם אל-שייך המצרי.

מייצרי פורסט משיב בניחותא לשאלות העתונאים. "האם הפלוגה הפינית תשב רק בשארם אל-שייך?" שואל כתב ישראלי. "הכוו העיקרי יתבסס בשארם אל-שייך. כוח משנה יחזיק בראס נצראני, משיב המייצרי.

"האם יותר לכל אניה לעבור?" שואל נציג הניוירוק טיימס.

"אין לי כל תרבות על כך."

"האם יחזיק כוח האו"ם גם באי סיראז?"

"לא בשלב זה."

"ומה תהיה תגובתכם במקרה שהערבים יתקפו אצרות ישראליות מהחוף הסעודי?"

"תגובתו של כל אדם אחר במקומי... אתקשר מיד עם האו"ם!"

"האם ישבו לכאן המצרים?"

"יתכן שכן. בינתיים אסור להם לעבור את מחסום האו"ם באל-טור."

העתונאים שואלים את המפקד הפיני איך יסתדרו אנשיו בחום הגורא. "מה לא עושים למען שלום העולם?"

ולבסוף, שאלת השאלות, על עתיד ה"מיצרים": "מה היא מדיניות האו"ם בדבר ה"שייט החופשי?"

המייצרי החייכני מספיק את שטף דיבורו החלקלק. "אין תשובה," הוא עונה.

שתי המלים החמקניות, חסרות הודאות, היו המלים האחרונות שנחרתו בזכרון, שעה שהמטוס התרומם באויר והשאיר מאחוריו את הארץ הסלעית, המפלג לשניים את גתבי המים הכחולים של מיפרץ אילת.

כיבוש האי סיראז נשלם — תוך פחות מחצי שעה. "עכשיו אני מבין למה אתם תמיד תוכלו לנצח אותנו," מילמל חנא נגיב בהערצה. "אצלנו זה היה לוקח לפחות חצי יום ואף סקודות לפני שהחיללים היו נוחתים ומתפרסים על החוף."

★ ★ ★

האו"ם מגיע

השעה היא עכשיו 12 בדיוק. מן הצד השני של המיפרץ מופיעות שלוש גקודות לבנות ושתיים חומות. הן יורדות במורד פס האספלט השחור, המקשר בין שארם אל-שייך ואל-טור, ומשם ממשיך לאזור התעלה. אחד החיללים מרים קול צעקה: "האו"ם! היורשים שלנו באים!"

מיד מתפתחת ריצה כללית לעבר בנין המפקדה. כל אחד רוצה לראות את היורשים. שירת המכוניות מתקדמת במהירות לאורך המיפרץ, מטפסת על גבעה סלעית קטנה ונעצרת מול בית המפקדה. מן הסטיווואגון המבהיק יורד גבר גבוה מאד, לבוש מדי חאקי וחבוש כומתה סקוטית. על שרולו השמאלי תפור שם ארצו: קנדה.

אחריו יורדים משני הגיפיים כמה גברים לבושים מדי צמר אפורים. כולם גבוהים, כולם בלונדים, כולם אדומים, כמו יפהפיות שלא נזהרו בשעת אמבטיית-שמש. אלה הם חוליית החלוק של הפלוגה הפינית, שתיכנס לשארם אל-שייך בשש בערב. המפקד הישראלי גיגש לחובשי כובעי התכלת. הם מצדיעים, הוא מצדיע, הצלמים מצלמים, ומיד מתחילה ההעברה הרשמית. מפקד המקום מוביל את קציני האו"ם, מראה להם את המיתקנים העיקריים, את הבתים שהושארו במצב טוב. ברגע זה דומה אלוף-המשנה הישראלי לבעל-בית המציג את רכוש בפני לקוח עשיר, המעוניין לקנותו.

מאחורי לובשי המדים הבינלאומיים צועד צעיר שחום, מרכיב משקפי שמש, כשמצחיה לבנה לראשו וסרט המכריז "אומות מאוחדות" ענוד לזרועו. מצלמה פתוחה תלויה בצחארו, והוא משתדל לבלוט פחות ככל האפשר.

שאלתי אותו מי הוא. "אני סופר יונייטד פרס", השיב באנגלית, שהמבטא המצרי ניכר בה בבירור. הסתבר כי שמו דויד בישאעי, מצרי פרוטסטנטי, שנולד והתחנך בקהיר. הוא מספר ברצון רב על מה שמתרחש מן הצד השני של קו התיחום.

"עזובתי את קהיר לפני קרוב לחודש. כל הזמן הזה הייתי עם מטה האו"ם באכריסיה, כדי לכסות את סינוי הסיני, הייתי עם יחידות האו"ם שנכנסו לאל-עריש, ולמעשה נשאיתי שם מאז. שם מתגלה הכל כסדרו. הכל שקט, והתושבים גורסים הן מחילי האו"ם."

★ ★ ★

הקרב על הסואץ

דויד בישאעי גם כיסה את החזרות השבויים המצריים עלידי ישראל. "הגעתי למחסום רפתי עם המכוניות של האו"ם וכשהגיעה שירת השבויים מישראל, עברתי את המחסום וצילמתי אותם נכנסים לשטח המפונה". סיפר. "כמובן ששוחחתי עם כמה מהם והם ברובם אמרו שהיחס אליהם היה טוב. שלחתי את הסיפור ליונייטד פרס והם פירסמו אותו, כולל את העובדה שהיו למעלה מ-5000 שבויים בידי ישראל. אבל במצרים, לא הבליטו את הידיעות על החזרות השבויים. מובן גם מדוע."

אתמול, מספר דויד, ישב באל-עריש, כאשר שמע כי שירת אספקה של האו"ם יורדת לאל-טור. הוא ניצל את ההזדמנות, מתוך תקווה כי יתנו לו להצטרף לפלוגה הפינית שתיכנס לשארם אל-שייך עם ערב. המייצרי הקנאדי היה נגיב לב, הוא הרשה לו להצטרף ליחידת החלוק, שהגיעה לשארם אל-שייך בצהריים, בעיצומן של פעולות הפינוי של צה"ל. כך היה דויד בישאעי העתונאי המצרי הראשון שהסתובב חופשי בין יחידות צה"ל. צילם את אנשיהם בפעולה, כשהם נוהגים בסאנקים, מעמיסים חפצים ונשק על זחלים, או מסירים במיפרץ בטרסדות. הוא גם הרבה לצלם חילות ישראליות, שי חייכו ברצון מול עדשות האו"ם.

בישאעי סיפר לי על התחלת מיבצע סיני, כפי שנראתה מן הצד השני. "הייתי בקהיר כשהעניין התחיל. ההתקפה הישראית לית לא גרמה כל הפתעה או בהלה מיוחדת. אפילו אנחנו, העתונאים, לא ידענו מה הם ממדיה האמיתיים. כעבור יומיים, חדרה המלחמה ישר ללב קהיר. במשך 24 שעות רצופות חגו מטוסים אנגליים וצרפתים מעל לעיר, הטילו מאות פצצות. הם פגעו בקשת כשדות התעופה אלמזה ופארוק, ולא פסחו

הפינוי באוויר: במשך היומיים האחרונים, חמח שדה התעופה של שארם אל-שייך ממטוסים, כמו שדה בינלאומי גדול. בכל מסוס יצאו חיילים, שלקחו עמם את ציודם היחידות.

שנים ארוכות האמינו חברי המשקים כי כיבוש הרצועה יפתור את בעיות בטחונם. עתה — אין הם רואים כל פתרון מעשי באופק והם חוששים כי היאוש עלול לגרום לעזיבת חברים רבים מהמשקים. המידה שבה יתאמתו חששות אלה תלוי יה עתה לא רק בפעולות הסידאיון, אלא גם בחזית הפנימית בישראל, ובמידת נכונותו של העורף לעמוד לצד הספר.

מפלגות

המסכות נופלות

סיעת הלייבור בבית הנבחרים הבריטי נקראת „האופוזיציה הנאמנה של הוד מלכותה“. חברה יכולים למתוח ביקורת על פעולות הממשלה השמרנית, להציע איאמון בה, ללעוג לשריה ולתקוף אותם בכל הזדמנות. אולם כל אחד יודע כי הם יאשרו נאמנים לחלוטין למשטר הקיים.

במשך כמה שנים נדמה היה לאזרחים רבים בישראל כי חרות, מפלגת האופוזיציה המובהקת, תהיה שונה מהאופוזיציה של הוד מלכותה. הם ראו במנחם בגין ובחבר עוזריו מהמפלגה הרבזיוניסטית אלטרנטיבה למשטר של מפא"י וגרורותיה.

אולם ראש סיעת חרות בכנסת לא היה עוד אותו מורד שידע להוביל את אנשיו מול הצבא הסורי של בריטניה.

ב־1946 הפגינו אנשי בגין את התנגדותם למשטר המנדט על־ידי הטלת פצצות. ב־1952, כאשר הביעו את התנגדותם להסכם השילוח מים עם גרמניה, ובגין הכריז: „נמחה את החרפה במלוא כוחנו“ הסתפקו אנשי חרות בהטלת כמה אבנים לאולם הכנסת. גירוש העונשין של בגין לששה חודשים מן הכנסת שם קץ גם למסע פושר זה. אך חרות הצ' ליהא בכל זאת לשמור בעיני רבים על האגדה של „הכוח השני“, ואף להגדיל את מספר כסאותיה בכנסת השלישית.

רא האגרוף הסמוי. השבוע, בהפ' גנותיה נגד הנסיגה מסיני (ראה לחן) הוכיחה חרות כי היא התקדמה עוד יותר בדרך „האופוזיציה הנאמנה“. בגין, אשר ידע לתבוע השכם והערב. פעולה צבאית כפתרון לבעיות ישראל, מילא את פיו סיס' מאות ריקות כאשר קם לדבר נגד הנסיגה. הוא לא תבע ממאזינו כל צעד מעשי, מלבד להתפורר בשקט עם תום ההפגנה.

לא היה זה האגרוף המפא"י הסמוי, ש' כוונץ להלוס במפגיני חרות במקרה של הת' פרעות, אשר פיזר את המפגינים בשקט. היתה זאת מלאכתה של היד האמריקאית,

העם

חג שמח?

פתגם יהודי עתיק אומר כי קדחת אינה מחלה ופורים אינו חג. אולם מאז קבע המדע סופית כי קדחת הינה בכל זאת מחלה, והעם קבע כי פורים הוא בכל זאת חג — ודוקא אחד החגים השמחים וה' יפים של העם היהודי. כי זהו, למעשה, החג היחיד שאין הוד מטילה עליו כל הגבלות והחובה הדתית היחידה המוטלת על שומר מצוות ביום זה היא לאכול, לש' תות, ולשמה את לבו. לקיום מצוה זאת מוכן גם האפיקורס המושבע ביותר.

השנה התכונן העם לחוג את חג הפורים, כשהמנים מבקשי נפשו שורצים בכל פינות תבל. העם אפילו לא ידע מיהו בדיוק ההמן האמיתי. הדי היריות של אקדח' המקקים של ילדי ישראל נבלעו בהדים עוים יותר — הדי יריות רובים והתפוצצו' יות מוקשי הפידאיון. כל אחד ידע כי הסכנה לחי ישראל נשארה תלויה מעל ל' ראשה, כחרבו האגדתית של דאמוקלס.

אך העם עסק בכל זאת בהכנות־שמחה. שהרי אם איאפשר לשמח למאורעות פו' רים תשי"ז, אפשר היה עדין לשוב 2400 שנה אחורה, ולשמח את שמחת אסתר המלכה. מתוך כל הנסיגות של השבוע, היתה נסיגה זאת הפחות מזיקה.

ורי הנצחון של מערכת סיני גרמסו אמנם בחול, אך שושנת יעקב צהלה ושמחה מאד ברחובות ישראל.

הגבול

חזרה לכותרות

במשך ארבעה חודשים נעדרו מכותרות העיתונים כמה שמות ידועים מאד. איש לא כתב על נחל'ציו, כיסופים, גירי'צחק או זיקים, מלבד רשימות־החי נעימות, אשר אפי' שר היה לכתוב גם על משמר־העמק ודגניה א'. כי במשך החודשים שקו ההגנה של ישראל ננעץ בטיראן ובברפיח, היו משקי הי' ספר נתונים באחירה של עמל ושלום, זו הפעם הראשונה מאז תקעו יתר באדמתם.

השבוע שבו אותם השמות המוכרים ל' חדשות. רועה נרצח על־ידי מסתננים ליד בית־גוברין, ישראלי אחד נפצע קשה ושני נפצע קל בעלות מכונתם על מוקש ליד גירי'צחק, מסתנן מרצועת עזה נהרג בשדות קיבוץ מפלסים, מסתנן שני נהרג על־ידי שומרי קיבוץ זיקים, צינורות השקאה ב' השבוע שבו אותם השמות המוכרים ל' חדשות. רועה נרצח על־ידי מסתננים ליד בית־גוברין, ישראלי אחד נפצע קשה ושני נפצע קל בעלות מכונתם על מוקש ליד גירי'צחק, מסתנן מרצועת עזה נהרג בשדות קיבוץ מפלסים, מסתנן שני נהרג על־ידי שומרי קיבוץ זיקים, צינורות השקאה ב'

היא שחקנית מחוננת. טעם לה ללא דופי... על הבמה ומחוצה לה.

מובן מאליו:

נלסון היא מעשנת!

112

ברשקב

בונה

חברה למפעלי בנין בע"מ

בצמח תליאכוב — ע"י חוטר חפועל בשדרות נורדאו ובסביבות מלון קסטל

דירות מפוארות

בניה מעולה • 3-2½-2-1½
תנאים נוחים • חדרים
וחלק במשכנתא • במחירים עממיים

לפנות במשרד: רחוב אבן־גבירול 158 (ע"י מלון קסטל) בשעות 8-12; 4-7

רצח הרועה מבית־גוברין. ערכן של הבטחות

נותנת־הדולרים. בפניה לא יכלה חרות ל' עמוד.

כי שבוע לפני ההפגנה, כאשר היה ברור כי ממשלת ישראל נכנעה ללא תנאי, חתמו נציגי חרות בניו־יורק על הסכם עם דיר' נחום גולדמן, על הגדלת חלקם בכספי הי' שנו. עד כה קיבלה חרות 90 אלף דולר לשנה; ההסכם החדש העלה את הקיצבה לרבע מיליון.

מיד לאחר חתימת ההסכם הגיע מנחם בגין לגני' יורק, כדי להירתם למסע הי' שנו, כמו כל עסקן מכובד של המשטר. מאמצעי' למטרה. היתה זו הרגמה חיה מאד של תסקידה של חרות על הבמה (המשך בעמוד 110)

שחי של 7500 לירות נגנבו משדות כיסר' פים ועין־השלושה. כל התקריות ארעו ב' תוך תקופה של 24 שעות — למחרת הנסי' גה מעזה ומשארם אל־שייך.

עכשיו אנחנו רואים מה שחת בדיוק הבטחות האו"ם שלא ירשו חידוש פעולות הפידאיון, התמרמר חבר גירים. הן אינן שחת אפילו את הנייר שנכתבו עליו — אם בכלל נכתבו הבטחות כאלה על גיר'. מסביבו, בחצר המשק ובשדותיו, שוב נראו החברים נושאים את נשקם, מטפלות סוקרות מחדש את הבונקרים. הרצועה שוב הפכה לחזית פעילה, וחברי המשק לא יצאו לשדות ללא ליחי מוויין. אלא שעתה לא היתה הפתיחות חיצונית בלבד. במשך

צופת נשארה ידידתה היחידה של ישראל. מה תפקיד ישראל על הבמה הצרפתית?

לגיון הזרירים

כויים לברית צבאית רשמית בין צרפת לישראל? עורך "העולם הזה" שנסע בשיא המשבר לפאריס כדי לעמוד על דעתם של כמה ממנהיגי דעת-הקהל הצרפתית, מוסר כאן את הדו"ח המוסמך הראשון על מחשבותיהם הפחות גלויות.

אל תיכנעו! קראה העתונות הצרפתית לישראל, בכוחות נלהבות. הן שיקפו את האהדה העצומה שהציפה את כל החוגים בצרפת, בשעת מאבקה של ישראל נגד אמריקה והאויס. מה מתחבא מאחורי התלהבות זו? מה הסי-

- מאת אורי אבנרי -

כל ילד בצרפת מכיר את ג'אק סוסטל. הוא היה שר. הוא היה מושל באלגיריה. הוא ייצג זה עתה את ארצו באו"ם. "האדם הבא, אולי ראש-הממשלה הבא", אומרים אנשי הימין, "איש גמור", אומרים אנשי השמאל. גם באלף-לילה ולילה של הפוליטיקה הצרפתית, סוסטל (מתחרו עם "סוס תל") הוא אדם ססגוני למדי. המקצוע האמיתי שלו הוא מומחה לתרבות האינדיאנים הקדומים במכסיקו. הוא הצטרף לדה-גול, היה אחד האנשים השמאליים והמתקדמים ביותר במפלגה הימנית הרביגנזית של הגנרל גבה-הקומה. כשנשלח לאלגיריה, כמושל כללי, היה מלא כריזמה בתוכניות לרפורמה. אנשי הקידמה נשאו אליו את עיניהם בתקווה. ואז קרה משהו לסוסטל. מה גרם לכך? לאויביו הסבר פשוט: "כשאתה מושל בארץ זרה, ובידיך החיים והמוות של מליוני אנשים, כשעשרות שוטרים רוכבים לפניך ואחריך ברחוב, אתה מתחיל לחשוב שאתה נאפוליאון, זה קרה לסוסטל". אנשים ידידותיים יותר דוגלים בהסבר פחות עוקצני: "היה לו רצון טוב. אבל הוא ראה יותר מדי גחיות, יותר מדי אנשים ונשים מרוסקים. זה השפיע עליו". בעיני ידידיו, כמובן, לא חל שינוי בכלל — לא סוסטל השתנה, אלא המציאות. דבר אחד ברור: כשחזר סוסטל לצרפת, כתוצאה מאחד השינויים העונתיים בממשלת צרפת, כבר הפך דובר האגף הקיצוני ביותר של הימין, דובר האנשים הרוצים לחלום באלגיריה עד הסוף. יש הסבורים כי הוא יוכל להקים בעצמו ממשלה אם אי-פעם ישתנה שוב מאזן הכוחות, והימין ישיג רוב בפרלמנט. פרשנים מוסמכים יותר סבורים שזו תקווה מוגזמת. בראש ממשלה יבנית יעמוד איש "הימין הקלאסי", מעין ציוני-כללי צרפתי. אולם גם אז יהיה נועד לסוסטל, מעין איש-חרות צרפתי, תפקיד מרכזי מאוד. לכן דעותיו חשובות מאד. * * *

הצרפתים הם שמיים

האיש עצמו נראה יותר כפרופסור מאשר כאיש המעורר ויכוח כה רב. הוא יושב בחדר קטן בבולבאר סנט-גרמין, לא רחוק מבנין הפרלמנט, במשרד "החברה הרפובליקאית" של דה-גול. הוא נראה כאדם ששכח מזמן לצחוק — גבר שחרחר, ממושקף, מחמיר. הוא לבש חליפה שחורה, בדש המעיל בלטה השושנה האדומה של לגיון-הכבוד. האם הוא רוצה בברית עם ישראל רק מבחינה צבאית, או גם מבחינות אחרות? "אני רוצה בתיאום המדיניות בכל המובנים. שנינו עמים יס-תיכונים. יש לנו הרבה דברים משותפים. השטח הצבאי הוא רק אחד מהם". ישנם אנשים בישראל הסבורים כי היחסים עם צרפת יכולים להזיק בחשבון הארוך, מפני שיקימו נגדנו את עמי אסיה, איתם נצטרך לחיות. מה דעתו על כך? "השטח הארוך של שנינו ישתפר אם נשיג הישגים בטוח הקצר". מה דעתו על עתיד היחסים האלה? האם לא עלול להיווצר, באחד הימים, מצב אחר, שיכריח את צרפת ללכת בדרך אחרת?

"אינני נביא. יש יותר נביאים בארצכם מאשר בארצנו. זהו הספיציאליזם שלכם". סוסטל חייך, בפעם הראשונה, חיוך עדין, כמעט בלתי-מורגש. "אולם צרפת שוכנת לא רק באירופה, וגם לא רק באסיה. לצרפת יש אינטרסים עולמיים. לכן יש לנו ענין בידיד קבוע ומתמיד במזרח התיכון". ולדעתו יש בסיס קבוע, אמיתי, לשותפות כזאת?

ישראל היא ארץ אסיאתית, אולם תרבותה היא אירופית. משהו — שכחתי מי — אמר פעם כי מבחינה אינטלקטואלית אנחנו, הצרפתים, הגנו עם שמי. קיבלנו הרבה מאד מהתרבות היהודית. לאחרונה, כשהיהודים היו באירופה, הם באו במגע עם התרבות שלנו, ועתה הם שותלים אותה שוב בארצם. יש קשר עמוק, מתמיד.

אולם האם אין זה קשר לשעה? אני מתכוון, כיום לוחמת צרפת בערבים, ואנחנו לוחמים בערבים. בעיני רבים, ישנה קירבה רבה באינטרסים שלנו. אולם האם תישאר קירבה זו אם ישתנה המצב? למשל, אם צרפת תסתדר עם הערבים?

סוסטל לא היסס רגע. "אינני מתכוון דקא לברית נגד הערבים. אנחנו מותקפים עלידי כמה מנהיגים ערביים, כמו נאצר, אויבי השלום. אך אין לנו מלחמה לא בתרבות הערבית ולא בעמי ערב".

מה דעתו על מצב העולם הערבי? "לערבים יש תמיד תקופות של התפשטות ותוקפנות, ואחריהן באות תקופות של התקררות. כיום אנחנו נמצאים בתקופה של תוקפנות ערבית. עלינו לדאוג שאמריקה תבין זאת, שתבין כי צפויות לה אפתעות בלתי-נעימות. כי הפאן-ערביות עלולה לגרום למלחמת-עולם, אם לא תיעצר בעוד מועד". * * *

לסוגי מלחמה, סוגי נצחון

?משה עברו האוטובוסים. מי הסינה זרמו בשלחה במרחק מאה מטרים. ברחוב התהלכו גבירות נאות, שלא חשבו על דבר זולת מבטי הגברים שנשלחו אליהן בהערצה בלתי-מוסרית. פה ושם עמד זוג והתנשק ברחוב. אולם כאן, בחדר המחומם, שלטה מציאות אחרת: המלחמה הרחוקה באלגיריה, בה עסקו באותו רגע 400 אלף חיילים צרפתיים — מלחמה בישימת-זמל בחבורות-לוחמים המונות, אולי, פחות מ-10 אלפים איש.

מה יהיה גורלה של מלחמה זו? האם יכולה צרפת לקחת באמת לנצחון ולהרגעה?

"זה לא אותו הדבר. יש הבדל בין נצחון לבין הרגעה. נצחון צבאי גרידא אינו בא בחשבון. זה לא סוג כזה של מלחמה. לכל סוג של מלחמה יש סוג מתאים של נצחון. המלחמה הזאת היא פסיכולוגית ופוליטית, היא מלחמת-תעמולה. עלינו לנצח באותו סוג של שם לוחמים בו. עלינו לשנות את התנאים, כדי שהמורדים ימצאו את עצמם מבודדים. איך? "אני הצעתי בשעתו רפורמות, בעיקר בשטח העירוני. עכשיו הן יוצאו לפועל...". האם סוסטל תולה תקות במשטרים החדשים של מארוקו ואלגיריה? האם יוכלו אלה להחת משקל מתון יותר על המאזניים של העולם הערבי? האם יוכלו, למשל, לשמש גשר בין ישראל לבין ארץ כמו מצרים?

"זה לא ברור כיום. לגמרי לא. לפעמים הם מפגינים ידידות לצרפת. לפעמים להיפך. לפעמים הם מתונים, לפעמים קיצוניים, יש והם דורשים לעצמם את אזור מבר סהרה ואת מורטניה (מדרום למארוקו). יש בארצות אלה סכסוכים פנימיים, התחרות פנימית. באוים הן מצביעות בדרך כלל עם מצרים וסוריה". * * *

האוי"ם יתמוטט

גיאק סוסטל הוא הדובר העיקרי בצרפת למען ברית רשמית בין ישראל וצרפת. הוא נתן את שמו ואת מלוא תמיכתו לאגודת אליאנס פראנסי-ישראל, שהוקמה על-ידי

או לגיון הכבוד

לגיון הזרים או לגיון הכבוד

שותפות עם צרפת מתקדמת — או ברית צבאית

עו היום לא חסרים בצרפת גנרלים ותעשיינים הרוצים לכבוש חזרה את טוניסיה ומארוקו, באמתלה זו או אחרת.

מה בכל זאת אפשר לעשות באלג'יריה? גישתו של סאבליה היא בלתי-צרפתית מאד בסגנונה, כמעט בריטית. "איני מאמין שיש לחשוב על פתרונות סופיים. בהיסטוריה אין מטרות סופיות, ישנם רק כיוונים. עלינו לבחור באיזה כיוון ללכת, מבלי לקבוע מראש לאן בדיוק אנחנו רוצים להגיע."

לאן, באמת? "אין לנו ברירה. אנחנו צריכים ללחוץ באלג'יריה. צריכים להחזיק בה. בכל מחיר, עד שהמצב ישתנה. הוא עלול להשתנות. כיום בנוי המשק העולמי על הנפט. והערבים מחזיקים את העולם בגרון. אולם מי יודע מה יהיה בעוד חמש או עשר שנים? אנחנו יכולים לגלות כמויות גדולות מאד של נפט במדבר סהרה. האטום יחליף את הנפט בהדרגה. אז לא יהיה הנפט הערבי חשוב, ואפילו לא ידברו עוד עם המלך סעוד בוושינגטון!"

את אותה הדרך מציע סאבליה לישראל: להחזיק פשוט מעמד ולחכות לשינוי המצב. אין הוא מאמין לא בהשתלבות ישראל באסיה, ולא בהשתלבותה במרחב. "אתם הארץ המפותחת ביותר בעולם. אסיה לא תוכל לסבול ארץ מפותחת. אסיה הבלתי-מפותחת רואה בכל ארץ מפותחת אויבת."

המצב הדומה יוצר רקע לשיתוף-פעולה בין צרפת וישראל. אולם סאבליה אינו רוצה ביותר מזה. עזרה מעשית, שקטה — בסדר. אך לא ברית רשמית.

לגבי צרפת עצמה, סאבליה פסימי למדי. הפרלמנט שוקע בעיניו דעת-הקהל. במקום או במאוחר יהיה צורך באיש חזק, שיכול להנהיג את המדינה. מיזו ישנו רק איש חזק אחד כזה, שוכל רוחשים לו אמון. פעם חשבו שזה פיארו מנדס-פראנס. הוא חיסל את מלחמות הודו-סין וטוניסיה. אולם תחת לפזר את הפרלמנט ולהפוך לגיבור היום, שקע במשחקים פרלמנטריים וירד.

מי נשאר? הגנרל. שארל דה-גול, האיש שקולו נדם לפני שנים, שנמנע מלהתערב בכל צורה שהיא בחיי יום-יום של המדיניות, ששמר את עצמו כעתודה.

★ ★ ★

אסיר שנידון למוות

אין ניגוד גדול יותר מאשר זה הקיים בין מערכת להמונה, בביתא הישן, לבין מערכת פארימאץ, העתון המצוייר בעל תפוצה המיליון, השוכן בדפוסים ובמפואר בשדרת שאנדאליות. כאן הכל אמריקאי וחלק — החדרים וגם האנשים. אבל כשצרפתי משתולל להיות אמריקאי, אין זה דבר נעים ביותר.

האינטרס בישראל? גדול מאד. האם יימשך? כשהקהל מתעניין בישראל, אנו נותנים לו חומר על ישראל. כשהקהל יחולל להתעניין, נחולל לתת. ברור שהעניין של הקהל בישראל יפחת כאשר ייגמר המשבר הנוכחי.

ברית רשמית עם ישראל? "מוטב שלא. בהחלט שלא. זה רק יפריע לצרפת להסתדר עם נתיניה המוסלמים. אחרי ככלות הכול, הרי אין אינטרס קבוע משותף לצרפת ולישראל. ישראל לא תוכל לקנות הרבה מצרפת. כמובן, יש סנטימנט למען ישראל, בהחלט. אבל..."

כמה בחים הלאה בשדרות שאנדאליות שוכנת מערכת הרבה יותר רצינית. זהו לאנספרס, השבועון התומך במנדס פרנס. מעמדו בצרפת דומה במקצת למעמד העולם הזה בישראל. כשהרים עורכו הצעיר, שרייבר, את קולו נגד מדיניות הממשלה באלג'יריה, גויס לצבא. הקים שערוריה, שוחרר בצורה מבישה, התנדב מרצון כדי שלא ייחשב למשתמש.

האיש האחראי לעניינים מדיניים בלאנספרס הוא ז'אן דניאל, העורך הפוליטי. דניאל הוא גבר יפה, שחרחר, יהודי יליד אלג'יריה. הוא התנדב בחריפות לפלישה הבריטית-צרפתית לסואץ, אך לא למיבצע הישראלי בסיני. מדוע? "אסיר שנידון למוות והמצפה להוצאתו להורג יכול להרוג את הסוהר שלו כדי להימלט. זה טבעי."

יתכן כי חיוב מיבצע סיני בפי דניאל הוא מס שפתים למה שהוא חושב להגיונות כלפי ישראל. גישתו היא: "יתכן שאין לכם ברירה." אולם מאחורי אימרה סלחנית זו מתחבאת ביקורת חריפה על כל דרכה של ישראל מאז הקמתה. לדעת דניאל, יש רק סיכוי אחד למדינה: להשתלב במרחב ובאסיה. הוא מאמין כי ישראל החמיצה הזדמנויות רבות לפני ועידת באנדונג.

כמו כמעט כל משקיף אחר, היה דניאל מופתע מאד לשמוע כי ישנם בישראל אנשים המאמינים בהשתלבות מרחבית ובאיחוד שמי. כמו כל אדם שביקר בישראל כאורח הממשלה, קיבל את הרושם שהובע לא מוזמן בצורה עוקצנית על-ידי חבר הפרלמנט הברטי ריצ'ארד קרוסמן: "כל ישראל היא גוש אחד, כולם קנאים וקיצונים. אין דעה שניה בישראל." גם דניאל, בבקרו בארץ, נשמר היטב על-ידי מלחיו הרשמיים מכל מגע עם חוגים שאינם תמימי דעים לחלוטין עם הקו השולט.

בדבר אחד מודדה דניאל עם סאבליה ואנשי פארימאץ: ברית רשמית בין ישראל וצרפת אינה רצויה. היא תפריע ביחסיה עם מארוקו וטוניסיה, והיא תפריע לישראל בכל נסיון לבוא במגע עם הערבים.

★ ★ ★

עין זועמת

ה וגם ישראלים רשמיים במאריס אינם רואים, כמובן, בעין יפה את פעולת אנשי תנועת-החרות ואת נאומיו של מנחם בגין, שמשך גם כאן קהל של אלפים. הם אינם מאמינים בברית רשמית בין צרפת וישראל, וטוברים כי התעמולה הקולנית למען הברית מזיקה.

ידידותה של צרפת לישראל צמחה באיסיות. הניצנים הראשונים נראו לפני כמה שנים. גדלו וטפחו אט-אט, עד שהפכו לפני חצי שנה לאילן חזק, השולח כיום את ענפיו לכל פינות הזירה המדינית הצרפתית. עתה זה הדבר היחיד המאחד את השמאל עם הימין.

מה רע בתעמולה למען הברית? לדעת נציגי ישראל, התעמולה עצמה. היא יוצרת את הרושם כאילו רק חלק אחד בציבור הישראלי רוצה בשיתוף עם צרפת, וכי הרוב מתנגד

אנשי תנועת-החרות. הוא נאם על כמה אהת עם מנחם בגין. בעזרתו נרכשו חתימותיהם של למעלה מ-100 צירי הפרלמנט למען הברית.

באיו מידה יכלה צרפת לעזור לישראל אילו הוטלו עליה סנקציות? "קשה לומר. היו צריכים לכנס מומחים של שני הצדדים כדי להחליט. אין לנו דולארים. היו צריכים לבדוק מה יכלה ישראל להפיק מגוש הפראנק, ולתת לה אשראי גדול כדי להשיג את הדברים. אולם אילו הופסקו משלוחי הנפט לישראל, לא יכולנו לעזור. גם לנו אין נפט."

מה דעתו על הארם בכלל?

"הארם הופך יותר ויותר למכונת-מלחמה נגד המערב. אם לא יהיה שינוי, הרי במקום או במאוחר הוא יתמוטט. כשארץ לוחמת לחייה, שום החלטה לא תשפיע עליה. הארם הוא חרצדי. יש לו שתי סדרות שינוי של שחור ולבן. תחשוב רק על רוסיה והונגריה. אולם לישראל נותנים מכה על הראש."

והאמריקאים? "הם אומרים לנו: נכשלתם במזרח התיכון. נוצר חלל ריק, ואנחנו צריכים למלא אותו. פעם חשבו הבריטים כך. עתה הם נפלו בעצמם קרבן לזה. גם באמריקאים זה יתקם. מי שהולם כי הערבים יתאחדו תחת כנפיו, הריהו חולם חלום-שוא. אני לא חושב שהערבים יתאחדו. אולם אם הם יתאחדו, יהיה זה נגד כל העולם הלא-ערבי."

זה מרכז תפיסתו של סוסטל: יש ללחוץ באחדות הערבים, לשבור אותה בכל מחיר. לצורך זה יש הכרח בברית בין צרפת וישראל — ברית רשמית, גלויה, צבאית וכלכלית ותרבותית. תפיסה אופיינית להגיון הצרפתי הצנון, הנוטה תמיד לראות את כל הבעיה בשלמותה, להסיק מסקנות מרחיקות-לכת ללא סנטימנטים.

★ ★ ★

ברית עם האנטי-רשמיים

אולם דווקא תכונה זו, ודחיקת אנשים כמו סוסטל, אינם מוצאים חן בעיני כמה משקיפים צרפתיים אחרים. אחד מהם הוא אדוארד סאבליה, עורך עניני המזרח התיכון בעתון לה-מונה, הנחשב בעיני רבים לעתון הסובי ביותר בעולם. בתור שכזה, השפעתו של סאבליה על דעת-הקהל הצרפתית עצומה.

שמו האמיתי של סאבליה הוא שמש (מתחרו עם בלש), והוא יהודי עיראקי שהיגר בצעירותו לצרפת, נשלח על-ידי המכון לשפות מזרחיות לבירות, הופתע שם (למולו) על-ידי מלחמת-העולם. הוא הצטרף לכוחות צרפת החופשית, השתתף קצין צעיר בדיכוי המרד האלג'ירי הראשון, הריה שהחזיקה אותו באכזריותה ("אך זה היה יעיל", הוא מודה עתה).

סאבליה ישב בחור קטן בעל ריצת-עץ ורהיטים ישנים. המערכת שוכנת בבית ישן ברהוב האיטלקים, לא רחוק מהאופירה. על הקיר היו תלויות תמונות של מוחמד נאג'יב עם חתימתו האישית (אף שהסאבליה אינו מתלהב מהגנרל החפזני, מפה של הנפט המרחבי, של איראסיה ושל דרום ברית המועצות).

מתוך הומור מיוחד תלה סאבליה מול עיניו גם גליון של העתון הקאהירי אל-נעב, שהופיע ב-24 באוקטובר אשתקד, ארבעה ימים לפני מיבצע סיני, למחרת חטיפת מנהיגי המרד האלג'ירי בידי הצרפתים. בראש הגליון התנוססה כותרת אדומה אדירה: "עמי טונים, אל-ג'זאיר ומאראקש נשבעים: נתנום!"

מה מדאיג את סאבליה? דווקא ידידי ישראל. כי ידידי ישראל הקיצוניים ביותר הם כיום אנשי הימין הקיצוני, יסודות פאשיסטיים ואנטי-רשמיים מכל הסוגים והמינים, ששנאתם את הערבים הביאה אותם למצב מזוהר זה. אפילו פיארו פוואד, שהוא לכל הדעות פאשיסט ואנטי-רשמי מובהק, היה בין הראשונים שתבעו שיתוף-פעולה עם ישראל (אף שהתנגד אחר-כך למיבצע סואץ).

המזרח הוא כי הצינונות המדינית כולה התחילה בשעה שהרצל נפגע קשות למראה ההתפרצות של האנטישמיות בצרפת. במשפט דרייפוס, וכתב כתגובה את מדינת היהודים. כיום תומכים יסודות אנטי-רשמיים אלה בברית עם ישראל. אולם מה יגידו מחר, כשישתנה המצב? קל יהיה להם להגיד כי היהודים שולטים בצרפת, וכי הממשלה והפרלמנט משרתים את היהודים, וכי כל בקשה של השגריר היהודי מתמלאת כמעט באופן אבסולוטי. ברית רשמית עוד תחמיר סכנה זו שבעתיים.

★ ★ ★

פרצוף צרפתי למפלצת

כדי להבין את הפחד הנורא של הצרפתים מפני הפאשיזם, יש לזכור פרט אחד שאינו זוכה לתשומת-לב מספקת. שנות השיעבוד והטרור הנורא של מלחמת-העולם לא לבשו, בעיני הצרפתים, צורה של כיבוש זה. השלטון הפאשיסטי היה מקומי. השוטרים, הסוהרים, הפקידים היו צרפתים. המפלצת כולה לבשה פרצוף צרפתי.

פאשיזם זה לא מוגר מעולם. הוא חי וקיים. על קירות פאריס אפשר לראות את סמל הצלב והעיגול של "אומה צעירה", אחד ממאות ארגונים פאשיסטיים, הקשורים בחלקם עם חוגים חשובים בקרב הצבא ובקרב מיליון ו-200 אלף הצרפתים באלג'יריה.

אחד הסיוטים של צרפת הוא מה עלול לקרות אם באמת תאבד צרפת את אלג'יריה, ומיליון ו-200 אלף אלה יציפו את צרפת — אנשים השונאים את הפרלמנט ואת הממשלה, הבוים לדמוקרטיה, הרגילים לפעול בכוח האלימות. הבריונים שפוצצו את אוספודת הבחירות של מנדס-פראנס בכוח הזרוע, מבלי שהמטרה תעזור בעד, היו אזהרה חיה.

כדי להילחם בהשפעת הימין, וידידיי בצבא, הציע סאבליה להפוך את המלחמה באלג'יריה למלחמת-עם, להכריז על גיוס כללי בצרפת ולהפוך את הצבא לכוח עממי. כך תצימצם השפעתם של "הצנחנים", שהם מושג בצרפת. כי הצנחנים הצרפתים, כמו חבריהם בארצות אחרות, מזלזלים מאד במרות הדמוקרטית ונוטים לפתור בעיות בדרך הנראית להם.

★ ★ ★

האטום וחמלך סעוד

סאבליה מפקפק מאד בכל התכונות היפות להפיכת צרפת למרכז של חבר-עמים מתקדם חדש. אמנם, צרפת נותנת כיום למושבותיה באפריקה המרכזית וזכויות גדולות — את אותן הזכויות שהיא מכרכת לתת לבני אלג'יריה — אולם רק כדי להחזיק באלג'יריה עצמה. אילו רצתה צרפת להקים באמת פדרציה עם מושבותיה, היתה צריכה לשנות תחילה את מוסדותיה שלה. לפי שעה אין כל סימן לכך.

ג'אק סוסטל, מושל אלג'יריה לשעבר, הדונגל במדיניות היד החזקה נגד הערבים, ותומכה של ברית צרפת-ישראל.

עם צרפת נגד העולם הערבי ונגד אסיה?

לכך. שנית, היא יכולה לסבך את ישראל בויכוחים פנימיים בין הגורמים המפלגתיים השונים בצרפת.

אם ישנו שיתוף פעולה מעשי, והצרפתים עוורים לישראל בכל דבר אפשרי, לשם מה בכלל לעורר ויכוח שיתן פתחון פה למתנגדיו להרים בפעם הראשונה את קולם בפרלמנט ולמתוח ביקורת? למה להביא את ממשלת צרפת במבוכה על ידי הפעלת לחץ עליה מלמטה? ומה בכלל הטעם לפנות מן הצד הישראלי לצרפת בענין זה? הרי צרפת היא המדינה החזקה יותר, ואם רוצה ממשלתה בברית רשמית, תפנה היא לישראל. הדרך ההפוכה אינה מתקבלת על דעתם של נציגי ממשלת ישראל.

★ ★ ★

„השעה הפאתטית ביותר“

עם או בלי ברית, מה יהיה עתיד היחסים בין צרפת וישראל? כל ישראלי שנודמן לפאריס בימים הגדולים של איום הסנקציות התרשם מעוצמת הידידות לישראל שהשתקפה בעתונות. הם הופיעו, כל כמה שעות, עם כותרות ראשיות שפיארו את ישראל ואת דויד בן-גוריון. אולי הכותרת היפה ביותר, לכל אורכו של עתון ערב, הופיעה אחרי אימום של אייזנהאואר: „השעה הפאתטית ביותר של ישראל הגיעה“.

אולם הישראלי הנבון, שאינו משתכר מכותרות השעה, ישאל את עצמו שתי שאלות חמורות מאוד: האם הברית הזאת היא בתקיימא, והאם היא כדאית לישראל בחשבון הארוך?

הסכנה הגדולה היא, כמובן, כי הבסיס יישמש מתחת ליחסים אלה ברגע שצרפת תתפטר עם המורדים באלג'יריה. יתכן מאד שאז תבקש צרפת דחקא להוכיח את נאמנותה לערבים, על חשבונה של ישראל. שום ברית רשמית לא תחזיק מעמד במצב כזה.

אולם שום פתרון לבעיית אלג'יריה אינו נראה אפילו באופק. דומה שוויי בעיה שאין לה בכלל פתרון מעשי. כי מתוך שמונת מיליון תושבי אלג'יריה, קרוב לששת הם צרפתים, בחלקם בני-בניהם של המתושבים הראשונים שבאו לארץ עם חיילי נאפוליאון השלישי.

צרפתים אלה לא יסכימו לשום פתרון שימסור את השלטון לערבים. מאחר שהם אזרחים צרפתיים הבוחרים לפרלמנט הצרפתי, הרי שום ממשלה לא תעז להפקיר אותם. ואם יופקרו, לא יקבלו את הדבר בחיבוק ידיים. קרוב לוודאי שהם יארגנו מרידה צבאית ויתפסו בכוח את השלטון באלג'יריה. לכן אין כמעט מקום לשום פשרה.

הצרפתים יודעים שהמלחמה אינה נטושה על אלג'יריה בלבד. רדיו קאהיר והקונגרס המוסלמי של גמאל עבד אל-נאצר פונה לכל המוסלמים באפריקה. כפי שנוכחו לדעת גם מלחי האוניות הישראליות בגיבוי, תעמולתו מכה שרשים. מלחמת צרפת במצרים היא, על כן, מלחמה לחייה ולמוותה של האימפריה הצרפתית כולה.

הממשלה הצרפתית עצמה אינה גוף חופשי בענינים אלה. בצרפת יש כוח עצום בידי מנגנון השלטון והצבא. כי הממשלות בצרפת הולכות ובאות, ואילו הפקיד והגנרל נשארים לעולם. לא פעם ביצע המנגנון פעולות בלי ידיעת הממשלה ונגד הוראותיה, אילץ את הממשלה לתת לו את הגושפנקה הרשמית אחרי מעשה. שתי דוגמות בולטות והרות-אסון: מאסרו של שולטאן מארוקו בשעתו (שנסתים בכשלונו חרוץ לצרפת, שנאלצה להחזירו) וחטיפת המנהיגים האלג'יריים דחקא בשעה שהיו בדרכם למנהיג הטוניסי, חביב בורגיבה, אשר ביקש לתחוך ביניהם לבין צרפת.

מיבצע סואץ היה, במידה מסוימת, מיבצע דומה. ראש-הממשלה הצרפתי ידע עליו ואשרר מראש, אולם למשרד-החוץ הצרפתי לא היה מושג על כך, כשם שמשרד-החוץ הישראלי לא ידע מראש דבר על מיבצע סיני. הגנרלים החליטו, והגנרלים ביצעו.

כמעט כל הצרפתים הסכימו למיבצע סואץ, מפני שראו בו רק קרב אחד במלחמה הארוכה נגד מצרים. בניגוד לבריטים, לא הרגישו הצרפתים גם שום השפלה אחרי הכשלונו. לדעתם, לחמו הצרפתים באזור פורט-סעיד בצורה נהדרת, ורק ההתערבות הזרה — ובקיקר ההסכנות האנגלית — הכשילה את המיבצע.

★ ★ ★

כרשים צרפתיים

ישאלה לגמרי אחרת היא אם יכולה ישראל באמת לבוא במגע הדוק וקבוע עם צרפת, מבלי לאבד את שרידי סיכוייה להשתלב אי-פעם באסיה ובמרחב. האם כדאי להרצין את עמי ערב ואסיה כדי להתחבר עם מדינה שוקעת?

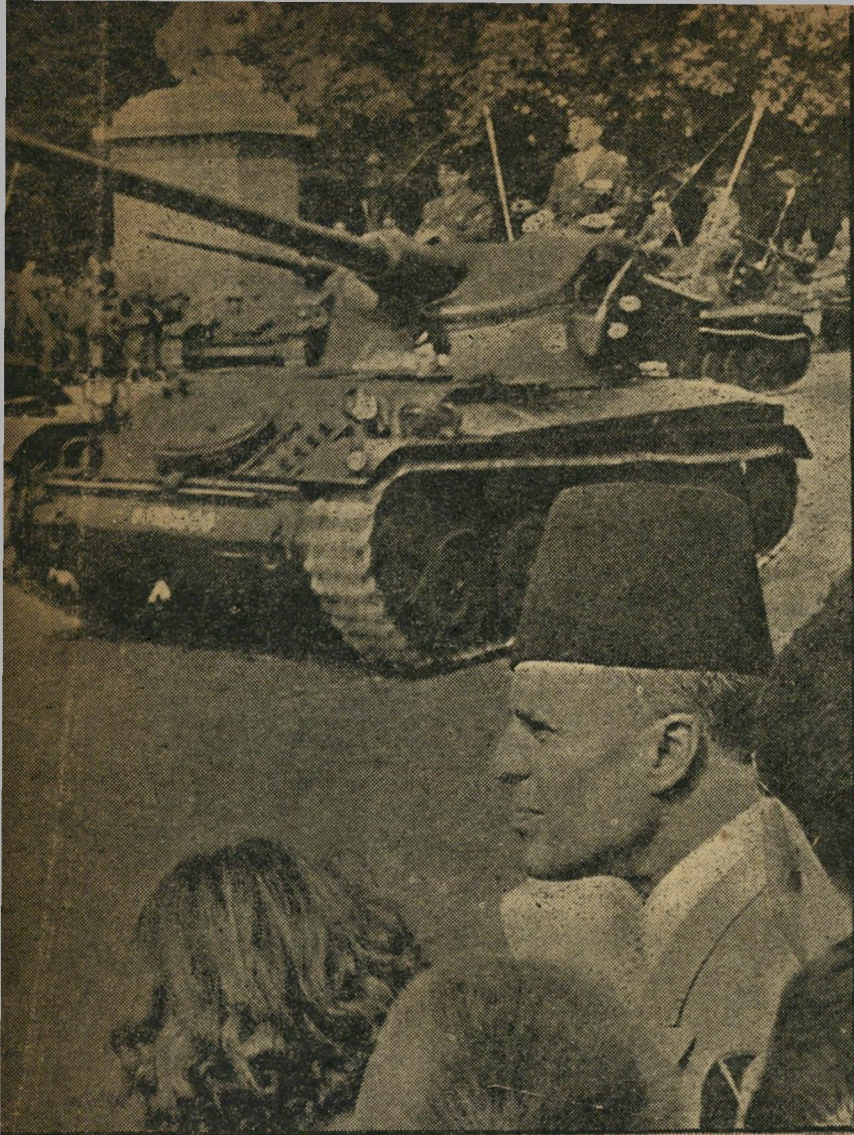
הצרפתים עצמם אינם מאמינים עדיין שהם שוקעים. אחדים מהם, ביניהם עתונאים חשובים מאד, פסימיים, אולם באחרי מנסרות מחשבות רבות, החובקות את העולם. צרפת עדיין חיה, והיא עדיין מדינה גדולה ורבת-רעיונות.

במקרה הפסימי ביותר, שקיעתה של מעצמה אדירה כמו צרפת אינה תהליך מהיר. אחרי כל מה שאיבדה צרפת מאז מלחמת-העולם, עוד יש לה מרחבים אדירים באפריקה — האי העצום מאדאגאסקאר, המושבות באפריקה המערבית והמרכזית, המרחב האינסופי של מדבר סהרה. הצרפתים מאמינים כי המדבר גדוש ומלא אוצרות אגדות, מנסט ועד לברול, וכי עתיד חדש רומז כאן, עתיד שיפצה את צרפת על כל אבדותיה. אימפריה כזאת אינה אובדת בין שנה. זה יכול להיות תהליך של עשרות בשנים.

אולם ישנם בצרפת קולות הרבה יותר אופטימיים. הם חולמים על מבנה בינלאומי גדול וחדש — חברה-עמים הצרפתי, שיכלול את המושבות הפורחות ואת צפון אפריקה. מושבות אלה מקבלות עתה עצמאות רבה. הן חונכו ברוח צרפתית, והשכבות השליטות בהן מביטות לעבר פאריס. הממשלה הצרפתית כוללת כושי צרפתי כזה, והוא הדין לגבי משלחתה באיים.

מדוע יישארו כושים אלה נאמנים לצרפת אחרי השגת עצמאותם? מפני שצרפת תוכל לתת להם הרבה, מבלי לסכן את עצמאותם. מדינות גדולות, כמו ארצות-הברית או ברית-המועצות, יהיו הרבה יותר מסוכנות, מאשר צרפת החלשה-יחסית.

כבר כיום קשורות טוניסיה ומארוקו עם צרפת, המכסה את גרעונות תקציביהן. בטוניסיה שולט חביב בורגיבה, חניך צרפת ואוהד צרפת, אדם שכמעט כל צרפתי רוחש לו אהדה עמוקה. בורגיבה, שהוא מתון ותרבותי מאד, נציגו של עם ערבי מתקדם יחסית,

חביב בורגיבה, ראש ממשלת טוניסיה, על רקע של מוסדר צבאי בפאריס. בורגיבה הוא ערבי מתקדם המתנגד לדמאגוגיה של גמאל עבד אל-נאצר, ואשר היה יכול לתווך בין ישראל לבין עמי ערב, אילו אפשר היה לשכנעו כי ישראל אינה משמשת ראשי-גשר מערבי למלחמה בתנועות השיחורר הערביות.

בו מעומק לבו למצרים המפגרים ומתנגד להשתלטותו של עבד אל-נאצר בעולם הערבי. השולטאן של מארוקו, בעל ארץ פחות מפותחת, קרוב גם הוא לדעות בורגיבה.

★ ★ ★

פצצה אטומית צרפתית

מיותר לגבי העתיד: הרעיון של אירופה המאוחדת. תוכניות כמו „השוק המשותף“ של שש מדינות אירופה, עליו הוחלט עקרונית החודש, וכמו רשות האטום האירופית („איראטום“) מכות גלים גבוהים מאד בצרפת ונראות כפתח לתקופה חדשה של זוהר.

הצרפתים רוצים להאמין בעתיד זה של אירופה מערבית גדולה ומאוחדת, בה יתחלקו צרפת וגרמניה בהשפעה. המשק הגרמני העשיר יממן את פיתוח המושבות הצרפתיות, אירופה תתחבר עם אפריקה („איראפריקה“ או „איראפריקה“) וגוש גדול חדש יקום בעולם, שלא יפול לא מן הגוש הסובייטי ולא מן הגוש האמריקאי. לדעת צרפתים רבים, יכולה ישראל להתחבר עם גוש פורח זה, אשר לרשותו יעמדו מרחבים עצומים המחכים להשקעות וליכולת טכנית, ואוצר גדול של כוח אטומי לצורכי שלום.

חוק מזה, כמובן, רוצה צרפת לגשת גם לייצור פצצות אטומיות משלה — דבר העלול אף הוא לעניין את ישראל במצבים מסויימים.

★ ★ ★

מאילת למאדאגאסקאר

האמון האמיתי הוא כי ישראל אינה מופיעה כיום ככתב-ידים של החוגים המתקדמים החולמים חלומות אלה של התפתחות והתקדמות ברוח הזמן. כיום ישראל היא בת בריתם של היסודות הריאקציוניים והפאשיסטיים ביותר בצרפת, של הגנרלים (השואבים על כל צרפתי) ושל אדוני המושבות.

בחסכון הקצר, מביא שיתוף-פעולה זה פירות רבים מאד. אולם בחשבון הארוך יתכן מאד כי ישראל תצטרך לשלם עבורם מחיר יקר, כי היא שוברת בהתמדה את הסיכויים האחרונים למצוא אי-פעם את מקומה בחבר עמי אסיה ולמצוא מגע עם היסודות המתקדמים בארצות ערב.

ישראל שוכנת באסיה — לא בין צרפת ולונסמבורג.

אולם המצב שונה כשהמדובר לא בברית של כידונים, המכוננת נגד התנועה חלאומית הערבית ונגד תנועת-השיחורר של עמי אסיה ואפריקה, אלא במגע עם היסודות הטובים ומרחיקי-הראות בציבור הצרפתי. בורגיבה יכול בבוא היום לשמש מתווך בין ישראל והערבים, אם יהיה משוכנע כי ישראל אינה לוחמת נגד הלאומיות הערבית עצמה. מנמל אילת מובילה הדרך למאדאגאסקר הגדולה, ומנמל חיפה לאפריקה המערבית הצרפתית — שחקים גדולים אפשריים לתוצרת ישראלית, ארצות בהן יכולים מומחים ישראלים להשיג הצלחה לא פחותה מזו שהושגה בבורמה.

אסור לישראל לעשות דבר שיהפכה למדינת-צלבנים אירופית נגד עמי אסיה ואפריקה. אולם כפופה לכלל זה, יכולה ישראל למצוא נתיבים רבים העוברים על פני אסיה ואפריקה. מגדל אייפל ושער-הנצחון. אסור לה ליהפך לגיון-זרים חדש של האמפריאליזם. אולם היא יכולה למצוא לה מקום בלגיון-הכבוד.

כאן

במדינה

תפסו עמדות נוחות בקרבת שורת השוטרים הראשונה — שם היה צריך, לדעתם, להתחולל הקרב הגדול. מאות סקרנים ניצבו בסבלנות במשך שעות משני עברי המדרכה, כדי להתבונן במחזה. אולם שוט דבר לא התרחש.

הפגנת הזעם של תנועת החרות נגד דו-גיסה עברה בשקט מופתי, כאילו היתה זו הפגנה להורדת מחירי הצנוניות בשוק. חסשי למרות שהנאמים (ח"כ חרות יוניצ'מן ומרדור) זעקו, התלהבו וקוננו, נשאר הקהל אדיש. לא נשמעה אף קריאת כוח אחת. לא היו כל מחיאות כפיים סוערות. אפילו כשבתום ההפגנה הושר ההמנון, נאלץ הנואם לשיר אותו לבד, כשהקהל עומד דום ושותק.

כשהתפור הקהל בשקט, ללא כל גסיון הפגנה לפני בנין הכנסת, עשו הצלמים עוד גסיון נואש לבנים כמה התפרעויות. לשוא, ההמונים הסתלקו בשקט.

כולם מרוצים. „הכו עד שבגין יבוא וינאם — אז תראו מה זאת הפגנה“, ניסו אנשי חרות להסביר את חוסר התלהבות ההמונים בהפגנה הירושלמית. כעבור יומיים נערכה הפגנת המחאה של

(המשך מעמוד 6)
הפוליטית הישראלית. כמו כל יתר המפגנות הנהנות ממשטר החלוקה, היה ברור כי חרות תנהל את מאבקה לא נגד המשטר שהיא שותפה להכנסותיו — אלא נגד מפתח החלוקה, כדי להגדיל את חלקה בעוגת המשטר. כי בעיני המורדים-לשעבר, שוב לא היו הכסאות בכנסת אמצעי להשגת מטרתם, אלא מטרה מקודשת בפני עצמה. דווקא בשבוע שהעם התכונן לחבוש מ"סכות-פורים לפניו, נסלה המסכה מעל פניה של חרות „המפכנית“, ונראו פניה של מפלגה בורגנית רגילה, השקועה בחלוקת השלל ואינה מצביעה על שום דרך אלטרנטיבית מעשית.

הפגנות

הקהל התבזר בשקט

„היום ישפך כאן דם!“ פסקו סוחרים מלומדי גסיון, ברחוב המלך ג'ורג' בירור שלים, כשהם ממחרים לנעול את פתחי חנויותיהם ולהגijף את רשתות הברזל של חלונות הראווה. משני צדי הרחוב עמדו

מפגיני חרות בתל-אביב
בכיכר הראשית: דגלים וטיסמאות

הכנות המשטרה בירושלים
ברחובות הצדדיים: תגבורת שהוטעה ח"נם

תנועת החרות בתל-אביב, כשמנחם בגין, אשר חזר בבוקר אותו יום לארץ, נואם אל רבבת מאזינים בככר מוגרבי. הפעם לא נערך כל מחנה יריב ממול. ההמונים שמעו בסבלנות את נאומו הרגשני של בגין, חלקם הגיבו במחיאות כפיים. תבורת צעירים אירגנה קריאות קצובות: „בגין לשלטון! בגין לשלטון!“ וליוותה את מנהיג התנועה בהסגת מחאה מכיכר מוגרבי עד לרחבת בית הכנסת הגדול. לאחר מכן התפור הקהל בשקט לביתו. באותו יום הושלמה הנסיגה.

שתי הפגנות-טרק אלה סיפקו את כל הצדדים. מצד אחד היו הממשלה ומפלגות הקואליציה מרוצות שהפגנות הזעם של חרות לא הפכו לתגרות דמים ולא הביאו לכל מרי המוני. ההמונים עצמם היו מרוצים מאחר שראו בהשתתפותם בהפגנות ביטוי להתנגדותם לנסיגה. יותר מכל היו מרוצים מנהיגי תנועת החרות: הם משכו קהל, ולא התחייבו לשום מעשה.

ערוכים שני מחנות עצומים, לקראת ה"מלחמה שעמדה להתחולל. במעלה הרחוב, עד לבנין הכנסת שבוצר בגדרות תיל, ביחמורים ספרדים ובמכוניות מכבי אש, עמדו לרווח הכביש שורות שורות של שוטרים נושאי אלות וחבושי קסדות פלדה, כחומה בצורה מול כל התפרצות אפשרית.

ברחובות הצדדיים, בבנינים צבאיים ש"בקרבת מקום, התכנסו אותה שעה מאות צעירים גברתיים, שהוטעו ח"נם ממקומות העבודה שלהם ברחבי הארץ כתגבורת לחסיבת השוטרים, במקרה של מלחמה.

ואילו האויב התרכז בככר שברחוב יפו. הוא היה מצויד בדגלי לאום גדולים, עטופי שחורים, ובעשרות סיסמאות קרטון שזעקו: „המפקיר היום את עזה יפקיר מחר את ירושלים!“ „אות סיני לחיילינו — אות קלון לממשלה!“ „לא מחשיגנטון יצאה ה"כניעה — אלא מירושלים!“
המתיחות ריחפה באווירה. צלמי העתונות

הוא
לא הילאה
הוא מעשן

בחירות העם

קונצרטניה של תיל היתה מתוחה ל"רוחב הכביש. כמה חביות צבועות לבן, כמה חיללים עטופים בשינילים, כמה זחלים מכוסים ברוזטים היו פזורים לידה. בחוף האהל שבצד המחסום, בערה אש בתוך סחית קטנה. חילל חבוש קסדת-פלדה התכופף אל האש כדי להצית סיגריה. חילל שני ישב בקצה מיטת הברונס המתקפלת ונעץ מבטו בתוך האש.

„אתה יודע“, אמר החילל חבוש הקסדה, „זה גורא משונה שעוד כמה שעות האהל הזה כבר לא יהיה במדינת ישראל. אי-אפשר לחשוב על זה, אבל זה מרגיז שאני הולך עכשיו לנסוע עד רפיח ובחזרה בפעם ה"אחרונה. מחר בבוקר, אני לא אוכל לעשות את זה יותר.“

החילל השני לא צנה לו. בעל הקסדה יצא מחוץ לאהל. בחוף טיפסף הגשם. שני שוטרים צבאיים ובידם פנסים נפסו עצרו מכוניות ליד מחסום הגבול. בשולי הדרך עמד סנור ירוק קטן ושני קיבוצניקים ישבו בו ורק הביטו.

החילל בקסדה עלה למכונית, תפס מקום ליד הדלת האחורית. „כאן זה יותר בטוח אם יקרה משהו“, אמר כשיבקשוהו לשבת. הוא הביט באזרחים שישבו במכוניות כאילו באו מעולם אחר, כאילו רק באו להיות צופים במעמד שאינו נוגע כלל לליבם. הוא רצה מאוד לספר ולהסביר כמה דברים. „אתי מול בלילה נהרג כאן חילל ושניים נפצעו“, סיפר. „הם נסעו לפטרל בגיב ליד חוף הים בעזה, כשפתאום נתקלו באמבוש והתחילו לירות עליהם. הנהג איבד את השליטה על ההגה והגיב נחנע בקיר. לא יודעים ממה הוא מת — מכדור או מהמכה. גבלות כאלה, ביום האחרון התחילו להתחפר. אני תמיד אמרתי שלא צריך להאמין להם.“

החילל השתק והתקרב לחלון. בפנים ה"מכונית כובו האורות. זחלים הקיפו את המכונית והיא החלה לנוע בכביש הרטוב. בחוף טיפסף הגשם על שדות של כרוב ועל חושות כפריות חשוכות ושוממיות. רק קרעי סמרטוטים לבנים על גבי מקלות התנועעו ברוח מעל פתחי הבתים. הם הוצבו שם ביום כיבוש הרצועה, לפני 125 לילות.

★ ★ ★

האזע"מ מגיע

השיירה הארוכה של מכוניות הענק המכוסות הברונזים נעצרה בכיכר המ"כית של עזה. פנסי זמכוניות העצומים האירו את קירות הבתים שמסביב לכיכר — בתים מוגפים ונעולים, כאילו תושביהם נטשו אותם מזה שנים. מבעד לפתחים ה"אחוריים של מכוניות המשא השתרבו ראישים צעירים, חבושי קסדות כחולות. הם הביטו בסקרנות באנשים שבאו לקראתם, בכיכר, בבתים השוממים.

קצינים במדי ייצוג מפוארים קפצו מתוך מכוניותיהם, הוקפו מיד בהמון צלמים ר"כתבי עתונות, החיללים חיכו, מובלבלים מהתקפת המחוק. השיבו תשובות קצרות לשאלות שנשאלו. סגן קאנני חסון וגבה-קומה סיפר בחיור: „הייתי בין הראשונים שנכנסו לפורס סעיד, ואני מוכרח לציין שאפילו שם לא נתקלנו ברעש כה גדול.“

שוטרים צבאיים וחיללים ישראלים עמדו מהצד, שעונים על גבי החלילים, נעצו עינים חסרות הבעה כמעט בתור המכוניות שנועצו במרכז העיר. „הם נראים צעירים מאוד“, פסק קצין ישראלי צעיר, „אפשר להרגיש את ריח היין שלהם עד כאן.“

מה אתה רוצה מהם, הם מסכנים בדיוק כמונו“, פלח חילל מכורבל היטב בשמיכה. „כן, אני לא מקנא בהם“, השיב הקצין, „אבל יותר טוב שלא היו באים הגוה“. ה"חיללים הניעו ראשם בשתיקה. הכיכר הווארה מוקיקין שהדליקו צלמי

סו לרצועת עזה עזבו אותה חיילי צה"ל

ים בלילה

מכת החירום של האו"ם לא נראו נרגשים מהאדמה החדשה שבאו להגן עליה.

★ ★ ★
החיים באל-עריש

ב אחת ממכוניות החבלה, על גבי ערימה גדולה של שולחנות עץ ושמיכות, ישבו שלושה חיילים. כולם היו בעלי שיער בלונדי. כולם בעלי עיניים כחולות שתמיד ילדותית נשקפה מהם.

מני הקולנוע. מכונית פרטית צבאית נעצרה ביכר. המוני העתונאים ננחו את האורחים סקנדינביים והצטופפו סביב הרמטכ"ל ובני יתו, אשר טילו לאורך שיירת מכוניות או"ם וסקרו אותה בעצב.

בעלי קסדות הפלדה הכחולות הציצו מן המכוניות בסקרנות. היתה זאת ריה ארוכה של מכוניות מכל המינים. מכוניות סדנא, אמבולנסים, מכוניות הספקה פוניות הובלה. חיילי הגדוד הדינורבגי

שוב: האויב ממול איש קיבוץ ספר מסקיף שוב לעבר שטחי הרצועה שהפכו שנית לבסיסי מרצחים ולמקור מתחתות ופחות.

בצד הדרך גיט לבן. לידו עמד אדם ב' חולצה אדומה ומכנסים שחורים קלים. "אני עתונאי מברזיל", הציג את עצמו. "אני כותב עבור הרייל האמריקאי. יש כאן אולי איזו חנות פתוחה לקנות משהו? השימורים נמ' אסו. אני רואה שהמצלמות של הצלמים שלכם הן בדיוק כמו אצלנו".

הברזילאי הצעיר וההיר נראה מאוד מרוצה מעצמו. "אתם יודעים, בגללכם כמעט הרגו אותי. חשבו שאני יהודי והתחילו לי הכות אותי, בנס הצילו אותי מידי ההמון. באל-עריש מספרים כל מיני ספורי זועה על השלטון שלכם. עושים שם עכשיו חגיגות ומצבות לזכר הגבורים שהרגתם. בטח שהם מתכוננים לבוא גם לכאן. ראיתי במו עיני שיירות של נשק וחייילים המזכים רק לרגע שיוכלו להיכנס. איפה כל התושבים כאן, למה לא רואים אף אחד?"

הברזילאי ניסה להתבדח: "מה זה, הרג תם את כולם?"

★ ★ ★

גבול חדש-ישן

לא, תושבי עזה גילו מיד סימני חיים ערים מאד. רעש המנועים עורר את תושבי סביבת הכפר משנתם, הם החלו להוציא ראשיהם מבעד לחלונות ופתחי הד בתים. שוטר ישראלי לחץ על הדק העווי, פלט כמה צורות באויר. כל אלה שישנו עדיין — התעוררו. הצלמים החלו להתקרב לעברם, הדליקו זיקוקין כדי שיוכלו לצלם את תושבי עזה בליל הנסיגה. מעוררים מההתעניינות הצבורית בגורלם, החלו ה' שבאב לצאת לרחוב. לבושים בפיג'מות ססי גוניות, יחפים ומסתתרים זה בגבו של זה, החלו להתקרב בשורה חזיתית.

צעיר נמרץ קפץ בראשם, השמיץ קרי את נהלבות. ההמון ענה אחריו במקלה. "יחי עבד אל-נאצר! יחי סיוט! יחי האו"ם" חוץ דקות ספורות נכנס ההמון, שמנה כמה עשרות בני נוער טובים של עזה, לאקסטזה מלחמתית. משולבים מקריאותיהם התקדמו לעבר העתונאים הנסוגים, שמיהרו לעלות למכוניותיהם.

רק שיסתלקו מכאן העתונאים ונראה מי שיאשר עוד ברחוב, סינן חייל מעל גבי קומנדוקר.

מכוניות האו"ם התפזרו לכיוונים שונים, להתמקם במוצבים החדשים. שיירת האד רחים מיהרה צפונה — השבאב מיהר להי' כנס לבתים.

ליד המחסום על הכביש, בקרבת קבוץ ארו, ירד החייל הישראלי בקסדת הפלדה. "צריכים להכין את החבילות", נאנת. "אמ' רו לנו שבחמש בבוקר אנחנו זויס, אי' אפשר יהיה לישון כבר הלילה, איזה רעש על הכביש — כמו ברחוב אלנבי!"

כל הלילה התנהלה התנועה על כביש ה' נסיגה. גלגלי מכוניות, שרשרות הטנקים והזחלים, קריאות החיילים מחלונות האד טובוסים שהובילו אותם צפונה, הפרו את שקט הלילה.

בבוקר כבר עמדו חיילים דנים ליד ה' מחסום. מחסום חדש הוקם על הכביש חמש מאות מטר צפונה משם — קונצרטניה מתר' תה לרוחב הכביש, כמה חביות צבועות ב' לבן, כמה זחלים, וכמה חיילים עטופים בשיגילים ומתבוננים בחרדה כלפי השמים המעוננים. היה זה הגבול החדש-ישן של מדינת ישראל.

צועקים בהתלהבות השבאב של עזה, לבושי הפיג'מות, בליל הנסיגה. מיד, בהגיע כח האו"ם אל העיר, אדור התושבים עוד ויצאו, על אף העוצר, להפגין שמחתם על פינוי כוחות ישראל מהמקום.

יחי עבד אל-נאצר!

"רוצים סיגריה?"

"לא תודה, יש לנו משלנו", היתה התשו' בה שהשמעה מתוך שפתם הבלתי מובנת. "מדברים אנגלית?"

שניים נענעו בראשם לאות אי-הבנה. שלי' ש, בעל ראש טיפוס של סרג'נט אלים בסרטס הוליבוריים, הפליט: "כן, קצת". "איך מוצאת חן בעיניכם העיר הזאת?" "מדבר!" חייך האיש המדבר אנגלית ו' מוסיף: "אל תשאל אותנו שאלות, שהקצינים יענו, לנו אסור לספר שום דבר. אתם יש' ראלים או ערבים?"

כאשר קיבל תשובה, פתח באנגלית עי' לגת: "איפה ישראל, רחוקה מכאן? כמה זמן נוסעים מכאן לתל-אביב? מה, כל כך קרוב? מתי אתם עוזבים? עוד הלילה? כל כך מהר, זה לא טוב, בטח יהיו צרות עם התושבים. אל תספר שאני אמרתי לך, אבל יש כאן הרבה גנבים. באל-עריש אחרי ש' התרגלו אלינו בימים הראשונים התחילו לגנוב אוכל מהמחסנים וגם נשק. לחבר שלי גנבו מצלמה."

הוא פנה אל חברו בשפה בלתי מובנת וזה נענע בראשו לאות הסכמה וקירב את ידיו לעיניו, כאילו אחז מצלמה. "מה אפשר לעשות להם?" אמר הראשון, "הם מסכנים מאד, הם מאוד עניים."

במרחק מה מאחורי מכונית המשא, עמד

שוטר ישראלי מכון את מפקדי כח החירום של האו"ם במדינת שלטון החדשה. בו בלילה עזבו הישראלים.

ידידים החדשים

צפה לנסייון חמור מצד המשטר לחסל את קני המתנגדים לו. לצורך זה מכינים עתה שורה של ביומים ופרובוקציות, אשר יוכיחו, כביכול, כי נעשו פעולות בלתי-חוקיות על-ידי כמה מראשי ההתנגדות למשטר.

● **הרמז הפנסציוני שיופץ בשבועות הקרובים: ארצות הברית תפעל למען חלוקת ממלכת הירדן בין עיראק, סעודיה וישראל.** לפי רמז זה, תורשה ישראל לכבוש את שארית ארץ-ישראל המערבית, עד לירדן, תמורת הסכמתה לחלוקת הגדה המזרחית בין שתי ידידותיה הערביות של ארצות-הברית. אולם אל תתפתה להאמין בשמועה זאת, אשר תופץ ללא כל יסוד מציאותי.

● **תחיה זאת רק שמועה אופטימית אחת, מתוך מערכה שלמה של שמועות, אשר יופצו על-ידי חוגים הקרובים לממשלה.** שמועות אלה יספרו על ההישגים אשר ישראל עומדת להפיק מהסכם הכניעה, והן יגברו ככל שיוע המצב בגבולות.

● **הקפאון בפעילות המדינית הסובייטית במרחב, שהשתרר מאז תום מערכת סיני, יפשיך עם כניסתה של דוקטרינת איזנאהור לשלב של ביצוע מעשי.** ברית-המועצות לא תשב בחיבוק ידיים מול החזירה האמריקאית השתלטנית למרחב, והיא תגיב בצעדים נגדיים מסלה, העשויים להעלות במידה רבה את המתח הבינלאומי סביב האזור.

● **לגבי ישראל תתבטא הפשרה זאת בהחזרתו של שגריר ברית-המועצות לתל-אביב ואולי גם בחידוש משלוחי הנפט.** לגבי מצרים תתבטא בעזרה כלכלית נרחבת ובמתן גיבוי מדיני בארץ, במערכה המצרית שתפתח בקרוב סביב תשלום דמי המעבר בטואק על-ידי בריטניה וצרפת למצרים.

● **צפה להצהרות של דוברים צרפתיים רשמיים, כי ארצם מוכנה לגשת למימון מעשי של הנחת צינור הנפט הגדול, ובניית מסילת הרכבת לאילת.** הצהרות דומות עשויות לבוא גם מפי דוברים אנגליים. אולם בין השמעת

הצהרות לבין נתינת כסף ממשי, המרחק יהיה גדול. למעשה, יבואו הצהרות אלה כדי להגביר את הלחץ הצרפתי-בריטי על גמאל עבד אל-נאצר לבוא אתם לידי הסכם בשאלת הסואץ, אחרת יפעילו קו אית-חיפה כקו מתחרה בתעלת סואץ.

● **עם שובה של גולדה מאיר מחופשת-המנוחה שלה, וכניי תמה מחדש לעבודת משרד החוץ בירושלים, תתבצע תוכנית, לשינויים אישיים כי נציגויות ישראל בחוץ-לארץ.** תוכנית זאת הותוותח מיד עם סילוקו של סרת, אך ביצועה נדחה עקב התסי-בוכות המדיניות שנוצרו סביב מיבצע סיני.

● **אחד המועמדים הרציניים לתפקיד שגריר ישראל במדינה הנושית החדשה של גאנזה הוא ח"כ דויד הכהן.** מועמד שני: ד"ר מיכאל סימון, שמכהן עתה כראש הסכם של משרד החוץ.

● **שינויי-גברי אחר במנגנון הקרוב ביותר.** בניגוד לדעות שיופצו, לא יבוא הדבר על רקע מדיני, אלא אישי-משפחתי מובהק.

● **ביג'י יגש לצעדים מעשיים לקראת יצירת גוש פועלי מאוחד בכנסת.** הוא יפתח בשיחות עם מנהיג מפ"ם מאיר יערי ועם מנהיג אחדות-העבודה הקשיש יצחק טבנקין. בין השאר, עשוי ראש הממשלה להבטיח תפקיד ציבורי מרכזי לגאול אלו, במקרה של איחוד.

● **במקרה שהשמאל יתגבש לגוש אחד בכנסת, ויעשה צעדים לקראת הופעה משותפת של מפלגות הפועלים בבחירות הבאות, יתכן גם איחוד של חרות והציונים הכלליים.**

● **עוד לפני כל התקרבות ממשית בין שתי המפלגות, יעבור אייזיק רמבה, מעורכי הבוקר לערוך את היוםון חרות.**

● **ראש עיריית ירושלים המסא"י גרשון אגרון יפתח בגישושים כדי להחזיר לחיק הקואליציה העירונית את השותפים הדתיים.** הדתיים, שפרשו מהנהלת הקואליציה לפני כמה חודשים, לאחר שאגרון הוציא רשיון להקמת בית-כנסת רפורמי בירושלים, מוכנים עתה לשוב לגדרת התקציבים הקואליציונית.

● **בעיריית חיפה, לעומת זאת, עשויים היחסים בין הדתיים לבין אבא חושי, לחריף.** הרקע: התנגדותו של חושי להעביר בעיריה חוק לאיסור גידול החזיר ומכירתו, כדוגמת רוב חברים האחרות בארץ.

● **חברית השחורה על הלוואות תעלה בשניים-שלושה אחוזים.** זאת תחיה התוצאה הראשונה של הפעלת החוק החטיל עונשים על נוסכי נס, אשר יבקשו בצורה זו תשלום על הסיכון המוגבר. מספר של מלווים פרטיים גם יעזבו את המקצוע.

● **המסחר בשוק הבולים הישראליים ילך ויגבר.** לא רק אספנים רציניים יעסקו בו, אלא סתם אנשים המחפשים השקעה בטוחה לחסכונותיהם מבלי שיהיה כל חוק המגביל את הרבית על השקעות אלה, או את מתח רווחיהם.

בעתיד, ותוך שאיפה לקיים ארגון דמוקרטי, הוחלט שלא לבחור יותר יושב-ראש לארגון.

פרשת עמוס

סערה בצלוחית מים

ערימת מיסמכי ההגנה גבהה והלכה. שורה ארוכה של עדים הגישו לבית-המשפט מסמך אחרי מסמך. כל המסמכים כונו למטרה אחת: ביסוס טענתה של שורת המתנדבים כי היו הוכחות מספיקות לחשוד במעשיו של ישעיהו ירקוני, וכי רק חברותו עם עמוס בן-גוריון היא שהניעה את הקצינים הגבוהים של ממשרת ישראל להתערב ב-חקירה ולסגור את תיק אירסיו.

התיק עצמו נשאר סגור ומסוגר. בבית-המשפט העליון התנהל עדיין הדיןור המש-פטי הממושך סביב ערעור פרקליטי השורה על טענת החסינות בפי כספי, סהר והיועץ המשפטי. אותה שעה נשמעה בבית-המשפט בתל-אביב עדותו המזורה של יעקב בראור, פרקליט המזרח, שנקרא לדוכן על-ידי עורך-הדין שמואל תמיר.

חסינות לפרקליט. בראור היה אחד העדים המזורים ביותר שהופיעו במהלך המשפט. לשאלותיו של תמיר היתה בסיו תשובה אחת ויחידה: "אינני מוכן לענות לך. אני טוען חסינות".

יומיים לפני העדות ביקרו בביתו של בראור עורכי-הדין שמואל תמיר ואריה מרינסקי, השניים שאלו אותו מספר שאלות על תוכנו של תיק אירסיו ועל חלקו של שיקה בעיסקה הגדולה שנעשתה בגרמניה. בראור השיב ברצון. תשובותיו נרשמו בדי מרינסקי בנוכחותו. בראור לא העיר על כך אפילו במילה אחת.

בבוקר, באולם בית-המשפט, השתנו פני הדברים. בראור סירב להשיב על אותן השאלות שהשיב עליהן יומיים קודם. לתמיר ולעוורו, לשאלותיהם התמחות של שלושת השופטים, ענה בגילוי לב: "אני טוען עכשיו לחסינות. נכון שהשכתי על אותן שאלות לתמיר ולמרינסקי, אך לאחר מכן צלצל אלי היועץ המשפטי ושוחחתי אתו טלפונית כמה פעמים. שיניתי את דעתי".

השופטים לא היו מרוצים כל כך. מה שהיה מותר לגילוי באוזניהם של תמיר ומרינסקי, נראה בעיניהם כשר לגילוי גם בפניהם של אלה היושבים על כס המשפט. אך בבית-המשפט גובר החוק על ההגיון. טענת החסינות נחקבלה.

העדים שעלו על הדוכן אחרי עדותו של בראור התחלקו לשתי קבוצות: עדים שתסידים היה לספר על מעשיו של שיקה ירקוני ועל החשדות המבוססים שהתעוררו ביחס למעשיו, ועדים שתפקידם היה לספר על הדרכים בהם פעלה השורה, לפני שפרסמה את חוברתה.

חופש העתונות. עד חשוב היה משה ברזילי, ראש יחידת הביקורת של משרד המסחר והתעשייה. דבריו היו מאלמים ביותר. ברזילי סיפר על אחת החקירות שניהל ועל שמו של שיקה ירקוני שהשתרבר לתוכה. כשהעביר את חומר חקירותיו למש-טרה, לא שמע על כך יותר עד עצם היום הזה. חומר החקירה, סיפר ברזילי היה מבו-סס ביותר, גם לדעת מוסד חקירות ממשלתי אחר.

התגובה היחידה לחומר שהועבר למש-טרה: המפקח הכללי יחזקאל סהר התלונן בפני שר המסחר והתעשייה כי ברזילי משתף פעולה עם השורה, ביקש להעבירו לתפקיד אחר בו לא יוכל יותר להתקל בשמו של יר-קוני בחקירות הברחה.

כשנשאל מדוע הפסיק את החקירה נגד שיקה, הסביר ברזילי בפשטות: "לא עשיתי שום דבר, משום שראיתי שאין לזה שום ערך".

כבר מתחילת המשפט היה ברור כי ה-מערכה העתונאית שקדמה למשפט הגדול - שהפך בינתים למשפט הקטן - תמצא את מקומה במהלך המשפט. כרכי העונס חזה וגליונות הארץ שנערמו על שולחן השופטים העידו על כך בבטחון. משום כך לא היתה זו הפתעה גדולה כשעלה לדוכן חביב כנען, כתבו הגינני של חארץ.

כנען נשאל על-ידי תמיר אם אמנם סיפר לו סהר כי אין אפשרות לערוך חקירות בחוץ-לארץ בענין אירסיו. כנען ענה כי סהר חיהו, היתה זו סתירה לעדותו של סהר בבית-המשפט.

את מקומו של כנען תפס שבתאי (סביי) טבת, שסידרת מאמריו קרן הרצח בידיה התרסמה בהארץ. לאחר פרסומי העונס

ארגונים

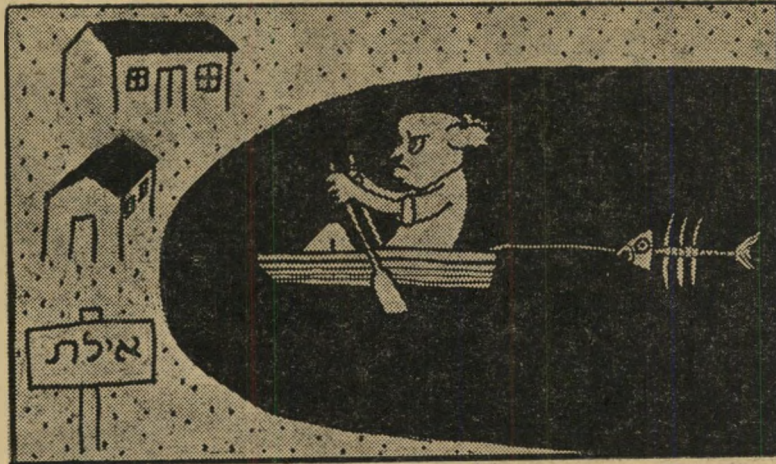
ארגון בלי ראש

לפני שמונה שנים החליטה הסתדרות הציונים הכלליים להקים ליד המפלגה ארגון של נשים. החלטה זו נבעה בראש וראשונה מהופעת ארגון הנשים ויצ"ו בבחירות ל-כנסת הראשונה - הופעה שמשכה קולות רבים של נשים אורחיות לארגון שתמך ב-מפלגות שמאליות. הקמת ארגון נשים ציו-נית כללית באה לתת מסגרת מתאימה לפעילותן של נשים אורחיות בעבודה סוצי-אלית, בעזרה למעברות ועוד פעולות דומות.

אולם שושנה פרסיץ, האשה מס' 1 של הצ"כ, חברת הכנסת הראשונה השניה והשלי-שית ובעלת הוצאת הספרים אמנות, רא-תה את מטרות הארגון שהיא הועמדה ב-ראשו באור אחר לגמרי. הגברת כוחו של ארגון נשים במפלגה היתהה לגביה חיזוק מעמדה היא, וגב ארגוני חשוב לקידום ה-קריירה הפוליטית שלה. משום כך היה שלטונה של הגברת פרסיץ (64) בארגונה, שלטון כמעט דיקטטורי, כשהיא הפוסקת האחרונה בכל מעשה, מקטן ועד גדול.

כאשר הסתכסה שושנה פרסיץ עם חברי הנהלת המפלגה, ערב ועידת המפלגה האח-רונה, נטשה היא לגמרי כל פעילות במס-גרת הארגון. שאר החברות הפעילות המ-שיכו לנהל את הארגון בנפרד, ללא כל קשר עמה. אולם כלפי חוץ נשארה הגברת

חדשות צבר

הזקן וזינז

פרסיץ יושבת-ראש הארגון והאחראית על כל מחקריו ורכישו. כך, למשל, זכתה לפני כשנה לרעש גדול פרשת גן הלידים של אנצ"כ ביפו. בשעתו קיבל הארגון את הגן חנם מהאפוטרופוס על הרכוש הנוש. כא-שר גבר הלחץ מצד מנהל יפו, שרצה לחסל את בעית המשמרת השניה במקום, הסכימ-פרסיץ, ללא התייעצות עם חברות ארגונה, לפנות את הגן תמורת סיצויים בסכום של קרוב ל-50 אלף ל"י.

בסכום זה רכשה בנין ברחוב בלפור ב-תל-אביב, שם הקימה מועדון לארגונה, בו השתתף חוג צר של נשים, שנשארו נא-מנות לזה. כך נוצר המצב הפרדוקסלי ש-לציונים הכלליים היו שני ארגוני נשים, למרות שלא היה כל פילוג רשמי בארגון.

דין חבריים. בהתקרב מועד הועידה הכללית של הצ"כ, יצאה פרסיץ במלחמת תנופה נגד הארגון המתחרה. היא פירסמה מודעות בעתונים המכריזות על ארגונה כאר-גון נשים ציוניות כלליות יחיד, תבעה את כל חברי הנהלת המפלגה לדין חבריים, מא-חר שהכירו בארגון המתחרה. היא אימה אף לתבוע את הארגון השני לדין. להנהלת המפלגה לא נשאר המוצא, אלא לקרוא את הארגון הישן בשם חדש.

השבוע התכנס כנס היסוד של התאגדות נשים ציוניות כלליות, בו השתתפו כל חברי הנהלת המפלגה וראשיה. לאות תמיר כתם בארגון החדש-ישן. פרסיץ קיימה ב-אותו יום כנס של חברות ארגונה, ניסתה בכל האמצעים למנוע מחברי הנהלת המפלגה להשתתף בכנס המתחרה.

כנס היסוד של ההתאחדות החדשה בחר במועצת חברות, והתחה לעצמו קחי פעולה. אולם, ליתר בטחון, לשם מניעת כל הפרעות

משלוח פנור: פנקס חסכוניות

חוק את
ידיך לחכונ
ל פ י ש י ת
החסכון המובה ביותר
החל מפורים — פנקס חדש בנרתיק פלסטי

פנק לאומי
לישראל בעמ

סערת צחוק מתקרבת לארץ...
דז'יגן ושומכר

זכזה לפרטים! בקרוב בישראל!

גפד

פורימי — כבר הופיע
יותר עשיר! יותר פיקנטי!
להשיג בכל הקיוסקים

פלפל
לפורים

יצא לאור

מרכת אסתר
הוכתרה

היום כל אשה מסוגלת להפוך
את שערותיה לכתר נוצץ
וזהר. נקה לנולין שמפו
מוסיף ברק לשערותיך —
ברק המשי — הכתר ליופיך.

נולין שמפו

חמפצים: חב' נורית בע"מ

Afscolor

נשף מסכות מוצלח
מצולם בסרט צבעוני

סרטים להשיג בכל החנויות
פתוח והדפסה בארץ

עצורים חרותי ואקשטיין
שוב ישנה מחתרת — מי הראש?

יותר לצבא הבריטי והשאר את הילד כמי
דול פרא. במלחמת העצמאות היה יעקב,
הניר הגמסיה הרצליה, מפקר כיתת חבלנים
של הלחי בירושלים, נפצע בקרב. את לר
מודי המשפטים שלו הזל באנגליה, סיימם
בישראל בתקופת שהותו בכלא.
אחרי שחרורו, התגרש חירותי מאשתו ה'
ראשונה, שילדה לו בן אחד. יעקב נשא לו
אשה צעירה אמריקאית, הוסמך לכהן כעורך
דין.

החשוד העיקרי השני, זאב אקשטיין (24),
צבר יליד תל-אביב ובנו של של בעל דפוס
המסדר, נודע אף הוא בקרב חבריו כצעיר
בלתי רגיל. בהיותו בן 16, בתקופת מלחמת
העצמאות, התנדב מרצונו לחיל הים, שירת
בו שמונה חודשים, הוצא מהצבא כשהתברר
גילו האמיתי. במלאות לו 18, התחבב שוב
לצבא.

מהצבא חזר אקשטיין לחיים אזרחיים של
יום, בבית הדפוס של אביו, ולהדרכת נער
בישראל הצעירה, תנועת הנוער של הציונים
הכלליים.

אולם גם אם יתברר כי השניים שייכים
למחתרת רלויה — ברור שהם אינם
בין מנהיגיה. החיילים של אותה מחתרת
אלמונית נעצרים תמיד ואילו המנהיגים
ממשיכים להישאר סמויים ומוסתרים. מפליה
רה מידת הזהירות בין האינטרסים של איתם
מנהיגים סמיים, לבין אלה של מנהיגי
מנגנון סמוי אחר במדינה, הממלא את
הוראות המשטר.

אילת

הבת האובדת

עוד במרוקו נזקקה משפחת עדרי לעזרת
המשטרה. היה זה בשעה שאחד מילדיה
נעלם בעיצומו של יום, ומשאפסה כל תקנה
לגלותו בעזרת צעקותיה של אם המשפחה,
נחלצה המשטרה המקומית לעזרה, גילתה
את הבן האובד בפחות מארבע שעות.
נסיון מוצלח זה עודד את משפחת עדרי,
בשעה שהתברר לה באזר מימות השבוע
שעבר כי בת הקוניה, יפה בת חשנתים
וחצי, יצאה מן הבית סמוך לשעות הצהריים
ולא חזרה מטולה עד לשעות הערב. אברהם
עדרי הוציא את קומץ שוטרי אילת, יצא
בראשם לחיפושים מקיפים. לאחר כמה
שעות הוצע הצבא לעזרה. החיילים סרקו
את השטח, ירו וזיקקי אור, נסעו הלך
ושבו ברכב הצבאי — ללא כל תועלת
מעשית.

בתום שעות אחדות של חיפושים חסרי
תוצאות, נמאס כל הענין על אברהם עדרי.
הוא החליט ללכת הביתה. במרוקו מצאה
המשטרה את בתי בפחות מארבע שעות.
רק בישראל זה לוקח כל כך הרבה זמן.
נלך הביתה! קרא בכעס לאשתו ולקרוביו.
סמל המשטרה חשב אחרת: הוא הפקיד
אחד משוטריו על האב הרוטן, אילץ אותו
לקחת חלק בחיפושים אחר בתו האובדת.
בבוקר נקרא כל תושבי העיר לדגל. הם
התפזרו בשרשרות צפופות, הגיעו בחיפוי
שיהם אל מרגלות העיר. במרחק שלושה
קילומטרים נמצאה הילדה ישנה וקפואה.
הרופא המקומי ד"ר רפאל קונפיו מיהר
להגיש את העזרה הראשונה, החיילים חזרו
לבסיסם, ואילו סמל התחנה ביקש את
מסקניו בנפה ליעץ לו, אם יש מקום ל'
העמיד לדין את אברהם עדרי על התנהגותו
הפושעת, ועל סירובו לעזור בחיפושים אחרי
בתו.

הזה על המשטרה. תוכן הסדרה הראה בעליל
כי לטבת ניתנה גישה חופשית לתיקי המש'
טרה, אותם סירב אחר-כך סתר לגלות בפני
בית-המשפט בטענת חסינות.

טבת הובא לבית-המשפט לפי הזמנת
תמיר. הוא סרב לשתף פעולה, הודיע כי
הוא יסרב לענות על כל השאלות שנועדו
לגלות בפני בית-המשפט את שמות הקצינים
או האזרחים שספרו לו כי "עמוס לא הת'
ערב בחקירה" של תיק אירטון. בבית'
המשפט טען טבת לחסינות עתונאית: "אם
אגלה את מקורותי, לא ירצה איש לדבר
אתי יותר או למסור לי אינפורמציה לאחר
שאצא מבית-המשפט."

תשובתו של טבת היתה צפויה מראש,
דמתה בכל פרטיה לתשובותיהם והתנהגו'
תם של כל אלה שבאו לחפות ולהגן על
מעשיו של עמוס. טענת החסינות שמנעה
כל בירור פומבי של הפרשות הגדולות,
צימצמה את המשפט לממדים זעירים. ואז
קם כספי והכריז על צמצום נוסף בקו ה'
תביעה, באומרו כי עמוס רואה דיבה רק
בשורות הטענות כי "קצין גבוה" סגר את
התיק.

היה ברור לכל כי הסערה הגדולה, ש'
הוקמה מסביב למשפט הקטן, היא סערה
בצלוחית של מים.

מחתרת

המנהיגים נטארו סמויים

שבוע ימים שרר אימול מיחלט סביב
חקירות המשטרה, בפרשת ההתנקשות בד"ר
ישראל קסטנר. צעירים נעצרו, נחקרו, שוחר'
רה, נעצרו שוב. כמה מהם אף הובאו
בפני שופט להארכת מעצרים. בסוף השבוע
נראו צעני המשטרה החוקרים בפרשה, כי
שחיוך של שביעות-רצון על שפתותיהם:
"תפסנו את המתנקשים!" לחשו באזני ה'
עיתונאים. "בידינו כל ההוכחות שההתנקשות
בוצעה בידי ארגון מחתרת טירוריסטי."

הם לא חיסלו לגלות גם את זהות ה'
מחתרת — מחתרת מזכות ישראל, אותה
מחתרת שנתססה ונשפטה לאחר פיצוץ ה'
צירות הסובייטיות בתל-אביב, לפני ארבע
שנים.

הזמירות על מחתרת לא היו חדשות לגבי
תושבי ישראל. הן צפו ועלו כל פעם ש'
הממשלה עמדה לחוקק חוקי חירום חדשים,
המגבילים את חופש האזרח. כי אם אמנם
היתה זו מחתרת טירוריסטית שביצעה את
ההתנקשות בקסטנר, היתה זו ללא ספק
מאותה מורה מאור. כי היתה זאת אותה
מחתרת שאנשיה נעצרו לאחר ההתנקשות
ברון ברנרס, אותה מחתרת שאנשיה נת'
פסו ונכלאו לאחר פיצוץ הצירות.

למרות שנשפטו ונכלאו לתקופות מאסר
שונות, לא למדו אנשי המחתרת לקח. זמן
קצר לאחר שחרורם, שוב החלו — אם
להאמין לדברי המשטרה — לעסוק בפעולות
טרור, בהתנקשות בד"ר קסטנר. היתה זאת
מחתרת מורה. מורדים לא פחות היו אנשיה.
החשודים העיקריים מביניהם: יעקב חרותי
וזאב אקשטיין.

שני דברים. את דמותו של יעקב ח'
רותי (30) קבעה ילדות מופרעת, אביו,
עורך-הדין מרדכי חרותי, מי שנהיה סגן
נשיא בית-הדין הצבאי העליון, התגרש מ'
אמו בהיות יעקב בן שנתיים, התגייס מאוחר

ישתתפו פרט לעורכי התוכניות והקריינים גם אורחים כרפאל קלאצ'קין, שמואל סגל, שלמה ברישביט, חנה מרון, זהרירה חריטאי ואחרים. כל אלה יתבקשו, לאחר שתייה כדת, להשמיע את הקטעים שאינם מושמעים כרגיל בפומבי ונשמרים למסיבות סגורות בלבד.

● **יהי כימי** (שבת; 9:30; קול יש"ר) — יהושע ברטנוב קורא, בהתאם למסורת של שירות השידור, את הפיומן האקטואלי של חגיגת רייכמן על מאורעות השנה וליקחתם הבלתי-רצוני.

● **גלים צהלים** (יום א'; 6 ואילך; גלי צה"ל) — כל ערב יום א' יוקדש בי גלי צה"ל לתוכנית פורמית ארוכה אחת. בין חלקיה השונים יגשרו לא הקריינים, כי רגיל, אלא עולים בעלי מבטא המזכיר בי אופן מובהק את ארץ-מוצאם. הערב יפתח בחידון מוסיקאלי היתולי, בעיקבותיו תבוא התוכנית אוזני המן שהוקלטה במחנה נח"ל והכוללת פארוזיות מוסיקאליות מבוזעות בידי תזמורת צה"ל, שטשטשון פורמית של מרכזי פרימן, תוכנית חדשה של להקת איילון ומצעד הכשרונות של הנחלאים. הי תוכנית הבאה של הערב תהיה סידרת פארוזיות על כל תוכניות גלי צה"ל, הנערכת על-ידי דן אלמגור ומאיר גוי, בסיום הערב, יועבר נשף ריקודים חי מאחד מב"סי צה"ל.

● **הבה נהיה מבקרים** (יום א'; 10: קול ישראל) — מבקרי הרדיו בעיתונות היומית ינסו הפעם את כוחם בעריכת תוכנית פורמית, שתכונה גשם לפי שעה בי סוד כמס.

● **המסך עולה** (יום ב'; 8: קול יש"ר) — קובץ מערכונים פורמיים של אפי רייס קישון יוצג תחת השם המשותף דרך צלחה.

● **הפיל הלבן** (יום ב'; 9:30; קול ישראל) — דן בן-אמוץ עורך מכירה פומבית של חפצים מחפצים שונים, כולל שתי חזיות, כרטיס-חניס למהל וכרטיס זוגי לה צגת תיאטרון, שחציו נמסר עוד לפני הי מכירה לצערה אלמונית, אתה ייפגש הקונה באולם. התוכנית הוקלטה לפני חודשיים בי אולם בית-הלל (העולם הזה 1003).

הווי

המין החלש

ב-תליאבי, הצטרפו שני גברים לתור של 23 נשים, גילו רק כעבור זמן ארוך כי היה זה תור לבדיקת סרטן השד, הפוגע בנשים בלבד.

★ ★ ★

דין צדק

ב-עקרון, ארצות-הברית, הציע השופט חלטר וונמייקר לאשם בתקיפת ילדה בוג שש את הזכות לעשות דין לעצמו, אישר את פסק-הדין שניתן על-ידי הנידון, שהטיל על עצמו עונש קל ביותר.

★ ★ ★

שני צדי המטבע

ב-רמת-גן, שכרו מפא"י וחרות שני אולמות קולנוע, משני צדי כיכר אחת, כיחצו את רמקוליהם אל הקהל שעמד בחוץ, ואשר יכול היה לשמוע בקט ובקטונה אחת על "גבורת הממשלה" ועל "הישגי המדינה" יות הישראלית.

★ ★ ★

מארש האבל

ב-קהיר, התלוננה הזמרת פאידה כמאל על כך שתחתן השידור שידרה את שירה העליונים ביום בו נערכה הלוויית אביה, התנחמה כאשר סיפרו לה מנהלי הי רדיו על מקרה אחר, בו שידרו את שיריו העליונים של זמר מצרי, ביום שאותו זמר עצמו הובא לקבורה.

★ ★ ★

תורה על רגל אחת

ב-ירושלים, יצא בוחן של משרד התחבורה עם נהג מתלמד, כדי לבחון את כושר נהיגתו, הופל ארצה על-ידי הנהג, שעלה עם מכוניתו על רגלו של הבוחן.

★ ★ ★

עבודת נשים

ב-תליאבי, שובשה מודעת הולדת ש-פורסמה בעתון, הודיעה כי צפורה וטובה מודיעים בשמחה על הולדת הבן.

תדריך

מישדרי השבוע הבא יעמדו בחלקם הי גדול בסימן פורים. מתוך אלה, ממליץ העולם הזה על התוכניות אשר לפי האינפורמציה המועדמת האפשרית, יהיו מבדרות וחזרות רוח פורמית רעננה. שינויים אפשריים.

● **זאת אילת** (יום ד'; 8; גלי צה"ל) — לכבוד יום השנה לשיחור אילת, תשיר דר תוכנית זאת, שתביא את אנשי אילת בפני המיקרופון.

● **בסימן שאלה** (יום ד'; 9:30; קול ישראל) — שמואל רוזן יערוך הפעם הש-חאות בין ביצועים תיאטרוניים של שחקנים עולמיים וישראלים, זה מול זה. קטעים מדון זיואן בגינינוס בביצוע ציארלס ליהטון ורביעייתו יושב לביצועם של שחקני התיאטרון הקאמרי. מדיאה תופיע בפי סיביל תורנייק וחנה רובינא גם יחד. שלמה ברי טונוב ועמיקם גורביץ' יקראו פרקי תנ"ך, לצידן של קריאות בתנ"ך מפי ציארלס ליהטון, שהפכו לשם דבר בעולם כולו.

● **ספרייה לחייל** (יום ה'; 7:10; גלי צה"ל) — תסכית מאת עמירם פסמניק יציג בפני המאזינים את ספרו החדש של אהרן ירושלמי, שלושה שבדחה, הכולל ה-פתקאות מרתקות של בריחה מהשבי הגרמני.

● **רצונך לדעת? בבקשה!** (יום ה'; 7:15; קול ישראל) — תוכנית זאת, ש-כרגיל היא כבדה ורצינית למדי, תלבש אף היא מסיכת פורים, כאשר יופיע בה הגרא-פולוג ישראל אודם וינתח את אופיים של הנוכחים בהתאם לדוגמות כתבי-ידם שיספקו לו.

● **רמזור** (יום ה'; 8; קול ישראל) — יהיון היובלות והתאריכים יקדש הפעם לי העלאת ויכרם המתוסכת של המשורר הי גרמני חלפאנג פון גתה (125 שנה למותו), הקומפוזיטור לודוויג ואן ביטהובן (130 שנה למותו), הסופר הרוסי ניקולאי גוגול (105 שנה למותו) וחוקר הפיסיקה, מגלה המאגנטיות וגלי האתר, היינריך הרץ (100 שנה להולדתו).

● **בניחותא** (יום ו'; 7:30; קול יש"ר) — תמצית תוכניתה של להקת הנח"ל עד 120, תכלול מערכונים של אפרים קישון ואורי סלע, ופיומנים של יחיאל מוהר. בין השאר — פארוזיה מוחצת על קול ישראל עצמו.

● **דואר צבאי 1005** (יום ו'; 9:15; גלי צה"ל) — תוכנית כרצונך הפורמית תכלול, בין השאר, את הקריקטוריסט שמעון צבר שר את שירי שיר השירים כשהם מ-תורגמים על-ידי לאידיש, את הקריקטוריסט דוש כשהוא פורט על גיטרה, את שושנה דמארי שרה שירי גא'א ואת המחזאי יורם מטמור כשהוא נותן הוראות לבישול מטע-מים מארגילים לפורים.

● **שלושה בסירה אחת** (שבת; 11:30; בבוקר; קול ישראל) — השידור הפורמית המורחב יכלול, נוסף למה ששודר לפני שלושה שבועות, האריאציות של הצחצח על הנושא מגילת אסתר, כפי שהיה עלול להשתקף בתוכניות רדיו שונות. שמואל אל-מוג משמיע פארוזיה על התוכנית פרשיות ההגנה (גלי צה"ל, השעה 8. בתוכניתנו היו זמנים מפרשיות ההגנה, יופיע רבי-סרן מרדכי היהודי, שיספר על שליחותו לפרס בימי מלחמת העולם השנייה. מוסקה, בי בקשה "...), שלום רוזנפלד מחקה את שולחן ערוך, כשהוא דן על הפרשה ברוחם של עיתונים שונים, אמנון אחינעמי מראה בראי העקום את שלושה בסירה אחת, ערה בן-נחום מראיית את גיבורי הסיפור לפי נוסח אורחים לפני המיקרופון ודן אלמגור שולח לחקירה את משטרת ישראל לפי נוסח מלכות. מאיר הרניק מוסיף על החלק הי מוסיקלי פרוזיות מוסיקליות על שירי פורים בסניגונם של קומפוזיטורים מפורסמים.

● **בימות וברים** (שבת; 1:30; קול ישראל) — התוכנית הפורמית של סקר מאורעות הבידור, הערוך בידי בלה ברעם, תכלול זוטות מחיי התיאטרונים והשחקנים, מסופרים בידי גיבורי המקרים.

● **מעל בימות האופרה** (שבת; 4: קול ישראל) — שרגא פרידמן ישחק את תפקידו של הסולטאן בעל ההרמון המת-אקב באיטלקיה הצעירה, בעיבוד מילולי מיוחד של האופרה האיטלקיה באנג'יד מאת רוסיני, שנערך לכבוד פורים על-ידי מיכאל אוהד.

● **מסיבת פורים של גלי צה"ל** (שבת; 9:15; גלי צה"ל) — מסיבה חיה ושופעת עליצות, כפי שמקוים עורכיה, בה

10 שנות להם

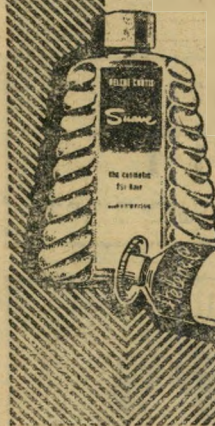
שניהם משתמשים ב"סואב" — (Suave) הקרם לשערות המפורסם של הלן קורטיס.

- מכיל את חומר הפלא Cortisol
- כמות קטנה משווה זוהר לשערות, שומרת על התסרוקת ל-24 שעות.
- Greaseless — אינו מלכלך את חכר או הכובע.

Suave

זההר מזיופים! דרוש "סואב" במספרה, בטרפומריה ובבית המרחקת. בבקבוק האורגינלי, ומעתה גם בשפופרת.

Helene Curtis

????????????????????

אתה מתבלבל כשהילד שואל:

"כיצד באתי לעולם?"

אתה מנסה להסב את חשי-חה לנושא אחר, אתה מספר לילד ספורי-מעשיות, ואפילו רצונך לספר את האמת — אינך יודע כיצד לעשות זאת

עתה הופיע

הספר בה"א הידיעה ממנו תוכל לספר לילד ואותו תוכל לתת לילד לקריאה

תינוק בא לעולם

מאת ד"ר א. י. לוויין, ג'ון זליגמן
תרגום ועריכה — מרים ילך-שמלקים
המחיר 2.500 ל"י
להשיג בכל חנויות הספרים
דרך חוצאת ספרים בע"מ — רח' הרצל 10, תליאבי

????????????????

סרטים

שמות החיים

אוקלהומה (אופיר, תל-אביב; ארצות הברית) — נמנה על סוג הסרטים שמטרתם אינה להעלות בפני הצופה אמת חיים כלשהי, או לעורר בו מחשבות בכיוון מסוים, אלא אך ורק לשעשעו. זהו מחזה מוסיקלי המנסה בכל האמצעים שעמדו ברשות יוצריו לטעת בלב הצופה שמחת-חיים בריאה, פשוטה ולבבית, והוא מצליח לעשות זאת בכל מאת האוזניים.

סביב עליה פשוטה ובלתי מסובכת מהחיי חיהם של בוקרים ואיכרים באוקלהומה, יצר צמד המלחינים רוג'רס והמרשטיין מוסיקה עממית ערבה, עשירה בנעימות, ופזמונים הנשמעים כאילו צמחו מאותה אדמה המצמיחה את התירס הענק, את הנערות קלות-הרדע ויפות-המראה, ואת הבחורים החסונים וטובי-הלב.

אגנס דה מיל, בתו של ססיל המפורסם, הוסיפה לאלה שורות וקווים מרגינים, בי כוריאוגרפיה המצטיינת בעושר דמיון והמציאות, ואילו הבמאי פרד (מעטתה ועד עולם) זינמן בנה מגבורי העלילה שורה של טיפוסים בלתי מתוסבכים וברורים. הטוב בהם הוא טוב עד הסוף, הרע — רע מוחל.

האנושית, המנסה למצוא לעצמו מקלט בי עולם אחר. אולם גם בעולמו הבודד, מתחת למים, אין הוא מסוגל לנתק את עצמו כליל מהחברה.

חלט דיסני, אשר ייצר את הסרט על סמך ספורו של ז'ול ורן, לא ייתס חשיבות רבה לאידיאות ולסמלים שביצירה זו. הוא ביסס את סרטו על מאורעותיה המרתקים של הצוללת, ועל האפשרויות החזותיות שיבהעלאת חיי הים אל הבד. ואמנם, מבחינה זו, משיג הסרט את מלוא מטרתו. מבחינה טכנית הוא עשוי למופת.

אולם כשמגיעים הדברים לביום ומשחק, הרי למרות צוות שחקנים טוב, כקירק דוגלאס, גיימס מייסון ופיטר לורה, אין הסרט מתעלה לדרגה שמעל לבינונית. גדולתו של סרט מעין זה יכולה להיות באווירה המיסטית המיוחדת שלו, בהכנסת הצופה אל עולם חדש שאין הוא מכיר. וזאת לא הצליח דיסני להשיג בסרטו. הוא נשאר יצירה טכנית טובה, נטולת נשמה.

האמנות המופשטת

פולי ברג'ר (חן, תל-אביב; צרפת) — הוא תיאטרון הרביע הפאריסאי הגדול והמפורסם ביותר, המשמש מרכז לתצוגות האמניות המופשטות. כל מי שלא זכה עדיין להיות בין כתליו של מוסד מכובד

ז'אנמר וקונסטנטין ב'פולי ברג'ר'

ברק ועירוס מסנוורים.

זה, עשוי לקבל מהסרט מושג מההמתרחש על במתו ומאחורי קלעיו של התיאטרון. מלבד זאת נותן הסרט לצופה גם מושג ברור על תעשיית הקולנוע בצרפת, המריכה כי אינה נופלת בעושר, בברק ופארה מאחותיה ההוליוודיות. ולא עוד, אלא שהיא מנצלת נתונים אלה ביתר תבונה.

אל הפולי ברג'ר (מרעה השגעון), קלחת שגעונית של ברק מסנוור, עירוס מסנוור עוד יותר, מוסיקה מתקתקת ושמחת חיים כפי שהצרפתים מבינים אותה, נקלע אדי קונסטנטין — חייל בצבא ארצות-הברית. תוך ערב אחד הוא מתאהב בנערה (ויזי ו'אנמר) המאחדת בקרבה את הסגולות של זמרת, רקדנית, שחקנית ויפהפיה גם יחד. פרשת אהבתם, על משבריה והתעללויותיה, היא החוט עליו נשורות הופעות הרביע הסגוניות.

תדריר

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

● **לה סטראדה** (ירון, תל-אביב) — יצירת המופת של האיטלקי פדריקו פליני, אודות הנערה המכוערת והמפגרת המלמדת את הקרקסן האלים וחסר הלב, להרגיש בלבו ולחשוב במוחה. אנטוני קהין, גילישה ● **אורות הבמה** (אוריון, תל-אביב) — צ'ארלי צ'אפלין מבכה את גורלם של האמנים המזדקנים. גאנני.

● **ג'רבו** (ארמון-דוד, תל-אביב) — סמי טאזת העוני של פאריז וגורל האנשים היחיים בהן, כפי שתוארו על-ידי אמיל זולא, ביצירה מצוינת של רנה קלאמאן.

העתונות מהלל

אוניל זכה להצלחה משנית לשחקנים בעלי שארירות לפענח את כתב-הסתרים של הגורל. תאוריה באולם מתחשמת לאט לאט, מתחממת יותר ויותר, עד הגיעה לנקודת-רתיחה מזועזעת כאמיתות. זה היה ערב של תיאטרון אמיתי...

ד"ר ת. גמזו בהארץ

ההצגה — הטובה, דומי שבעונה זו...

עורא זוסמן בדבר

ערב תיאטרוני יפה, מכובד, מספק... אכן, זו הצגה שראוי לראותה...

לאה סורת בלמרחב

„הבימה“ מבצעת את הרמה בכשרון וביכולת...

ד"ר פוירשטיין בחצופה

הצגה רבת... מן הטובות בתיאטרון העברי בכלל.

ברוך קרוא בחבוקר

אסיר תודה על רגעי התעלות נרגשים, יוצא אתה מן האולם שעדיין מהדהדות בו התשואות הרמות, בהכרה שראית תיאטרון אמיתי...

ר. עזריה במעריב

אהרון מסקין

שיחה את דמות הגורל הסרגי לדמות האב (מעריב) מפיך אמת חמה (דבר) משחק מצוין, בנוי על פרטי פרטים (הארץ) „שחקן גדול“ (א) נהור בידיעות אחרונות (חרות)

מרים זהר

אנה כריסטי מצוינת ברגעי הזעם שלה, ברגעי יאוש, בהתפרצויותיה. אלה עוצבו עליה באופן סלאסטי, בשלושה ממדים, לעומק כמובן... היו אלה רגעים גדולים למרים זהר ושלבים חשובים בדרך עלייתה כשחקנית (ד"ר גמזו). מרים זהר, עטורת זיו רעמטה הזהובה, משכנעת וכובשת בשיאי תפקידה (ר. עזריה), הצלחה בטוחה שעדות לה מחיאות הכפיים הרמות שהשחקנית הצעירה זכתה להן (ע. זוסמן).

נחום בוכמן

יצר בערב זה אחד מתפקידיו החזקים ביותר עד כה (הארץ). הצליח כתמיד לתת ביטוי חזק למתרחש בתוך חוזהו הגועש (מעריב), היה אידיאלי (דבר).

בת עמי

היטיבה לבטא חמימותה האנושית של מרתה ואן (הארץ). יצרה דמות אנושית נוגעת עד לב (מעריב). הופעתה מעוצבת בכשרון ובכנות (העולם הזה).

לוח ההצגות

ביום ב'	11.3	קרית-חיים
ביום ג'	12.3	קרית-חיים
ביום ד'	13.3	תל-אביב
ביום ה'	14.3	תל-אביב
במוצ"ש	16.3	תל-אביב ב' 9.30
ביום ב'	18.3	תל-אביב
ביום ג'	19.3	סתח-תקוה
ביום ד'	20.3	תל-אביב
ביום ה'	21.3	נתניה

הבימה

מרכז שורת הסתנדבים אליקים העצני, צריך להתפנות לשמחה סרית יותר: גולד לו בן בכור, ויקרא שמו ישראל בועז... ח"כ חרות שמשון יוניצ'מן סיפר השבוע אגדה חסידית ארוכה אשה יהודיה, שקבצים באו אל ביתה וביקשו לא רק מאכל ומשקה, אלא גם שהמארחת תרחץ את בשרם המנוגע בשחין. לאחר שהאשה מילאה את מבוקשם, בירכוה הקבצים כי בנים קדושים ייצאו מחלציה. ואומנם, זכתה אותה אשה לצאצאים שנמנו על גדולי הי רבנים החסידים — ר' אלימלך מליזאנסק ור' זושא מאנאפול. העוקץ שבסיפור: ח"כ מס' מאיר יערי אף הוא מבניבניה של שך אותה אשה... במסדרונותיה של חצית קופת-חולים, כשהשיחה נסבה על ריבוי הביקורים המיותרים במרפאה, סיפר שר-הבריאות ישראל ברזילי את הבדיחה הבאה: מעשה ביהודי, שהופיע יום יום במרפאת קופת-חולים, ביקש פתק-מספר ו' ביקר אצל הרופא. יום אחד עזר היהודי מן המרפאה. כשחזר והופיע למחרת, שאל אותו המפקד מדוע החסיר אתמול את ביקורו הקבוע. הסביר היהודי: "אתמול לא יכולתי לבוא. הייתי חולה".

★ ★ ★

כדורגל של כספי

תמונתה של חיה הרריה, כשהיא מת' נשקת עם כוכבת הקולנוע אינגריד ברג' הן, הופיעה בעמוד הראשון של עיתון היום. והאירוע פוראט שדור... תמידי בקורס הכנה של צה"ל לבחינות-בגרות בתל-אביב, שהעתיק מתוך כך ישן של לוח הארץ מאמר של מנהל משרד-החוק וואלטר איתן במקום לכתוב חיבור, קיבל מאת מורהו (שלא זהה את המקור) ציון של "מספיק מינוס"... התיאטרון הקאמרי עומד לפתוח בשבועות הקרובים ביותר מועדון-לילה אמנותי, שהכניסה אליו תהיה מוגבלת לחברים בלבד, אשר ישלמו דמי-חבר גבוהים ביותר. המועדון, שינוהל עלידי יוסף מילוא, יציע פרט /מוזון ומשקאות, גם בידור מיוחד בצורת פיומ' גים של נתן אלתרמן, דן אלמגור ואחרים, שיבוצעו על ששייה של שוקני התיאטרון, שמעון בר, יעקב בריסרא וגרעין זינגר. כן יוצגו בפני קהל חי מועדון מערכונים ומחזות, שאין להציגם בפני הקהל הרחב מאימת מספריה של הצנזורה... נציגו של עמוס בן-גוריון, עורך-הדין מיכאל כספי, שלחם בראשית המשפט כארי כדי שלא יסכימו השופטים לדחותו אף לימים אחרים (לפי בקשתו של שמואל תמיר, שהיה עסוק בימים ההם בעירור-קסטנר), ביקש השבוע דחייה של יום במהלך המשפט. גימוקו של כספי: באותו יום נצרכה תחרות הכדורגל בין הקבוצה ההונגאריה דוואאופשט לבין נב' חרת ישראל, וכספי לא רצה להחמיצה.

פסוקי השבוע

- **ח"כ מפא"י יונה כסה**, ערב הבירור על הפרעותיהם של ח"כי חרות לנאומי של הממשלה דוד בן-גוריון, בחדרת הכנסת: "אתם הרי רוצים שנוציא אתכם מהכנסת, כדי שתוכלו להפגין בדרך זו את התנגדותכם העזה לנסיגה, ואתם בטוחים שאנו נבין כי אתם רוצים שנוציא אתכם ולכן לא נוציא אתכם — ובכן, אנחנו מזהירים אתכם שנוציא אתכם למרות שאתם רוצים שנוציא אתכם."
- **ח"כ חרות יוחנן באדר**, לאחר שנמסר כי המענקים לישראל יחודשו עם ביצוע הנסיגה ללא תנאי: "בשביל מה מפא"י ביקשה קודם לכן ערבויות, אם ממילא היא קיבלה מזומנים?"
- **ח"כ חרות שמשון יוניצ'מן**, על אחדות העבודה: "הקול (בחיכוח) קול בנין, והידיים (בהצבעה) ידי בן-גוריון."
- **ראש הממשלה דוד בן-גוריון**, בהתפלמס עם ח"כ צ"כ פרץ ברנשטיין, על שגילה מתינות מדינית קיצונית בשעת השתתפותו בממשלה ואקטיביזם קיצוני כיום: "היה תבוסני בקואליציה וגיבור נועז באופוזיציה."
- **שר-הדואר ד"ר יוסף בורג**, על הנסיגה: "יש להעריך ראש ממשלה היועז לכבוש את יצרו על אף הכיבושים שיצור."
- **ח"כ מק"י ד"ר משה סנה**, באסיפת-עם בתל-אביב: "ישראל כרתה ברית עם מעצמות קולוניאליות גדולות. לא כל כך גדולות כמו שהיו אתמול. אבל הרבה יותר גדולות ממה שיהיו מחר."
- **ח"כ חרות אסתר רויאלינאור**, על ההצעה להטיל עליה עונש כבד בשל הפרעותיה לנאומי של בן-גוריון בכנסת: "במקום תליית המן, מתכננת מפא"י השנה את תליית אסתר."
- **שר-הפנים ישראל בריהודה**, כשדובר בממשלה על השאלה, מי מן השרים יברך את חצית קופת-חולים, שנפתחה השבוע: "לזה יתאים שרה-אוצר לוי אשכול. מי כמוהו מומחה לקופות-חולות."
- **שר-החינוך זלמן ארן**, בשיחה על בעיות שירותי הטלפון: "ישנו הבדל בולט בין הטלפוניסטים בניירורק ובתל-אביב. כאשר אתה מדבר עם טלפוניסטית בניירורק, אינך צריך עוד להוסיף סוכר לתה שלך. ואילו כאשר אתה מדבר עם טלפוניסטית בתל-אביב — אינך צריך להוסיף לי מן."

החלק המעניין ביותר בנאום-הנסיגה של ראש הממשלה דוד בן-גוריון בכנסת זיו קריאות הביניים והירותיות, שביגי לא התעקב אף פעם אחת להשיב עליהן. לקט דוגמאות: ח"כ חיים לנראו צעק מיד עם פתיחת הנאום: "חברי מפא"י! קומו לכבוד המנצח! לאחר שביגי טען, כי מבצע סיני היה מבצע ההסברה המוצלח ביותר בקשר לבעיית חופש השיט במפרץ אילת, צעק ח"כ יוסף שופמן: "זה היה כמו חרדל אחרי ארוחת-הצהריים!" צעקה אחרת, של ח"כ אליעזר שושטאק: "מתי יוצאו לאור בול התפטרות הממ'ר שלה?" כשאמר ביגי כי "אף רגע לא נפל עלי פחד הסאנקציות", השיבה ח"כ אסתר רויאלינאור: "כבר אז חשבת לסגת?" ואילו ח"כ חיים מוגרייכהן קרא: "מכרתם את עצמכם תמורת אבקת-חלב?". לאחר שביכוות נאם ח"כ משה שרת נאום ארוך ונמלך, שבא כדי לתת לו הזדמנות לסתור את דבריו של ביגי, כאילו עסקת-הנשק עם צרפת התאפשרה רק הודות לחילופי-הגברי במשרד-החוק, אמר על כך ח"כ צ"כ יוסף סרדין: "העניין מזכיר לי את הסיפור על האיש שנכנס למסעדה, הזמין מנת-בשר ולמראה המנה נאנח ואמר: בשביל מנת-בשר קטנה אחת כזאת היו צריכים לשחוט שור שלם?"... ח"כ מפא"י דוד ברייב"האי התפאר השבוע, לאחר שאחדות העבודה נשארה יושבת בקואליציה גם לאחר הנסיגה, כי עוד לפני חודש אמר בישיבה סגורה, ש"עוד לא נוצר הדחפור שיוציא את אחדות העבודה מהממשלה"... ח"כ מפא"י דוד לוי-הון שיצא השבוע כדי להשתתף בהצגות ייסוד המדינה בגאנה, אמר ערב צאתו כי הוא מקנא במשה שרת: כששרת נוסע, הוא יכול לכסות בעצמו את מסעיו לצורך העיתונות, בעוד שדוד הכהן נאלץ לקחת אתו למסרה זאת את אשתו, העיתונאית ברכה חבס.

★ ★ ★

מוצחון להישג

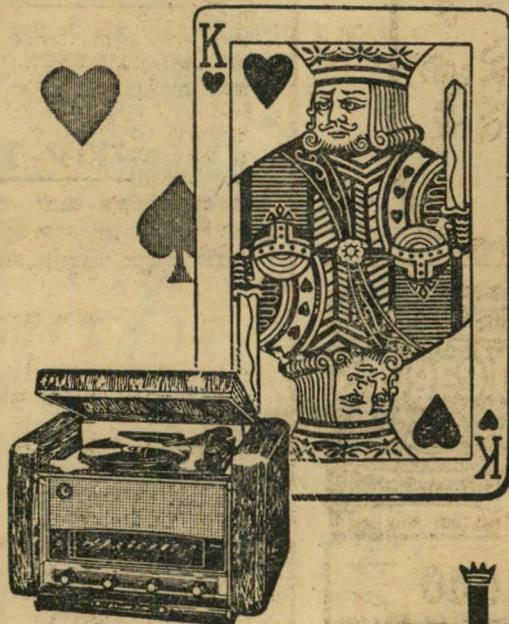
הנאשם המפורסם של משפט קסטנר, מלכיאל גרינוואלד, יצא השבוע לי- שווייץ, כשראובין ("רומק") גרינברג מלחה אותו לאניה. אדם אחד שטיפל בי נסיעתו של גרינוואלד היה היועץ המשפטי חיים כהן שפנה אל כל המוסדות בי בקשה להקל על הישיש בסיורי נסיעתו... כשנתקל במודעה שהכריזה על אסיפת עם מפא"ית בהשתתפותו של שרה-אוצר לוי אשכול על הנושא "מוצחון צבאי להישג מדיני", אמר השבוע ח"כ מק"י משה סנה: "למפא"י יש חוש-הומור מצויין, אבל הם אינם מעריכים כראוי את חוש ההומור של הצבור".... בעצם משפט עמוס בן-גוריון, היה אחד הנאשמים,

סוד הצלחת
נשף פורים
במסכה מוצלחת
ובמשקה מובחר.

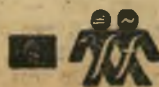
ברנדי אקספרא פיין
ורמוס זכרון
יקרים

כרמל יז מזרחי
מיקבי ראשון לציון וזכרון יעקב

פלפל
לפפרים
יצא לאור

מלך
המקלטים
רדיו שניידר

מפעלי רדיו קליפר בע"מ

שערוריות

עוד פעם - ודי

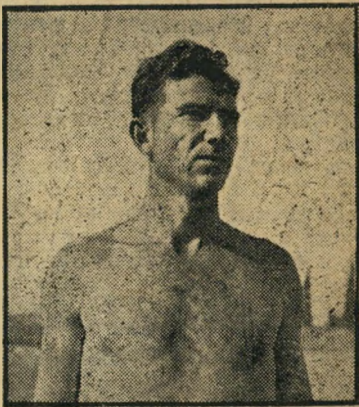
כבר לפני חמשה שבועות הגיעה לארץ הידיעה כי קבוצת הכדורגל ההונגרית דוויא (אויפשט) העורכת סיור במרחב נענתה, להזמנת מכבי חיפה והסכימה לערוך כמה משחקים בארץ. מאחר שביקורה של קבוצת כדורגל הונגרית, אפילו אם איננה בין קבוצות הצמרת בארצה, הוא מאורע ספורטאי ראשון במעלה, התקבלה הבשורה בשביעות רצון כללית, למרות העובדה שהכדורגל בארץ נמצא לאחרונה בשפל המדרגה.

השערוריה החלה כשקבוצת מכבי חיפה סנתה אל התאחדות הכדורגל וביקשה ממנה לאפשר לקבוצה ההונגרית להתמודד עם נבחרת ישראל. היתה זו דרישה אבסורדית. ביחוד נוכח לקח הנסיון המר, במשחק הנבחרת נגד קבוצת אוסטריה מוינה. אולם מכבי חיפה עמדה על דרישתה בתוקף. כי רק משחק של נבחרת ישראל, אפילו אם זה רק שלט ללא גוף אחירי. מושך מספר מבקרים מכסימלי.

הירונים והיוכחים נמשכו זמן רב. ה שבוע הודיעה ההתאחדות על הסכמתה ל משחק הנבחרת. למרות שנבחרת כזאת אינה קיימת כלל, ואינה יכולה לקום בזמן קצר. השיקולים היו ברורים. סירוב של הנהלת ההתאחדות להרשות את המשחק, עלול היה לסווג את משחקי הליגה בארץ. אנשי מכבי חיפה היו באים אז בטענת איפה ואיפה — "הפועל השייתם להביא את אוסטריה לשחק נגד הנבחרת, ולנו לא?" פחות מכולם היו אנשי הפועל מעוניינים במיצוי הליגה, דוקא בשנה בה הם קרובים למטרתם הנכספת — השגת האליפות. ההתאחדות החליטה להחיר בפעם האחרונה משחק נבחרת נגד קבוצה זרה.

בזיון ספורטאי. תחילה היתה נטיה בין אגודות הספורט ועסקני הכדורגל לעורר מרד שחקנים, שסירבו להופיע במשחק. כי במשחק זה היה הכבוד לא לשחקן המשחק, אלא לזה שלא שיחק ויטען כי רגליו לא השתתפו בבזיון הזה. אולם אחרי שמרכז הפועל כפה על שחקניו להשתתף במשחק, לא היה עוד טעם במרד. רק כמה שחקנים בעלי מצפון סרבו להופיע, במרד קים שונים.

המרד המיתי היה מרד המאמנים. גם אליעזר שפיגל וגם צבי (דוקטור) ארליך, גילו עמדה נבונה, סירבו לקבל על עצמם את הרכבת הנבחרת, בטענה: "סירבנו ל קבל עליו תפקיד סטטיסטי זה, משום ש-

מאמן שפיגל

חכבוד העצמי והסירוב

אין אנו מאמינים כי איש מקצוע בכדורגל, בעל כבוד עצמי, מסוגל לקבל תפקיד מעליב זה."

לאנשי ועדת הליגה של ההתאחדות לא היה ענין בטענות של כבוד עצמי. העט קנים הרכיבו נבחרת — נבחרת של בזיון לאומי וספורטאי.

כדורגל

מהפכה כללית

בפעם הראשונה מאז קום המדינה, יהיה בחגיגות יום העצמאות השנה תוכן ספורי טאי מרתק. אל תוך החגיגות הכלליות י שולבו הפעם שני מפגשים בינלאומיים, בין נבחרות הצבא הצרפתי ונבחרות צה"ל בכדורסל ובכדורגל. אם אמנם יתבצע ה מפעל ויצליח, יהיה זה מפעלו של אדם אחד — אלודי שמשנא שמואל סוחר. גרעין צעיר ובריא. למרות שה-

חרויות תהינה תחרויות צבאיות, מקובל במקרים כאלה לחזק את הנבחרות בשחקנים אורחיים. גם נבחרת הכדורסל של הצבא הצרפתי, שביקרה בשעתו בארץ, הביאה עמה מספר שחקנים אורחיים ששיחקו בשרי רותיה. נבחרת הכדורגל של צה"ל תהיה אמנם מבוססת בראש וראשונה על כדורגל לנים המשתרשים שירות חובה בצה"ל, אולם מלבדם יגויסו עוד מספר כדורגלנים לשרות מילואים, בו יתאמנו לקראת המיפגש. המהפכה הגדולה תהיה בשיטת הרכבתה של הנבחרת. תהיה זו נבחרת של צעירים. שהקשיש בהם יהיה כנראה הבלם נח ריי ניק, בן ה-23. לא יהיו שום חישובים אגודתיים או אישיים בקביעת הרכב הנבחרת, ומאחר שהמפעל מאורגן במסגרת הצבא לא יוכלו גם קבוצות הלחץ למיניהן לקבוע את הרכב.

הבעיה היחידה שהתעוררה היתה בעית נסיעת נבחרת הפועל לארצות הברית, החלה בדיוק לפני יום העצמאות. למרות שדין ודברים נמשכים עדיין בין מרכז הפועל לבין הצבא, נראה שרק שנים משחקני הפועל ישארו בארץ: סטלמן ואמציה לב קוביץ, ורק אחרי המשחק ידאג הצבא להסגרתם לארצות הברית. אם יצליח הנסיון, עשוי הוא להעמיד גרעין חדש לנבחרת ישראל — גרעין צעיר ובריא, שיחל את כל שיטות ההרכבה הפסולות הקודמות.

עושים שטויות

על המשחק שנערך השבת בי חיפה, בין מכבי תל-אביב לדי פועל חיפה, בו הפסידה הראשונה בתוצאה 1:0, כותב שייט גלזר:

אל תשאלו אותי מה היה השבת בחיפה. זה היה יותר גרוע מהנטיגה בעזה. אני רק רוצה שתדעו שהפעם אני ב אמט לא אשם בכלום, מפני שבאתי לחיפה לא כמו שחקן. אני רק הייתי הנהג של האוטובוס ש הביא את השחקנים לי חיפה. אחרי שגירי בית-הלוי ראה איזה שטף דם יש לי בקרסול, הוא עצמו אמר שלא כדאי לי לשחק. ישבתי פעם אחת בין הקהל ואני יכול רק להגיד שיותר אני לא אשב אף פעם בקהל. ביחוד כש הקבוצה שלי מפסידה. זה יותר מעצבן ר מרגיו מלהיות על המגרש.

לא יכולתי לשבת במקום. הקבוצה שלנו הציגה את אחד המשחקים הגרועים ביותר במשך העונה, והיו לנו די משחקים גרועים השנה. ראיתי באמת שאני חסר להתקפה. בעיטות לשער, כמעט שלא היו, ואלה שהיו, באו מהתקפות שבכלל לא היו מתוכננות. בקיצור, לא היה שם להתסתכל. כשאתה יושב ומסתכל על המשחק במבחן, אתה רואה כמה גיאיות השחקנים עושים על המגרש. ואם היתה טלבויה והשחקנים היו יכולים בעצמם לראות איך הם משחקים, הכל היה נראה אחרת לגמרי.

להפועל נראה חיפה בצדק הגיע לנצח אותנו. כמו שאומרים, זה היה נצחון היסטורי. הם נצחו אותנו רק פעם, לפני שבכדורסלנו שנים, וגם זה רק אחרי שהוציאו לנו חמשה שחקנים מהמגרש. עכשיו אני כבר לא יודע אם ניקח את האליפות השנה. בעצם מי צריך את האליפות? אפשר לחשוב שבי אליפות שוככים כמה אלפים בשביל כל קבוצה.

למען המולדת. ביום ששי בשעה 12צהריים, אני מקבל פתאום טלגרמה מהתאחדות הכדורגל: עליך לבוא ביום א' למשך רדי ההתאחדות, כדי להשתתף בסגל הנבחרת שתשחק נגד דוויא, אפילו אם אתה מפועל.

לא שאלו אותי אם אני משוחרר מהעבודה או לא משוחרר — ישר שלחו הזמנה. אבל היות ויש לי שטף דם בקרסול ואני לא יכול לשחק, לא באתי. לכן, בגלל זה שאני לא משתתף נבחרת, אני מרשה לעצמי בתור שחקן הנבחרת הקודמת להגיד כמה דברים לאלה שהרכיבו את הנבחרת הזאת. רבותי, אתם עושים שטויות. איך זה אתם לוקחים את שם ישראל ומדיקים אר תו על קבוצה בלי שום אימונים ובלי שום הרכב, מה זה כאן? הלך של המשחק נגד אוסטריה היה צריך ללמד אותנו שנבחרת חייבת להיות נבחרת קבוצה. אבל אף אחד לא לומד מכשולונות. כל מי שרוצה להרויח מביא איזו קבוצה מחוץ-לארץ, ואנחנו השחקנים צריכים לשחק בשבילים, להתעניין ולשבור את הרגלים.

הנבואות לא התברו

השאלה הגדולה שהיתה תלויה מעל איצ' דיין רמת-גן ביום שלישי השבוע, היתה כמה? לא היה כמעט איש מ-15 אלף הצופים שקיוו לראות נצחון של נבחרת ישראל על קבוצת אויפשט ההונגרית. רוב הצופים אף לא באו לראות את הנבחרת במשחק. מרכז המשכח היה משחקם של האורחים מהונ גריה שהגיעו בבוקרו של אותו יום לארץ. ואמנם ההונגרים לא הכזיבו. למרות ש נראו עייפים משורת משחקיהם בתורכיה, הציגו משחק שכמוהו לא נראה מזה שנים בארץ. לא היה זה משחק ראוה. הוא היה חסר אף את הברק המינימלי של קבוצות מקצועיות. אולם הוא היה תכליתי לכל פרטיו. כל אחד מהשחקנים ההונגרים הוא אמן ומאומן במשחקו. מחצית השעה האחרונה של המשחק, שהסתיים בנצחון ההונגרי בשער 3:0, היתה הצגת כדורגל מושי למת. הצגה של כדורגל אמיתי וצרוף.

השחקנים התמוטטו. המפתיע בי משחק, שהחל בהפתעה שעה ששתי הקבוצות עלו באותה התלבושת על המגרש, היה משחקם של הנבחרת המטילאת של ישראל. למרות ששחקניה לא היו רגילים זה לזה ולא התאמנו כלל, השקיעו את כל כוחותיהם במשחק. הצליחו ללחוץ על זה שער ההונגרי משך כל המחצית הראשונה. אולם לאחר המחצית נשברה הקבוצה ש נאשה את שם נבחרת ישראל. שחקניה התמורטו ולא עמדו במבחן. למרות ששחקנים בודדים כמו מנצ'ל, מורדכוביץ' ותודורוב הצטיינו במשחק, היה הסיכום מדאיג מאד. הוא אימת את כל הנבואות השחורות של בובו שם הנבחרת לשוא. אלפי הצופים שנטשו את המגרש כרבע שעה לפני תום המשחק, לאחר השער השלישי, בטאו בהפ גנה זו את דעת כל חובבי הספורט על נבחרת הכדורגל הישראלית.

במסלול

את ספורט דמוקרטי

בנימין (גינאי) רבינוביץ, רץ מכבי תל-אביב ונבחרת ישראל, יעדר תקופה ארוכה ממגרשי הכדורגל. בני, שחש לאחרונה כאבים בברכו, המשיך לשחק. אולם לאחר שנפגע שוב ברגלו, במשחק השבת האחרונה, הושמה הרגל בגבס ורופאו פסק כי במשך כמה חודשים יאסר עליו לשחק. . . . **אות הפספורט** של פסטיבאל הנוער הדמוקרטי, שיחקים השנה במוסקבה, יעטר רבים מ חברי המשלחת הישראלית לפסטיבאל. ההי שגים הנורשים במבחני אות הספורט של הפסטיבאל (ריצת 100 מטר — 11 שניות, 50 מטר שחיה חופשית — 53 שניות) שוים להישגים הנורשים בישראל.

תדריך

מאורעות אלה מתוך, מאורעות הספורט של השבוע הבא, עשויים לענין את חובבי הספורט:

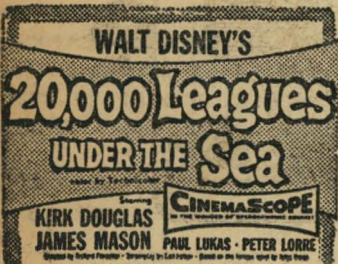
- **מכבי פתח-תקה — הפועל פתח-תקה** (פתח-תקה, מגרש מכבי, שבת; 2.30) — יהיה משחק הכדורגל ה מרכזי של השבוע, שיקבע את היריג למקום השלישי והרביעי בטבלת הליגה ה לאומית. הסכומים הם לטובת מכבי, שניצח בסבוב הראשון את הפועל בתוצאה 2:1.
- **בית"ר תל-אביב — מכבי תל-אביב** (י'פ, באסה; שבת; 2.45) — יהיה דרבי תל-אביבי שתוצאותיו בלתי צפויות, למרות שש הדרגות המבדילות בין שתי הקבוצות בטבלת הליגה. בסיבוב ה ראשון הדבריה אמנם מכבי את בית"ר בתוצאה של 4:0. אולם מכבי של היום אינה אותה קבוצה של התחלת משחקי הליגה.
- **מכבי תל-אביב — הפועל משמר העמק** (תל-אביב, מגרש מכבי, יום ו'; 20.30) — הוא משחק הכדורסל המרכזי שיתקיים השבוע בליגה א. האורחים ממשמר העמק לא יוכלו למנוחה. יתחרו ל מחרת היום על אותו מגרש נגד מכבי דרום.

בנימין

לא תא אמת
פילטר №1

פילטר פילטר
אחות טלור
אסלור פילטר

20.000
מיל מתחת למים

ענו קירק דוגלאס —
ג'ימס מייסון —
פאול לוקאס —
פטר לורה

השבוע ובשבע הבא
בקולנוע

מגדלור
תל-אביב

דני בק

תשבץ העולם הזה 1013

	7		6	5	4		3	2	1	
12		11			10			9		8
			15				14			13
					17			16		
22		21				20		19		18
			26		25			24	23	
	31		30			29				27
				34			33			32
					36				35	
		41		40			39			37
			44		43					42
							45			

מאונך: 2. היחס בין דייר לבוע הבית: 8 סלע הי מחלוקת בין הודו לפקיסטן; 10. מר- כז חפירות אר- כיאולוגיות; 13. אחת המכות; 14. כן, בצרפתית; 15. האדם הראשון; 16. גו; 17. אריה. 18. אם שבעת הי בגנים; 20. בעלה. 21. חמש אצבעות; 22. סל; 23. אחד מ שבעת המינים; 25. שוט; 27. מ- מקורות המימ של האוצר; 29. מופיע מספר פע מים בדגל האמ- ריקאי; 30. אישי; 32. בצפון הרחוק; 34. בעל נימוסים יפים; 35. עוית ללא קץ; 36. ממגורה בחיפה; 37. יחידת חשמל; 39. אות הקריאה לתי; 40. הברה היוצרת שמות-עצם; 41. אות יוונית; 42. תוצאת החריש; 43. פקודה; 44. מקנה, אך לא בקר; 45. יישוב דתי בשפלה.

מאונך: 1. הסגולה של יכולת; 2. דורון; 3. ירק; 4. הרבה; 5. עיר

קאנאדית; 6. תחת; 7. בעל מטע פרי- דר; 8. מידת נפה; 9. מודד; 11. יש אומרים; 12. בן נח; 18. מקצוע הג- דסי; 19. יישוב בעמק; 21. מרכז קייט ליד חיפה; 22. סיגריה פילטר; 24. דת ישראל; 25. הפרשה של הכנסה (או הוצאה) לצבור; 26. מדינה מרחבית; 28. מרכז; 29. בן בקר; 31. שופט מחוזי; 33. על כל חלון; 43. צבעוני; 38. פרסה; 41. לשועלים ולא זנב לאריות וז; 43. סמל האטיות.

יורים מתקרב

ואתו ימי שמחה וגיל. תגבירו ותתמידו את השמחה נל ידי קנית מצלמה אצל פוטו ברנר. מזלמדין לצלם ללא תשלום כל קונה אצל

פוטו ברנר
חיפה, רחוב החלום 20

פלפל לפורים

יצא לאור

ספרים

תרגום

גדבורים עד אנשים

תינוק בא לעולם (מאת ד"ר מילטון לוין וג'ון זליגמן, הוצאת הדר, 48 עמ' דים). הינו התשובה לתפילות של הורים רבים, המוטרדים עלידי שאלות כגון: "איך גר- לתינוק" או "איך יכה ציפור קטנה כמו החסידה להביא תינוק גדול כמוני?"

מחברי הספר זנחו את שיטת הצפורים והדבורים, מטבירים את מסתרי החיים בה- דרגה — מן הקל אל הכבד. תחילה קורא הילד על הביצה, ממנה מתפתח כל יצור חי. אחר קורא הוא על הורעון, ועל תה- ליני ההולדה של הרג, הצפרדע, התרנגולת הבקר והאדם. בתיאור התליכיה ההזדווגות אין רמז למעשה מלא או בתי מסי.

אך נראה כי מחברי הספר חשבו שה- הסברה הביולוגית לבדה עשויה להביא ל- תוצאות מסוכנות: הילדים עלולים לפרוק כל רסן, לחקות את בעלי החיים ביחסים הבינמיניים. חששות אלה ניכרים בפרק מ- יוחד של הספר, בו נאמר בין השאר: "רבים ההבדלים בין אמא ואבא אצל בני אדם לבין אמא ואבא אצל חיות. אצל ה- חיות בוחר לו האב בתזוג איזו שהיא. כל אחת טובה בעיניו. מספיק אם היא שייכת לאותו סוג חיות כמוהו... אבל בני אדם נוהגים אחרת. איש ואשה בוחרים להם את בת הזוג, או את בן הזוג, מתוך זהירות רבה, וקודם לכן הם משתדלים להכיר זה את זה יפה. איש ואשה, אם אר- הבנים אהבת אמת, רוצים להתחתן, רוצים להקים בית ולהוליד ילדים, ורוצים לחיות יחד כל ימי חייהם."

קרב לוודאי שהמחברים והמרגמת- צור רכת המצויינת, מריס ילן שטקליס, שכחו בכתבם מלים אלו עובדות יסודיות. ה- עובדה: זמן קצר לאחר קריאת ספר זה מתחילים הילדים לראות סרטים ולקרא את הביוגרפיות של כוכבי הקולנוע.

סוז העץ

הינה היפה ומלחמת טרויה (מאת לאורה אורבייט, הוצאת צהר, 192 עמ') — הינו ציור סיפורים מיתולוגיים גדושים, המוגשים בשיטה מקורית ביותר. השיטה: דורשנו של אם איטלקיה עם שני ילדיה הסקרנים, ליאה וליאו.

תוך כדי שיחה מעבירה האם לעיני בנה ובתה את פרשת הקמת חומות טרויה ב- עזות האלים פוסידון ואפולו, פרשת ה- נסיך פאריס ושלוש האלות, חטיפת הלנה היפה מארמונו של מנלאוס, הקרב על ט- רוייה, סוס העץ, תוכייתם של שרידי ה- טרויאנים לאיטליה. ובריתות באיליאדה של הומירוס ובמקורות עתיקים אחרים, הער- סקים במלחמת טרויה.

אשה ללא אהבה. מעניינת יותר מן הסיפורים עצמם הן תגובות הילדים על עלילות הגיבורים הקדומים. כך, למשל, כאשר מספרת האם כי מנלאוס כלא את הלנה בארמונו, מכריז לואו כי מנלאוס היה רשע מרושע. משיבה על כך האם, תוך נסיון להסביר את הפרשה העדינה של ב- גידת הלנה בבעלה:

"לא רשע היה. לי נראה דחקא שהיה קצת טיפש — כהרבה בעלים אחרים, ה- חושבים על האשה רק בהיותם זקוקים לה. שוב אין הם מביאים לה פרחים, שוב אין הם נשארים במחיצתה כשהיא שרויה בצער, שוב אין הם מבקשים להבין את משאלותיה ומחשבותיה. אשה, אם אינה מרגישה ש- היא נאהבת, לא תוכל להיות מאושרת וטובה." קשה לשער שהילדים אשר יקראו ספר זה ילמדו לקח מפרשת מנלאוס. אולם ייתכן שהדבר יסייע להם להבין את ה- גירסה הקולנועית האיטלקית-הוליוודית של מלחמת טרויה, אשר תמונות נבחרות מ- מנה מקטנות תרגום זה של אהרן אמיר.

בין הכרכים

הזדמנות ביורגפית

לפחות שתי הוצאות ספרים ישראליות מח- כות בכליון עיניים להופעת ספרו האוטוביוגר- ראפי של רשיד עלי אל-כילאני, מי שעמד בראש המרד הפורצינאצי בעיראק, בימי מלחמת העולם השנייה. הספר מתפרסם לפי שעה בשני שבועונים מצריים, יצא לאור בעת ובעונה אחת באנגלית ובערבית. סיבת ה- התלהבות הישראלית: המוילים המקומיים לא יצטרכו לשלם לאל-כילאני תמורת זכות התרגום.

אמנות

תיאטרון

נא להכיר: שקספיר

ערב שקספיר (התיאטרון הקאמרי, קטעים מיצירות שקספיר, תרגום: רפאל אליעז ואברהם שלונסקי) — הוא ערב גدير בתוכנו ובצורתו, על הבמה היש- ראלית. יוסף מילוא ואורנה שורת מופיעים על במה חסרת תפאורות, שהאפקט הבימי- תי היחיד שלה הוא אורות החשמל ותלי- בושתם האהידה לכל הקטעים. בתנאים כ- אלה הגורם היחיד שהוא בעל ערך לגבי הצופה, הוא הטקסט ודרך הגשתו.

יוסף מילוא ואורנה שורת בחרו קטעים מתוך המלט, מקבת, ריצארד השלישי, אי- לוף הסודרת ורוסיאו ויוליה. הם מופיעים במשותף ולחוד, ומצליחים לענין את קה- לם בערב אמנותי, שהוא כבד כבר מעצם ברירת נושאו. בכמה מהקטעים, מכפרים התרגום המשובח והמבטא הברור של ה- שניים על קלישות המשחק, המסתברת גם מתוך התנאים המגבילים את ליטוש: העד- רה של המסגרת הבימתית הרגילה, שאת חסרונה נקל להרגיש, במיוחד במחזותיו של שקספיר.

כמה מהקטעים המוגשים עלידי מילוא ו- שורת בערב שקספיר, לקוחים ממחזות שיוצ- לו במשך העונות הקרובות על בימת הקא- מרי, כולם כנראה בבימויו של מילוא. היתה זו איפוא הזדמנות להסתכל מקרוב על דרכו של מילוא בבמיום של מחזות אלה.

כך, למשל, נראית לידי מקבת בביצועה של שורת, חירות הרבה יותר מכפי שהיא מצטירת בדמינו של כל מי שקורא את הטקסט במקורו או גם בתרגומו של אלקיז. ואילו ביון מקבת עצמו הוא הרבה יותר הססני אצל שקספיר, והרבה יותר תקיף ומגובש אצל מילוא.

ערב שקספיר הוא בסך הכל ערב תרבותי ומענין, ששופים בו עושים הכרה קרובה עם שקספיר על כל צורות יצירתו, ועם שני מבצעיו המעולים על הבמה הישראלית.

מאחורי הקלעים

אקמוארי עד לוסיה

פצצת צחוק מבטיחים להביא שני ה- קומיקאים האידישאים דו"גאן ושומאכר, התוורים לישראל בערב חג הפורים. בפני רקים שהגיעו מהוג העליו, נאמר כי תוכניתם החדשה מוכנה כבר וכי חלקה הגדול יוגש בעברית. את התוכנית כתבו דו"גאן ושומאכר בסאטיר וזמירות זאת הם מבטיחים כי היא אקטואלית עד לחדשות של הרגע האחרון, כולל הנסיגה. עתוני מא- ריס מספרים על הצלחה גדולה, לשלוש ההופעות שנערכו באולם פלייאל, בעל 3000 המקומות... **שחקנית השנה** של המועדון האומי בתל-אביב היא מרים זוהר, שהוכתרה בתואר זה עבור משחק באנה כריסטי, המוצג בהבימה... **בקור בכח** רה בישראל יערוך המנצח המפורסם לאסלו שומוגי, שהוזמן לנצח על הקונצרט למנויים מספר 6 של התזמורת הפילהרמונית היש- ראלית. לאסלו שומוגי הוא יהודי וגולד בהונגריה. מבקרי המוסיקה באירופה מונים אותו בשורה הראשונה של חשובי המנצחים באירופה המערבית... **תערוכה ב- כחול** מציג טון ברנהרד, בגלריה כ"ץ בתל- אביב. ברנהרד מציג תמונות שמן וגואש ענקיות, שהצבע השולט בכלן הוא כחול כהה. נושאי התמונות הם בתיה של עיירה יהודית במזרח אירופה, יהודים גלותיים ו- יצורים מאין הדמיון... **ציירי חיפה** עלו לאחרונה לחדשות בישראל. לאחר ש- תערוכתו הראשונה בתל-אביב זכתה להצל- לחה מרובה, עוסק עכשיו גרשון קניספל בהוצאת לאור של אלבום גדול שיכלול שבעה חיתוכי עץ, שהוכנו כולם לעיטור ספר שיריו של המשורר אלכסנדר קן, ש- יצא בקרוב. צייר חיפאי אחר שההצלחה האירה לו פנים בזמן האחרון הוא משה גת, שזכה בפרס השתלמות גדול של קרן נורמן... **"צחוק במרכז"** מציגה לה- קת פיקוד המרכז, בתוכניתה החדשה. את המערכונים לתוכנית כתבו יהושע ("יוש") הלוי ויהודה האוזרחי; הפמונים דן אלמגור ויחיאל מוהר. את התוכנית, שהמוסיקה שלה נכתבה בידי מאיר גוי וניסן כהן הברירן, ביים עזריה רספורט... **נאות שאן** שחקנית הבימה לשעבר, חברת קיבוץ גבעת ברנר, זכתה השבוע להצלחה בהעלאתה ב- בית ליסין שלשה מחזות יחיד, אותם בימה גם היא עצמה.

פלפל חריף

לקט קטעים מתוך החוברת ההומוריסטית
„פלפל לפורים“, שיצאה לאור השבוע

הצגת פרידה

מאת אורי סלע

מה שהמבקרים התיאטרוניים ערשנו, זאת לא חוכמה. הם מקבלים הומנות להצגה הבכורה. יפה מאד. חגיגי מאד. הכל הולך בסדר. ההצגה מוצגת, המזנון מוזג ספלי קפה, המחבר עולה על הבמה לפי דרישה הקהל והשחקנים מקבלים זרי פרחים ומתנשקים עם הבמאי, כשהם משאירים עליו כתמי איפור. אחר-כך, מובן מאליו שיוצאת בערך ביקורת כזאת: „המחזה הוא קלוש מאד, אבל לעומת זאת הבימוי ממש מחרד. חתה רונינא הצטיינה כמו תמיד, אם כי היו לה כבר תפקידים יותר טובים. שלום ברי“

שבת הוא כוח עולה, וחבל שהפעם לא עלה על עצמו. אשר מישוב היה כבוד מישובי והמוסיקה של בארי בארטיני נשד בעה כמו צלילים מופקים מכלרינגנה. ה תפאורות נחמכו על ידי קרן גורמן, ובסך הכל נשאלת השאלה: פני התיאטרון העברי לאן? לפסטיבל בפאריס?

זה באמת לא חוכמה. אף אחד מהמבקרים לא הסריח את עצמו אפילו פעם אחת ללכת לאחורה הצגה שאנחנו ואתה הולכים אליה. זאת אומרת לאחת ההצגות האחרונות, במקום להצגת הבכורה. אילו עשה זאת, כי אז היתה לביקורת צורה אחרת לגמרי. אנחנו, למשל, החלטנו לשלוח את המבקר שלנו ודקא להצגה האחרונה של „הוא רץ בשדרות“ בתיאטרון הקראמיקה. הנה הורחש שלח:

„קניתי כרטיס במחירים מוזלים. קניתי גם תוכניה. בפנים היה דף גיר נוסף, שעליו כתבו כי 'תפקידו' של עוזי ישחק הערב כוכי יוסיפון במקום עמוס עיכנואלי. כסי תבר עיכנואלי עבר לשחק בהצגת „ה מעיל“, בה הוא כחליף את יוסף בן-אברהם שהצגנו שלושם. כשהופיע במקומו של לוי אור. ברגע האחרון, לפני שכבה האור באולם,

חילקו הסדרנים בוריות דף גיר נוסף, בו בישרו לקהל כי כרמי יוסיפון נקרא בדחי פות להופיע בדיוו בתוכנית „חזה ומחזה“, לכן יחליף אותו באופן יוצא מן הכלל הד במאי אישון גרוסקין, מה שהפליא אותנו מאד.

המערכה הראשונה התגלה דקא בסדר גמור. רק שאחד השחקנים אמר פסעס, כל העולם במה, וכל באי עולם שחקנים הם, וכולם ניסו להשתק אותו ברוגז, למרות שאלה היו דברי טעם. ההפסקה היתה קצת ארוכה מהרגיל, אבל אחר-כך הסבירו לי שהיו מוכרחים לחכות לבואו של זיאמה מלבוש, שהיה צריך להופיע במערכה שניה בתפקיד של פלימחניק. בגלל כוח-האדם המצומצם העומד לרשות התיאטרון, הופיע קודם זיאמה מלבוש במערכה הראשונה של הצגה פשוטה בתפקיד האב, ומשם מיהר במונית להצגה, הוא רץ בשדרות. אבל מכיון שהמערכה הראשונה של הצגה פשוטה היא יותר ארוכה, היינו צריכים לחכות לו קצת, בפרט שבזמן הנסיעה בי סכסי היה עליו גם להחליף בגדים ולהתאפר מול המראה הקטנה של הנגה. לכן לא כעסנו כשראינו סוף סוף במערכה השניה את זיאמה מלבוש, כשהשם מצויר לו בפניה הימנית של הסנסר. התאורה ברחו בות העיר היא לקויה מאד. זה ידוע. מלבד זה, שמחנו מראש לאידם של הצופים בי הצגה פשוטה, מכיון שהמערכה השניה של „הוא רץ בשדרות“ יותר ארוכה מהמערכה השניה של הצגה פשוטה, ולכן יצי טרכו גם הם לחכות, עד שזיאמה מלבוש יחזור כדי להופיע במערכה שלישית בתפקיד הקברן.

העניינים הסתבכו קצת במערכה השלישית. שם היתה צריכה להופיע פורנה אורה בתפקיד האם המתאבלת. פורנה אורה, ש יצאה לפני חודשיים לפעולה למן „המגבילה ה יהודי העצמאי“ בארצות-הברית, היתה צריכה להגיע במטוס ארצה רבע שעה לפני התחלת המערכה השלישית, אך בגלל מזג האוויר הגרוע התעכב המטוס, והיא לא הגיעה. באין ברירה, ניסו להזעיק מכסיה את שושנה קרש, אבל לא מצאו אותה שם. מכיון שהיא נתנה באותו ערב היפכה אכזרית באילת. כשהתברר המצב, רצו להוציא מתחת לחופה את לוציה באקנט, רבע שעה אחרי שהאורחים הסתלקו ובדירה היה כבר חושך גמור. היות ולא רצו להפיץ ריח קנוג הצעיר בכל מחיר, נאלץ יורם תימור, מתלמידי בית-הספר הדרמטי, ללבוש שמלה ולמלא את התפקיד. לזכותו צריך לומר, שהוא מילא את התפקיד באופן משכי נע מאד, הרבה יותר טוב מאשר פועל-הבמה ששיחק את התפקיד בערב הקודם.

אני שם לב שלא כתבתי שום דבר על המחזה עצמו, וזאת משום שלא ברור בדיוק איזה מחזה הציגו באותו ערב. בכל אופן, היתה הצגה מצוינת. אילבלי היתה זו הצגה אחרונה. אין ספק שמובטחת לו הצלחה עצומה.

אורחים מאת יהודה פריד

יש כל מיני אורחים: יש פורחים, וצורחים, ויש מטריחים, יש כאלה הבאים רק לומר שלום ונשארים חצי יום, יש כאלה המביאים אתם תינוקות המרטיבים את כל הפסאות, יש כאלה המספרים בדיחות ישנות נושנות, ואתה מוכרח להעמיד פנים וליהנות, יש כאלה, שאם מציעים להם כיבוד הם אומרים: „לא, תודה, זה הרבה!“ אך כעבור כמה דקות המזנון נראה כאילו פלש לשם ארבה. בקיצור, יש אורחים ממינים שונים, אך לכולם דבר משותף: הם יצאו לי מן האף!

אם אתה עיף ורוצה לישון, וליתר זהירות ניתקת את הפעמון ואת הטלפון — אני מוכן להתערב אתך על כל הזן שמישהו ידפוק על החלון! אתה פותח את הדלת ורועד מקור, ובחץ עומדים חיים וזינה ואמרים: „רק עברנו במקרה ועוד ראינו אור!“

אם אתה מזמין כמה ידידים ותיקים למסיבה, כל מכריך נמשכים לדירתך, כמו זבובים אל הריבה! ויתר על כן: כל אחד מהם מביא אתו חבר או קרוב או שכן! ולאחר שהם פילו את כל המצרכים ולא נשאר בבית אפילו פית, ניגשת אליה בחורגת נחמדה ושואלת בקול מתוק: „תסלח לי, אינני מכירה כאן איש. מיהו בעל-הבית?“

פעם קניתי פלב זאב גדול. בתקנה שיגרש את האורחים. עוד בטרם יספיקו להבנס להול, אבל זה היה פשלון! הפלב למד מן האורחים, וזאז יושבים אצלי כל בלבי השכונה בסלון!

כל אלה החושבים כיצד להפטר מאורחים — לשוא הם טורחים. ולראיה אספר לכם מה שקרה ליונה וואסרמן מחולק. שמרוב אורחים הפכה דירתו ממש לתחנה מרבית, ובית מלון. הדבר התחיל לעלות לו ביוקר. כי לשכנים נמאס לשמוע את „ממבו אטליאנו“ וזה „שיר הצוקרים“ כל לילה בשלוש לפנות בוקר.

יונה וואסרמן לא התייאש ותלה על הדלת שלט גדול: „זהירות, מוקש!“ וחייבר לידית. פצץ ורבע טון דינמיט. לזמן קצר הסידור הזה באמת עזר. ויונה וואסרמן ישב בדירתו שקט ומאושר. לילה אחד חזר וואסרמן ושכח מפל העניין. מבלי לנתק את הפצץ על הידית לחץ. ואחרי שבוועים של חיפושים גילו נעל אשת משלו בגייבוטי, וכובעו מסתובב עד היום סביב כדור הארץ כירח מלאכותי!

ואם אתם חושבים שזה פתר את הבעיה, אתם חיים באשלייה: דירתו של וואסרמן מלאה אורחים כרגיל, ועוד לפני יומיים פגשתי שם את יענקל'ה, ואת גבורה האחות, ואת גיל, ובאחת הפינות, אם תסתכלו יפה, תוכלו לראות את רחמי של יונה וואסרמן, מתיך היצד מר ומזוג עשרות ספלים קפה.

פירושי צב"ר למגילת אסתר

לבו מאשך הושיט לו המלך... את שוביט הולג - וזיה

בלילה ההוא נדדה שנת המלך, ויאמר להביא את ספר הזכרונות ודבוי הימים...

ויספר להם המן את נבוא עושרו...

אל תפל דבר מבל אשר דיבורת...

— ובלבו שלא תספר למטה-הכנסה!

— אינני זוכר...

שרהשפסס טען השבוע, כי הציבור יזעזע, אם הוא סבור ששירות
התיקים הוא בעצמה שאנו כשירה...

... בקיצור: תיקומדיה של טעויות.

ישראל כקדמה, כי עלינו קשיחה ספרים עם הברכה החדשה בהתקדמותה.
גאונה תצליח למצוא מפילות ללב עמי אסיה ואפריקה...

... ובלבד שלא תהיה זאת פאמה-מיד...אנה.

בעד יחסי ישראל עם מדינות אסיה ואפריקה הם ביטוי המתיחות, נמשכה
ציר ישראל בצילון ועומד להגיע ציר מאנה...

... בקיצור: הדלת קדיין נעולה, אך הצירים
מסתובבים.

שרהאציר הדדק, כי לאחר הנסיגה נפתחו ספרים להגות צינור נפש
גדול וישראל...

... צינורות נפש הם כיום הצינורות המקובלים
עד ממשלת ישראל, לתוך בהם כל דבר.

העולם הזה

העריכת ילי ילי

מוזמנים משתתפים. אחד הסטתתפים במחור נח יזכה סדי שכור
בפרס של 10 ל"י. הורזה הפכוד הוא משה סלמון, תלשיב.

חרוז או שרים

אחד שהורגל לפרוסקציה:
צעק מעל ערשה-רחו:
שמעני נאו שמע, ארנוני
אני הן חבר בכפאיו
לא תלה עלי הסלקציה

נחמן

מה שמעתה - פתח

ציוד-חיות-בירהים

אילת מספרים מסה לאנו:
יום אחר, כשרמי נלסון עשה
כלום, ניגש אליו מאיינס אחד שנקלע לאילת ועשה גם הוא אותו דבר, ושאלו:
תני, חבר, אולי יש לך איזו עבודה בשבילי? נלסון, שעושה חסיד (על זרעו)
רושם כאילו הוא נציג חאליים באילת, איננו מטרשם משאלות כאלה. הוא סדר את
החרש בכפסו ואמר: אני מנהל ג'והיות כאן. תני, לך, אתה תוכל להיות
ציוד-חיות-בירהים!
החרש חשב רגע, וחשיב בחיוב. נלסון נבהל קצת, והוריע לסיסום, שאולי העבודה
לא כל כך מתאימה בשבילו, כי הצייד צריך לדעת גם לצלם, התברר, שהחרש הוא
גם צלם סוסה. כאין כדירה, לקח נלסון פתק, כתב סה שכתב, הדביק אותו
ושלח את חאלי עם הפתק לג'וני בקופונה, באמרו: שם המשרד שלי. ג'וני לקח
סירי חרש את הפתק, התפעק מצחוק (בפנים) ואמר לחרש ברצינות: בסדר.
קח פתק, לך אתו לר"ר קונמינו ותביא אישור רפואי שאתה מתאים לתפקיד צייד
חיות-בירהים.
כשחזר החרש, ס. קופת חולים" עם הפתק, אמר לו ג'וני שעכשיו הוא צריך לחיברק
גם אצל רוסאליס פינור, ר"ר ילון. ר"ר ילון, שבשאר ימות השנה הוא נסרא
איציק, הפכוטי של "מקורות", היה עסוק בפירוק נלל בקופא-נקרא. כשהחרש בא
אליו עם פתק, רמק לו איציק קצת על החוח עם פתק שודר, ושאל אותו עם
פתק משלו: ה"ל סוסגל לכל עבודה. יש לו לב פברול, תתום: ר"ר ילון".
החרש תור לקופונה, ושם בישר לו ג'וני שהוא מתפלל לעבודה, ושלישי שעה
יחק פתק וילך לתנובה" לאכול על השכנו תחברת-לציר-חיות-בירהים. כשהחרש
הגיע לתנובה", ציין מנהל "תנובה" במיסוד, ואחר כך הוריע לחרש שהקדריס של
התברה מתחיל רק בראשון לחורש, ושיכוב בשבוע הבא.
כשהחרש חזר לג'וני-שאל מה יאכל עד הראשון לחורש, תוריע לו ג'וני שבדיס
כאותר רגע נתקל מברק וכו הורחם מהצפון למק את התברת-לציר-חיות-בירהים.
כך שהוא מצטער מאד: אין ימתי עבודה בשבילו.

אדוני טעית הערלדע צעדה אתמול.

מאגדות השידור העברי

קול ישראל חברים

יום אחר, הביא אפרים ויזהב את סקולת הילדות של הכבוד. גנות יעקב
לחוסר בתוכנית. קבלת שבת. הפעמה של הפקלה היתה משהו צורם ביותר.
הילדות ידעו בשירתן בצורה ודעתית. בהם-היום השידור, נגש אחד הקרינים
לדוהב העיר לו על כך.

ענה ויזהב: אתם הצעירים צריכים להבין דבר אלכסנדר. הרדיו לא נוצר רק
כדי לשדר את המאזין. הרדיו נוצר גם כדי לתת סיפוק לאנשים התורפים את
תרומתם הצעירה. אתה יודע צינו תזייה נמצאה לכל חיתין היתה זאת לצעירות
הללו המאזין אינו צריך לשמוע את הכל. הוא יכול לסגור את הרדיו.

פיגור

כשחזר צבי יצחק במסע-השתלבות מסופן באירוסה, היתה הכרזתו הראשונה
בשדה-תקופה בלוד: "שירות השידור בישראל ספגו בחמש שנים אחרי שירותי
השידור בארצות אירוסה" הכרזת זאת, שהתפרסמה בהבלטה בעיתונות, הרגיזה כאד
כמה סעובדי שירות-השידור, שראי בה פגיעה אישית יום אחר, ראה הקריין
מלשאל ברליש את הפסנתרן אריה ואקס כשהוא יורד לשם לאס במדרגת של
בניין שירות-השידור. צעק ברליש: ואקס, רד יתיר-מהרן אהה קקס בחמש שנים-
שדון. ירושלים

פתגם זו לטובה

מדר ליהי-גבם של דברים

- דור דור ודורפיו.
- אם אין אני לי - עני לי.
- מצע אשה - מצע מוכ.
- אין תחת און.
- יקעת ולא מצאת - תתאמן.
- - נתן בכרך, חיפה
- יש מוכר עולמו באשה אחת.
- - יהושע גרוס, תלשיב
- מול כרה מבין שיניך.
- - יורם סירוק, ירושלים
- כל הפרים נזכר - א. שוש
- רייה לשעשה כשרתה.
- - ש. רוזנולד
- נכנס יין - יצה קיד.
- - ד. אבירן
- אחר ותדיר.
- - א. שוש

סעות לעולם צודקת

הפתימו טענת הסכיה נד ה
שרה. (חרות)
רוד שיין, ירושלים
טבטו בבוקר:
מצר חומשי לאננת ישראלית
בסואן. (הבקר)
ברם כהן, רמת-גן
הבסחה ספורשת על כך ניתנה
עלידי מסצרת האו"ם.
נתקבלו בקריעות שמתה. (הארץ)
אלי אכיצור, חיפה
מחזה קורע לבבות.
נקבעה פגיעה ברנס-ריין. (סערב)
אורי פרומר, תלשיב
בה נדונו סורי-הפלסיה בריבונות
ישראל.

לחי בקות אינלטיאנלי

ורכיביו על סוס

בא ימי חזן ושרדנה היתה הרכיבה על סוס בקוד לכבוד ולאסון גם יחד.
השאלות הבאות סובבות על סוסים ואנשים.

- (1) מי "נחשף" עלידי אלה תוך כדי דחרתו? (2) מי נתן
לפיו משרה ממלכתית רמת-מעלה? (3) מי נחרג בשירד מפוסו
לחרים את מקשרתי שאבדה? (4) מה פירוש המושג "אורוות
אניאס"? (5) איזה משורר יהודי מצא את מותו תחת פרפות
סוס? (6) מי, לפי מקור ספרותי ידוע, היה כוכב לתת את
מלכותו תמורת סוס? (7) איזה שומר ישראלי וותיק זכה
לאנדרטה בה הוא נראה רכוב על סוס? (8) איזה פוסר השתמש
בסוסה כניבורה ראשית? (9) גיבורו של איזה ספר רוכב לאורך
כל העלילה על פוסח זקנה ודוזה?

המחבר: (6) ליל (7) "מסופים" (8) איל (9) איל (10) איל (11) איל (12) איל (13) איל (14) איל (15) איל (16) איל (17) איל (18) איל (19) איל (20) איל (21) איל (22) איל (23) איל (24) איל (25) איל (26) איל (27) איל (28) איל (29) איל (30) איל (31) איל (32) איל (33) איל (34) איל (35) איל (36) איל (37) איל (38) איל (39) איל (40) איל (41) איל (42) איל (43) איל (44) איל (45) איל (46) איל (47) איל (48) איל (49) איל (50) איל (51) איל (52) איל (53) איל (54) איל (55) איל (56) איל (57) איל (58) איל (59) איל (60) איל (61) איל (62) איל (63) איל (64) איל (65) איל (66) איל (67) איל (68) איל (69) איל (70) איל (71) איל (72) איל (73) איל (74) איל (75) איל (76) איל (77) איל (78) איל (79) איל (80) איל (81) איל (82) איל (83) איל (84) איל (85) איל (86) איל (87) איל (88) איל (89) איל (90) איל (91) איל (92) איל (93) איל (94) איל (95) איל (96) איל (97) איל (98) איל (99) איל (100) איל (101) איל (102) איל (103) איל (104) איל (105) איל (106) איל (107) איל (108) איל (109) איל (110) איל (111) איל (112) איל (113) איל (114) איל (115) איל (116) איל (117) איל (118) איל (119) איל (120) איל (121) איל (122) איל (123) איל (124) איל (125) איל (126) איל (127) איל (128) איל (129) איל (130) איל (131) איל (132) איל (133) איל (134) איל (135) איל (136) איל (137) איל (138) איל (139) איל (140) איל (141) איל (142) איל (143) איל (144) איל (145) איל (146) איל (147) איל (148) איל (149) איל (150) איל (151) איל (152) איל (153) איל (154) איל (155) איל (156) איל (157) איל (158) איל (159) איל (160) איל (161) איל (162) איל (163) איל (164) איל (165) איל (166) איל (167) איל (168) איל (169) איל (170) איל (171) איל (172) איל (173) איל (174) איל (175) איל (176) איל (177) איל (178) איל (179) איל (180) איל (181) איל (182) איל (183) איל (184) איל (185) איל (186) איל (187) איל (188) איל (189) איל (190) איל (191) איל (192) איל (193) איל (194) איל (195) איל (196) איל (197) איל (198) איל (199) איל (200) איל (201) איל (202) איל (203) איל (204) איל (205) איל (206) איל (207) איל (208) איל (209) איל (210) איל (211) איל (212) איל (213) איל (214) איל (215) איל (216) איל (217) איל (218) איל (219) איל (220) איל (221) איל (222) איל (223) איל (224) איל (225) איל (226) איל (227) איל (228) איל (229) איל (230) איל (231) איל (232) איל (233) איל (234) איל (235) איל (236) איל (237) איל (238) איל (239) איל (240) איל (241) איל (242) איל (243) איל (244) איל (245) איל (246) איל (247) איל (248) איל (249) איל (250) איל (251) איל (252) איל (253) איל (254) איל (255) איל (256) איל (257) איל (258) איל (259) איל (260) איל (261) איל (262) איל (263) איל (264) איל (265) איל (266) איל (267) איל (268) איל (269) איל (270) איל (271) איל (272) איל (273) איל (274) איל (275) איל (276) איל (277) איל (278) איל (279) איל (280) איל (281) איל (282) איל (283) איל (284) איל (285) איל (286) איל (287) איל (288) איל (289) איל (290) איל (291) איל (292) איל (293) איל (294) איל (295) איל (296) איל (297) איל (298) איל (299) איל (300) איל (301) איל (302) איל (303) איל (304) איל (305) איל (306) איל (307) איל (308) איל (309) איל (310) איל (311) איל (312) איל (313) איל (314) איל (315) איל (316) איל (317) איל (318) איל (319) איל (320) איל (321) איל (322) איל (323) איל (324) איל (325) איל (326) איל (327) איל (328) איל (329) איל (330) איל (331) איל (332) איל (333) איל (334) איל (335) איל (336) איל (337) איל (338) איל (339) איל (340) איל (341) איל (342) איל (343) איל (344) איל (345) איל (346) איל (347) איל (348) איל (349) איל (350) איל (351) איל (352) איל (353) איל (354) איל (355) איל (356) איל (357) איל (358) איל (359) איל (360) איל (361) איל (362) איל (363) איל (364) איל (365) איל (366) איל (367) איל (368) איל (369) איל (370) איל (371) איל (372) איל (373) איל (374) איל (375) איל (376) איל (377) איל (378) איל (379) איל (380) איל (381) איל (382) איל (383) איל (384) איל (385) איל (386) איל (387) איל (388) איל (389) איל (390) איל (391) איל (392) איל (393) איל (394) איל (395) איל (396) איל (397) איל (398) איל (399) איל (400) איל (401) איל (402) איל (403) איל (404) איל (405) איל (406) איל (407) איל (408) איל (409) איל (410) איל (411) איל (412) איל (413) איל (414) איל (415) איל (416) איל (417) איל (418) איל (419) איל (420) איל (421) איל (422) איל (423) איל (424) איל (425) איל (426) איל (427) איל (428) איל (429) איל (430) איל (431) איל (432) איל (433) איל (434) איל (435) איל (436) איל (437) איל (438) איל (439) איל (440) איל (441) איל (442) איל (443) איל (444) איל (445) איל (446) איל (447) איל (448) איל (449) איל (450) איל (451) איל (452) איל (453) איל (454) איל (455) איל (456) איל (457) איל (458) איל (459) איל (460) איל (461) איל (462) איל (463) איל (464) איל (465) איל (466) איל (467) איל (468) איל (469) איל (470) איל (471) איל (472) איל (473) איל (474) איל (475) איל (476) איל (477) איל (478) איל (479) איל (480) איל (481) איל (482) איל (483) איל (484) איל (485) איל (486) איל (487) איל (488) איל (489) איל (490) איל (491) איל (492) איל (493) איל (494) איל (495) איל (496) איל (497) איל (498) איל (499) איל (500) איל (501) איל (502) איל (503) איל (504) איל (505) איל (506) איל (507) איל (508) איל (509) איל (510) איל (511) איל (512) איל (513) איל (514) איל (515) איל (516) איל (517) איל (518) איל (519) איל (520) איל (521) איל (522) איל (523) איל (524) איל (525) איל (526) איל (527) איל (528) איל (529) איל (530) איל (531) איל (532) איל (533) איל (534) איל (535) איל (536) איל (537) איל (538) איל (539) איל (540) איל (541) איל (542) איל (543) איל (544) איל (545) איל (546) איל (547) איל (548) איל (549) איל (550) איל (551) איל (552) איל (553) איל (554) איל (555) איל (556) איל (557) איל (558) איל (559) איל (560) איל (561) איל (562) איל (563) איל (564) איל (565) איל (566) איל (567) איל (568) איל (569) איל (570) איל (571) איל (572) איל (573) איל (574) איל (575) איל (576) איל (577) איל (578) איל (579) איל (580) איל (581) איל (582) איל (583) איל (584) איל (585) איל (586) איל (587) איל (588) איל (589) איל (590) איל (591) איל (592) איל (593) איל (594) איל (595) איל (596) איל (597) איל (598) איל (599) איל (600) איל (601) איל (602) איל (603) איל (604) איל (605) איל (606) איל (607) איל (608) איל (609) איל (610) איל (611) איל (612) איל (613) איל (614) איל (615) איל (616) איל (617) איל (618) איל (619) איל (620) איל (621) איל (622) איל (623) איל (624) איל (625) איל (626) איל (627) איל (628) איל (629) איל (630) איל (631) איל (632) איל (633) איל (634) איל (635) איל (636) איל (637) איל (638) איל (639) איל (640) איל (641) איל (642) איל (643) איל (644) איל (645) איל (646) איל (647) איל (648) איל (649) איל (650) איל (651) איל (652) איל (653) איל (654) איל (655) איל (656) איל (657) איל (658) איל (659) איל (660) איל (661) איל (662) איל (663) איל (664) איל (665) איל (666) איל (667) איל (668) איל (669) איל (670) איל (671) איל (672) איל (673) איל (674) איל (675) איל (676) איל (677) איל (678) איל (679) איל (680) איל (681) איל (682) איל (683) איל (684) איל (685) איל (686) איל (687) איל (688) איל (689) איל (690) איל (691) איל (692) איל (693) איל (694) איל (695) איל (696) איל (697) איל (698) איל (699) איל (700) איל (701) איל (702) איל (703) איל (704) איל (705) איל (706) איל (707) איל (708) איל (709) איל (710) איל (711) איל (712) איל (713) איל (714) איל (715) איל (716) איל (717) איל (718) איל (719) איל (720) איל (721) איל (722) איל (723) איל (724) איל (725) איל (726) איל (727) איל (728) איל (729) איל (730) איל (731) איל (732) איל (733) איל (734) איל (735) איל (736) איל (737) איל (738) איל (739) איל (740) איל (741) איל (742) איל (743) איל (744) איל (745) איל (746) איל (747) איל (748) איל (749) איל (750) איל (751) איל (752) איל (753) איל (754) איל (755) איל (756) איל (757) איל (758) איל (759) איל (760) איל (761) איל (762) איל (763) איל (764) איל (765) איל (766) איל (767) איל (768) איל (769) איל (770) איל (771) איל (772) איל (773) איל (774) איל (775) איל (776) איל (777) איל (778) איל (779) איל (780) איל (781) איל (782) איל (783) איל (784) איל (785) איל (786) איל (787) איל (788) איל (789) איל (790) איל (791) איל (792) איל (793) איל (794) איל (795) איל (796) איל (797) איל (798) איל (799) איל (800) איל (801) איל (802) איל (803) איל (804) איל (805) איל (806) איל (807) איל (808) איל (809) איל (810) איל (811) איל (812) איל (813) איל (814) איל (815) איל (816) איל (817) איל (818) איל (819) איל (820) איל (821) איל (822) איל (823) איל (824) איל (825) איל (826) איל (827) איל (828) איל (829) איל (830) איל (831) איל (832) איל (833) איל (834) איל (835) איל (836) איל (837) איל (838) איל (839) איל (840) איל (841) איל (842) איל (843) איל (844) איל (845) איל (846) איל (847) איל (848) איל (849) איל (850) איל (851) איל (852) איל (853) איל (854) איל (855) איל (856) איל (857) איל (858) איל (859) איל (860) איל (861) איל (862) איל (863) איל (864) איל (865) איל (866) איל (867) איל (868) איל (869) איל (870) איל (871) איל (872) איל (873) איל (874) איל (875) איל (876) איל (877) איל (878) איל (879) איל (880) איל (881) איל (882) איל (883) איל (884) איל (885) איל (886) איל (887) איל (888) איל (889) איל (890) איל (891) איל (892) איל (893) איל (894) איל (895) איל (896) איל (897) איל (898) איל (899) איל (900) איל (901) איל (902) איל (903) איל (904) איל (905) איל (906) איל (907) איל (908) איל (909) איל (910) איל (911) איל (912) איל (913) איל (914) איל (915) איל (916) איל (917) איל (918) איל (919) איל (920) איל (921) איל (922) איל (923) איל (924) איל (925) איל (926) איל (927) איל (928) איל (929) איל (930) איל (931) איל (932) איל (933) איל (934) איל (935) איל (936) איל (937) איל (938) איל (939) איל (940) איל (941) איל (942) איל (943) איל (944) איל (945) איל (946) איל (947) איל (948) איל (949) איל (950) איל (951) איל (952) איל (953) איל (954) איל (955) איל (956) איל (957) איל (958) איל (959) איל (960) איל (961) איל (962) איל (963) איל (964) איל (965) איל (966) איל (967) איל (968) איל (969) איל (970) איל (971) איל (972) איל (973) איל (974) איל (975) איל (976) איל (977) איל (978) איל (979) איל (980) איל (981) איל (982) איל (983) איל (984) איל (985) איל (986) איל (987) איל (988) איל (989) איל (990) איל (991) איל (992) איל (993) איל (994) איל (995) איל (996) איל (997) איל (998) איל (999) איל (1000) איל (1001) איל (1002) איל (1003) איל (1004) איל (1005) איל (1006) איל (1007) איל (1008) איל (1009) איל (1010) איל (1011) איל (1012) איל (1013) איל (1014) איל (1015) איל (1016) איל (1017) איל (1018) איל (1019) איל (1020) איל (1021) איל (1022) איל (1023) איל (1024) איל (1025) איל (1026) איל (1027) איל (1028) איל (1029) איל (1030) איל (1031) איל (1032) איל (1033) איל (1034) איל (1035) איל (1036) איל (1037) איל (1038) איל (1039) איל (1040) איל (1041) איל (1042) איל (1043) איל (1044) איל (1045) איל (1046) איל (1047) איל (1048) איל (1049) איל (1050) איל (1051) איל (1052) איל (1053) איל (1054) איל (1055) איל (1056) איל (1057) איל (1058) איל (1059) איל (1060) איל (1061) איל (1062) איל (1063) איל (1064) איל (1065) איל (1066) איל (1067) איל (1068) איל (1069) איל (1070) איל (1071) איל (1072) איל (1073) איל (1074) איל (1075) איל (1076) איל (1077) איל (1078) איל (1079) איל (1080) איל (1081) איל (1082) איל (1083) איל (1084) איל (1085) איל (1086) איל (1087) איל (1088) איל (1089) איל (1090) איל (1091) איל (1092) איל (1093) איל (1094) איל (1095) איל (1096) איל (1097) איל (1098) איל (1099) איל (1100) איל (1101) איל (1102) איל (1103) איל (1104) איל (1105) איל (1106) איל (1107) איל (1108) איל (1109) איל (1110) איל (1111) איל (1112) איל (1113) איל (1114) איל (1115) איל (1116) איל (1117) איל (1118) איל (1119) איל (1120) איל (1121) איל (1122) איל (1123) איל (1124) איל (1125) איל (1126) איל (1127) איל (1128) איל (1129) איל (1130) איל (1131) איל (1132) איל (1133) איל (1134) איל (1135) איל (1136) איל (1137) איל (1138) איל (1139) איל (1140) איל (1141) איל (1142) איל (1143) איל (1144) איל (1145) איל (1146) איל (1147) איל (1148) איל (1149) איל (1150) איל (1151) איל (1152) איל (1153) איל (1154) איל (1155) איל (1156) איל (1157) איל (1158) איל (1159) איל (1160) איל (1161) איל (1162) איל (1163) איל (1164) איל (1165) איל (1166) איל (1167) איל (1168) איל (1169) איל (1170) איל (1171) איל (1172) איל (1173) איל